

பொருளியல் நோக்கு

ஆகஸ்ட்
1988

Mulenan
20/1/88

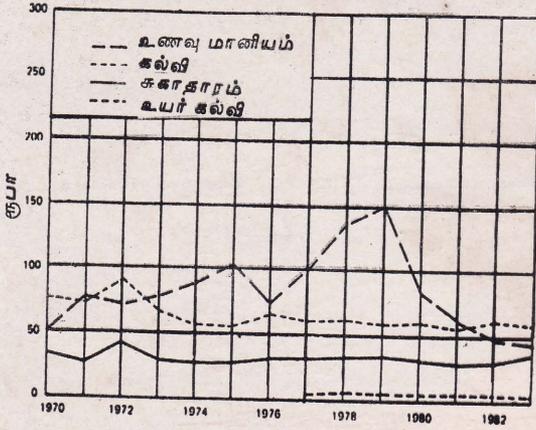

வறுமைப்
பிரச்சினை

மக்கள் வங்கி வெளியீடு

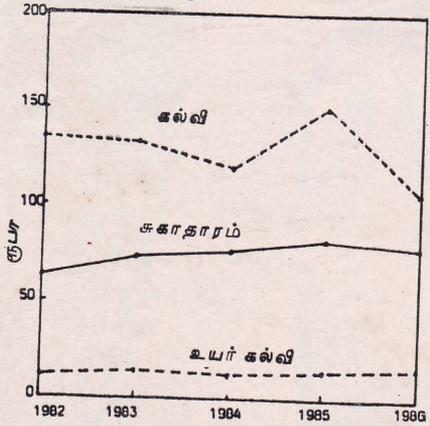
Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தலா நபர் மெய் செலவு
(மீளவரும்) 1970 - 1982

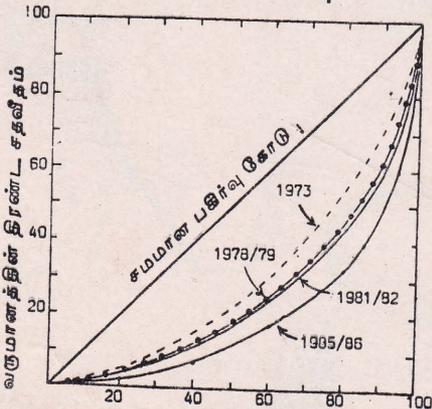
ஆதாரம்: யூனியெசெப் வெளியீடு, ஜூன் 85

தலா நபர் மெய் செலவு
(மீளவரும்) 1982 - 1986

ஆதாரம்: மத்திய வங்கி வருடாந்த அறிக்கைகள்

வருமானம் பெறுவோர் தொடர்பான
லோரன்ஸ் வளைவு

வருமானம் பெறுவோரின் திரண்ட சதவீதம்

ஆதாரம்: நுகர்வோர் நிதி ஆய்வு 1973, 1978/79, 1981/82

பொருளாதார சமூக குறிகாட்டிகள்

வறுமையை ஒழிக்க வேண்டிய அவசியம்

வளர்முக நாடுகளில் வறுமை பெருகிக்கொண்டு வருகிறது. (சீனா தவிர்த்த) வளர்முக நாடுகளில் போதியளவு உணவு கிடைக்காதிருந்த மக்களின் தொகை 1970-ம் வருடத்துக்கும் 1980-ம் வருடத்துக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் 65 கோடியிலிருந்து 73 கோடியாக அதிகரித்திருக்கிறது. 1980-ம் வருடத்தின் பின்னர் நிலைமை மேலும் மோசமடைந்துள்ளது. பல வளர்முக நாடுகளில் பொருளாதார வளர்ச்சி மந்தமடைந்துள்ளது. அத்துடன் மெய்க்கூலிகள் வீழ்ச்சியடைந்து, தொழில் வாய்ப்புக்களின் பெருக்கமும் தடைப்பட்டிருக்கிறது. விளைபொருள் விலைகள் செங்குத்தாக வீழ்ச்சியடைந்திருப்பதனால் கிராமிய வருமானங்கள் குறைந்திருக்கின்றன. சமூக சேவைகள் மீதான செலவினங்களையும் அரசாங்கங்கள் குறைத்து விட்டன.

குறிப்பாக, சமீபத்திய வருடங்கள் தொடர்பாக வறுமையின் அளவு குறித்த விரிவான தரவுகள் கிடைப்பதாக இல்லை. ஆனால், வெவ்வேறு நாடுகளிலிருந்தும் ஆங்காங்கே பெறப்பட்ட பல தரவுகள் பல வளர்முக நாடுகளில் சமூக நிலைமைகள் கடுமையாக சீரழிந்து வருவது குறித்த சான்றுகளைத் தருகின்றன. பிரேசில், சிலி, காணா, ஜமெய்க்கா, பெரு, பிலிப்பைன்ஸ் போன்ற நாடுகளில் வறுமைக் கோட்டுக்கு கீழே வாழும் மக்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்திருக்கின்றது என்பதனை ஒரு சமீபத்திய ஆய்வு எடுத்தக் காட்டுகிறது. மேலும், குழந்தை நலம், போஷாக்கு, கல்வி போன்ற அம்சங்களில் கடுமையானதும் பரவலானதுமான சீரழிவு சமீப காலத்தில் அவதானிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. குறைந்த வருமானம் பெறும் 35 வளர்முக நாடுகளில், 21 நாடுகளில் ஆளொரு வருக்கான தினசரி கலோரி நுகர்வு 1965-ம் வருடத்தில் இருந்த மட்டத்தைவிட 1985-ல் குறைவாக இருந்தது. 1979-ம் வருடத்துக்கும் 1983-ம் வருடத்துக்கும் இடையில் ஒன்பது உப-சஹாரா ஆபிரிக்க நாடுகளில் ஆயுள் எல்லை வீழ்ச்சியடைந்திருக்கிறது. ஸாம்பியாவில், 1980-84 காலத்தில் போஷாக்குக்குறைவின் விளைவான குழந்தை மற்றும் சிறுவர் மரணம் இரட்டிப்பாகியிருக்கின்றது. இலங்கையில் சனத்தொகையில், பத்து சதவீதமான மிக வறியோரின் கலோரி உட்கொள்ளல் அளவு 1979-க்கும் 1982-க்கும் இடையில் 9 சதவீதத்தால் வீழ்ச்சியடைந்திருக்கிறது.

இரண்டாவது எண்ணெய் விலையுயர்வின் பின்னர் உலகளாவிய பொருளாதார மந்தம் ஏற்பட்டதையடுத்து பல நாடுகள் கடன் நெருக்கடிக்கும் மற்றும் பொருளாதார தொல்லைகளுக்கும் இலக்காகின. இத்தகைய 'பின்னணியில், பல அரசாங்கங்கள் தமது பொருளாதாரங்களை சீர் செய்துகொள்ளும் முயற்சிகளை மேற்கொண்டதில் எவ்வித ஆச்சரியமுமில்லை. பல நாடுகள் நிதிச் சிக்கனத்தை கடைப்பிடித்ததால் வறுமை நிவாரணத்துக்கான செலவுகளை வெட்டி விட்டுள்ளன. எனினும், வறுமை பெருகி வருவதன் காரணமாக கொள்கை ஆக்கத்தில் வறுமை ஒழிப்புக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் இப்பொழுது மேலெழுந்துள்ளது. குறிப்பாக, பொதுச் செலவு திட்டமிடலில் இதற்கு கூடிய முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுதல் வேண்டும்.

மக்கள் வங்கியின்
ஆராய்ச்சிப்பகுதி வெளியீடு:
தலைமைக்காரியாலம்,
1) வது மாடி,
கொழும்பு 2,
இலங்கை.

நிரல்கள்

நிகழ்ச்சிக்குறிப்பேடு	2	ஆகஸ்ட் 1988
பாடசாலை பொருளியல்	20	சர்வதேச நாணய நிதியம்

விசேஷ அறிக்கை

3 வறுமைப் பிரச்சினை

உயர் மட்டக்குழுவின் அறிக்கை	4	வறுமைப் பிரச்சினை மற்றும் வறுமை ஒழிப்பு உத்திகள் தொடர்பான உத்தியோக பூர்வமான கண்ணோட்டம்
வர்னசேன ராசபுத்ர	9	வறுமை ஒழிப்பு
சிரிசேன திலகரத்ன	14	வறுமையும் வேலையில்லாத திண்டாட்டமும்

சிறப்புக் கட்டுரைகள்

டப். ஜி. எஸ். வைத்தியநாத	24	இலங்கை - தாய்லாந்து-கெவுடா ஒப்பந்தத்தின் பின்னர் கெவுடா வர்த்தகம் பற்றிய சில குறிப்புக்கள்
குருங்மான் டன்டொல்ப்	29	உயர் தொழில் நுட்பமும் மூன்றாவது உலக நாடுகளும்

பொருளியல் நோக்கு கருத்துக்களையும், அறிக்கைகளையும், புள்ளிவிவரத்தரவுகளையும், உரையாடல்களையும் பல்வேறு கோணங்களிலிருந்து அளிப்பதன் மூலம் பொருளாதாரத்திலும் பொருளாதார அபிவிருத்தியிலும் ஆர்வத்தை உண்டாக்கி அறிவினை வளர்ப்பதைக்கூறிக் கோளாகக் கொண்டது. பொருளியல் நோக்கு மக்கள் வங்கியின் ஒரு சமூகப் பணித்திட்டமாகும். எனினும் அதன் பொருளடக்கம் பல்வேறு ஆராய்ச்சிகளால் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளைக் கொண்டதாக இருக்கும். அவை வங்கியின் கொள்கையையோ உத்தியோக பூர்வமான கருத்துக்களையோ பிரதிபலிப்பவையல்ல. எழுத்தாளரின் பெயருடன் பிரசுரிக்கப்படும் சிறப்புக்கட்டுரைகள் அவ்வாறியங்களின் சொந்தக் கருத்துக்களாகும். அவை அவர்கள் சார்ந்துள்ள நிறுவனங்களே பிரபலிப்பனவுமாகா. இத்தகைய கட்டுரைகளும், குறிப்புக்களும் வரவேற்கப்படுகின்றன. பொருளியல் நோக்கு மாதந்தோறும் வெளியிடப்படும். அதன் சந்தா செலுத்துவதன் மூலமோ, விற்பனை நிலையங்களிலிருந்தோ பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

அடுத்த இதழில்

- ★ எப்பாவலை பொஸ்பேட் ஒதுக்குகள்: அவற்றின் விவசாய மற்றும் பொருளாதார சாத்தியப்பாடு
- ★ உலக வங்கி/சர்வதேச நாணய நிதியமும் மூன்றாவது உலகமும்
- ★ உணவு முத்திரை திட்டம் - ஒரு மதிப்பீடு
- ★ இலங்கையின் சீனிக் கைத்தொழில்

அட்டைப்படம்

அதுவ கல்தேமுல்ஸ

(யுனெஸ்கோ "சூரியர்" படமொன்றிலிருந்து வரையப்பட்டது)

நிகழ்ச்சிக் குறிப்பேடு

ஆகஸ்ட்

1. கொழும்பு நுகர்வோர் வாழ்க்கைச்செலவுச்சட்டெண் ஆகஸ்ட் 1988-ல் 749.9 புள்ளிகளாக இருந்ததென குடிசை கணிப்பீட்டு, புள்ளிவிவரவியல் திணைக்களம் அறிவித்தது. இது ஜூலை 1988-ல் 745.7 புள்ளிகளாகவும், ஆகஸ்ட் 1987-ல் 658.1 புள்ளிகளாகவும் இருந்தது. கடந்த பன்னிரண்டு மாதங்களுக்கான சராசரி 703.1 புள்ளிகளாகும்.

3. ஆசியாவில் ஆழநீர் அரிசியின் மகசூலை வீருத்தி செய்வதற்கென மணிலாவில் அமைந்துள்ள சர்வதேச அரிசி ஆராய்ச்சி நிறுவனத்துக்கு ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி 400,000 அ.டொலர்களை வழங்கவிருக்கிறது. இப்பயிருக்கு சேதம் விகிவிக்கும் பீடைகள் மற்றும் நோய்கள் என்பன குறித்து ஆராய்ச்சியை மேற்கொள்வதற்கே இக்கொடை வழங்கப்படுகிறது. மிகக்கும் அரிசி என்று அழைக்கப்படும் ஆழநீர் அரிசி ஆசியாவின் வெள்ளச் சமவெளிகளிலும், கழிமுகங்களிலும் சுமார் ஒரு கோடி ஹெக்டேர் (2.5 கோடி ஏக்கர்) நிலப்பரப்பில் பயிரிடப்படுகிறது. பிரதானமாக இந்தியா, பர்மா, பங்களா தேஷ், தாய்லாந்து வியட்னாம், கம்பூச்சியா ஆகிய நாடுகளில் இவ்வீளை நிலங்கள் காணப்படுகின்றன. பீடைகள் மூலமான சேதம் கட்டுப்படுத்தப்படுவதன் மூலம் விகிச்சலில் கணிசமான முன்னேற்றம் ஏற்படும் என்று ஏதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

நிதிக்கம்பனிகள் கட்டுப்பட்டுச் சட்டத்துக்கு தேவையான சில திருத்தங்கள் குறித்த நிதி, திட்டமிடல் அமைச்சரின் மகஜரை அரசாங்கம் கவனத்தில் எடுத்தது. நிதிக்கம்பனிகளை மேற்பார்வை செய்தல் மற்றும் ஒழுங்குபடுத்துதல் தொடர்பான ஏற்பாடுகளை மேலும் பலப்படுத்துவதற்கு இதன்மூலம் சட்டங்கள் ஆக்கப்படும்.

1979-ம் வருட 52-ம் இலக்க அறிவுசார் சொத்துக்கள் சட்ட மூலத்தை திருத்துவதற்காக வரைவு சட்டமூலமொன்றை தயாரிப்பது குறித்த வந்தக, கப்பற்சுறை அமைச்சரின் யோசனையொன்றை அரசாங்கம் அங்கீகரித்தது. கம்பியூட்டர் தகவல் முறை, தொகுக்கப்பட்ட சுற்றுக்கள், தொலைத் தொடர்பு செயற்கைக்கோள்கள், பதிவு செய்யும் மற்றும் பிரதியாக்கும் இயந்திரங்கள் போன்ற துறைகளில் இடம் பெற்றுவரும் துரித முன்னேற்றங்களை கருத்தில் கொண்டு, அறிவுசார் சொத்துக்கள் சட்டமூலத்தை தொடர்ச்சியாக மீளாய்வு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது.

அரசாங்கத்துக்கு சொந்தமான வியாபார முயற்சிகளை அரசு கட்டுத்தாபனங்களாக அல்லது பொது கட்டுத்தாபனங்களாக மாற்றுவது தொடர்பான நிதி, திட்டமிடல் அமைச்சரின் மகஜரொன்றை அரசாங்கம் அங்கீகரித்தது. இதற்கு தேவையான சட்ட வரைவினை தயாரிக்குமாறு சட்டத்திணைக்களத்திடம் வேண்டுகோள் விடுக்கப்பட்டுள்ளது.

4. ஏற்றுமதி வழிப்பட்ட கைத்தொழில்களின் வளர்ச்சிக்கும், பன்முகப்படுத்தலுக்கும் ஆதரவளிக்கும் செய்திட்டமொன்றுக்கென ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி இலங்கைக்கு 4 கோடி அ.டொலர் கடனொன்றை அங்கீகரித்தது. இந்தக் கடன், நடுத்தர, பெரிய அளவு கைத்தொழில் நிறுவனங்களுக்கு மூலதனத்தை வழங்குவதை நோக்கமாக கொண்ட 8 கோடி அ.டொலர் செய்திட்டத்தின் ஒரு பகுதியை நிதிப்படுத்தும். இந்தக் கட்டுக்களை வருடாந்த வட்டி ஒரு சதவீதமாக இருப்பதுடன்

40 வருட காலத்தில் இது திருப்பிச் செலுத்தப்படுதல் வேண்டும். மேலும் 10 வருட தாட்சண்ய காலமும் வழங்கப்படும். இது தவிர, இலங்கையில் மூலதனச் சந்தையை அபிவிருத்தி வதற்கென் பயன்படுத்துவதற்கென 500,000 அ.டொலர் தொழில்நுட்ப உதவிக் கொடையொன்றும் வழங்கப்படும்.

இலங்கையின் மீன்பிடி துறைமுகங்களை புனரூபணம் செய்வதற்கென கடற்கரையில் அமைச்சுஜப்பானுடன் ஒப்பந்தத்தில் கைச்சாத்திட்டது. இத் துறைமுகங்கள் அமைக்கப்பட்டதினிருந்து இவற்றில் திரண்டு வந்திருக்கும் வண்டி வாரி எடுப்பதற்கான உபகரணங்களைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு இந்த ஒப்பந்தம் 1 கோடியே 41 இலட்சம் ரூபலுக்கு ஏற்பாடு செய்யிறது. முதலில் கிரிந்தை மீன்பிடித் துறைமுகத்தின் வேலைகள் மேற்கொள்ளப்படும். அதன்படுத்த தங்காலை, மிரிஸ்ஸ, காலி, முகத்துவாரம், வெண்ப்பல, சிலாபம் ஆகிய துறைமுகங்களில் இந்த வேலை இடம் பெறும்.

சோவியத் அரசாங்க புள்ளிவிவரங்களின்படி, கடந்த ஆண்டில் அந்நாட்டில் தொழிலாளர் உற்பத்தித் திறன் 5.5 சதவீதமும், கூலிகள் 6 சதவீதமும் உயர்ந்து சென்றிருக்கின்றன. உணவு மற்றும் நுகர் பொருட்களின் வழங்கலிலும் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருப்பதற்கான சில அறிகுறிகள் தென்படுவதாக வண்டன் 'எனனயிஸ்ட்' சஞ்சிகையில் வந்த ஒரு செய்தி கூறினது.

8. இலங்கை மருத்துவ ஆராய்ச்சி நிலையத்தின் விருத்திக்கும் விளக்கிப்புக்குமென ஜப்பான் 70.2 கோடி ரூபகொடை யொன்றை வழங்கியது. புதிய கட்டடங்களை நிர்மாணித்தல், ஒரு புதிய விலங்கு மையம், உயரியல் ரீதியான அம்மைப்பால் உற்பத்தி, ஆய்வு, தொழில் நுணுக்கர்களுக்கு உபகரணங்களையும் பயிற்சியையும் வழங்குதல் போன்றவற்றை இத்திட்டம் உள்ளடக்கியதாக இருக்கும். ஒரு தொழில்நுட்ப பரிமாற்றத்திட்டம் இலங்கை தொழில் நுணுக்கர்களும் ஏனைய அதிகாரிகளும் ஜப்பானில் பயிற்றப்படுவதற்கு வாய்ப்பளிக்கும்.

11. முகஅராஜவலை அபிவிருத்தி அதிகாரசபை தொடர்பான சட்டமூலத்தை வரைவதற்கு சட்டவரைகுரை வேண்டிக் கொள்வது தொடர்பான காணி, காணி அபிவிருத்தி, மகாவலி அபிவிருத்தி அமைச்சரின் யோசனைக்கு அரசாங்கம் அங்கீகார மளித்தது. இந்த அதிகார சபை தேசிய வீடமைப்பு அபிவிருத்தி அதிகார சபை, துறைமுக அதிகார சபை, கைத் தொழில் அபிவிருத்தி அதிகார சபைகள் மற்றும் மா கொழும்பு பொருளாதார ஆண்க்குழு என்பவற்றிலிருந்து பிரதிநிதிகளைக் கொண்டிருக்கும்.

25. கரையோர அரிப்பு முகாமை பெருத்திட்டத்தின் இரண்டாவது கட்டத்தை அழல் செய்வது தொடர்பான கடற்கரையில் அமைச்சரின் யோசனையை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டது. இதற்காக மதிப்பிடப்பட்ட மொத்தச்செலவில் 38 கோடி ரூபா. டென்மார்க் உதவியொன்றாக கிடைக்கும். திரட்டிய நிதியிலிருந்து 5.4 கோடி ரூபா பெறப்படும். இச் செய்திட்டம் தென்மேற்கு கரையோரத்தை அடக்கியதாக இருக்கும். குறிப்பாக கொழும்பு-மாத்தரை பிரதான வீதியில் பேருவலையிலிருந்து வெல்லமடம் வரையில் இருக்கும் மிகமோசமான நிலையில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் 100 கி. மீ. பரப்பளவுக்கு சுமார் முன்னுரிமை வழங்கப்படும்.

பொருளாதார மந்தத்தை சமாளிப்பதற்கென அரசாங்கங்கள் மேற்கொண்டன அல்லது அவ்விதம் மேற்கொள்ள நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டுள்ள 'அனுசரித்துப் போகும் கொள்கைகளின், விளைவாக பல நாடுகளில் போஷாக்கின்மை பெருகி வருகிறது. பொருளாதார வளர்ச்சியை மீண்டும் கட்டியெழுப்புவதற்கு சிக்கனம் அவசியம் என்று கூறப்படுகிறது. இத்தகைய வெட்டுக்கள் வறியோரிலும் வறியோரான சமூகப் பிரிவினரை மிக மோசமாக தாக்குவதால் உலகின் அரசியல், நிதி தலைவர்களுக்கு யுனிசெப் பின்வரும் செய்தியை தருகிறது:

"பொருளாதார வளர்ச்சியை மீண்டும் கட்டியெழுப்புவதற்காகவும் அடுத்துவரும் ஐந்து அல்லது பத்து வருடங்களில் சாதாரண போஷணை மட்டங்களை அடைய முடியும் என்ற காரணத்துக்காகவும் எமது சொந்தக் குழந்தைகள் மத்தியில் போஷணைக்குறைவு பெருகி வருவதனை எம்மில் எத்தனை பேர் அனுமதிப்பாளர்கள்? இதற்கான எமது தனிப்பட்ட பதில்கள் வெளிப்படையாக இருப்பதால், சர்வதேச ரீதியிலும், தேசிய ரீதியிலும் அவசரமான மாற்று வழிகளை தேடுவதற்கு நாமனைவரும் ஏன் ஒன்றுபட்டு உழைக்கக்கூடாது?"

வறுமைப் பிரச்சினை

வறுமை தொடர்பான பிரச்சினை சமீப காலத்தில் உத்தியோகபூர்வ வட்டாரங்களினதும் பொது மக்களினதும் கூடிய கவனிப்பைப் பெற்றுவந்துள்ளது. இந்த வருடத்தின் ஆரம்பத்தில் அரசாங்கம் துவக்கிவைத்த தொடரான சில பூர்வாங்க நடவடிக்கைகளையடுத்து, இந்தப்

பிரச்சினை குறித்து பரவலான கவனம் திரண்டுள்ளது. ஆனமடுவையில் இடம் பெற்ற பத்தாவது வருட கம்உதாவ கொண்டாட்டங்களின் போது, இந் நிலைமையின் அபாயகரமான தன்மையை எடுத்துக்காட்டிய பிரதமர், இப்போதைய வறுமை ஒழிக்கப்படாவிட்டால் நாங்கள் எரிமலை

யொன்றின் நுனியில் நின்று வாழ்ந்து கொண்டிருப்போம் என்று குறிப்பிட்டிருந்தார். இது தவிர பல்கலைக்கழக ஆசான்கள் மற்றும் கருத்துரையாளர்கள் இவ்விஷயம் தொடர்பாக கலந்துரையாடியிருக்கிறார்கள். அண்மையில் தேர்தல்கள் வரவிருப்பதால் இப்பிரச்சினை இப்பொழுது விசேஷ கவனத்தைப் பெற்று வருகிறது.

வறுமை தொடர்பான மிக முக்கியமான உத்தியோகபூர்வ ஆவணமொன்று இவ்வாண்டு ஜனவரியில் தயாராகியிருந்தது. மத்திய வங்கி ஆளுனரின் தலைமையிலான இந்தக்குழுவில் பல முன்னணி அரசு அதிகாரிகள் அங்கம் வகித்தார்கள். ஜனவரி 1988-ல் வெளியிடப்பட்ட இந்த அறிக்கை இலங்கையில் வறுமை தொடர்பான பிரச்சினையின் பல முக்கியமான பரிமாணங்களை எடுத்துக்காட்டியிருந்தது. வறுமை ஒழிப்பு குறித்த சில சிபாரிசுகளையும் அது முன்வைத்திருந்தது. கடந்த ஒரு தசாப்த காலம் அளவில் தேசத்தின் பொருளாதாரத்தை வழி நடாத்திச் சென்ற செல்வாக்குமிக்க சில அதிகாரிகளிடமிருந்தே இந்த அறிக்கை வந்திருக்கிறது என்ற விஷயம் இங்கு கவனத்தில் எடுக்கப்படுதல் வேண்டும். தற்போதைய சமூக - பொருளாதார உபாயத்தின் முக்கியமான சில குறைபாடுகளையும், அவை தொடர்பான சில விளைவுகளையும் இவ்வறிக்கை அப்பட்டமாக முன்வைக்கிறது. அந்த வகையில் இதனை ஒரு பயனுள்ள பதிவாக கருத முடியும்.

'பொருளியல் நோக்கின்' இந்த இதழுக்கான விசேஷ அறிக்கை வறுமை நிலை தொடர்பான பிரச்சினையின் சில பரிமாணங்களை காட்டுகிறது. நாட்டில் நிலவும் வறுமையின் அளவு உத்தியோகபூர்வமான ஆவணத்தில் எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அறிக்கையிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சில பகுதிகளை தேவையான இடங்களில் தந்திருக்கிறோம். அத்துடன், இந்த

அறிக்கையில் உள்ளடக்கப்படாத வறுமை தொடர்பான வேறு சில குறிகாட்டிகளையும் இங்கு எடுத்துக்காட்டியுள்ளோம். போஷாக்கு நிலை, வருமானப் பகிர்வு, இருப்பிட வசதி, கல்வி, சுகாதார பராமரிப்பு, பணவீக்கம் போன்றன இந்த குறிகாட்டிகளாகும்.

இந்த விசேஷ அறிக்கையில் இரு கட்டுரைகளும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. கடந்த தசாப்தத்தில் பொருளாதார உத்தியை வடிவமைப்பதில் மிக நெருக்கமான விதத்தில் தொடர்பு கொண்டிருந்த மத்திய வங்கியின் ஆளுனர் கலாநிதி வர்ணசேன ராசபுத்ர ஒரு கட்டுரையை எழுதியிருக்கிறார்; இலங்கையின் முன்னணி பொருளியலாளர்களில் ஒருவரான ஸ்ரீ ஜெயவர்தனபுர பல் கலைக்கழகத்தின் பேராசிரியர் சிரிசேன திலகரத்ன பிறிதொரு கட்டுரையை தருகிறார். வறுமையை ஒழிப்பதற்கு மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியவையென உத்தியோக பூர்வ அறிக்கையில் சிபார்சு செய்யப்பட்டுள்ள செயல் நடவடிக்கைகள் சிலவற்றையும் இங்கு தந்துள்ளோம். இந்தப் பிரச்சினைக்கு முன்வைக்கப்பட்டிருக்கும் தீர்வுகள் குறித்த மேலும் பல விளக்கங்களை அடுத்து வரும் வாரங்களில் அரசியல் கட்சிகளிடமிருந்து நாம் எதிர்பார்க்க முடியும்.

வறுமைப் பிரச்சினை குறித்து சர்வதேச மட்டத்திலும் சமீபத்தில் ஆழ்ந்த கவனம் செலுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது. உலக வங்கியின் சமீபத்திய 'உலக அபிவிருத்தி அறிக்கை' வறுமைப் பிரச்சினை பல வளர்முக நாடுகளில் 1980-ம் ஆண்டிலிருந்து எவ்வாறு மோசமடைந்து வந்துள்ளது என்பதனை விளக்குகிறது. இலங்கையின் விஷயத்தையும் அவ்வறிக்கை தொட்டுக்காட்டியுள்ளது.

நாட்டில் தற்பொழுது நிலவிவரும் போஷாக்குக்குறை, வேலையில்லாத திண்டாட்டம்,

வறுமை போன்ற பிரச்சினைகள் குறித்து பிரதம மந்திரி ஆழ்ந்த கவனஞ் செலுத்தி வந்திருக்கிறார். அவரது சமீபத்திய பல அறிக்கைகளில் இந்தக் கவலையும் கவனமும் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. வரவு செலவுத்திட்டத்தின் குழுநிலை விவாதத்தின் போது 1987 டிசம்பரில் அவர் பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பித்த ஓர் அறிக்கையில் (எமது ஜூன் 1988 இதழில் அவ்வறிக்கை வெளியிடப்பட்டுள்ளது) பின்வருமாறு குறிப்பிட்டிருந்தார். "பரட்சாலை வயதுக்கு முற்பட்ட சிறுவர்களில் சுமார் 50 சதவீதத்தினர் நாட்பட்ட போஷணைக்குறைவால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். இலங்கையின் சனத்தொகையில் சுமார் அரைவாசிப் பேர் கொடிய வறுமையிலும், சஞ்சலத்திலும் வாழ்கிறார்கள். உணவு முத்திரை வைத்திருக்கும் 15 இலட்சம் குடும்பங்கள் - அல்லது 75 இலட்சம் பேர் - இதில் அடங்குகிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒழுங்கான வருமான மார்க்கங்களில்லை; அடுத்த நேர உணவு குறித்து எந்த நிச்சயமும் இல்லை; அவர்களிடம் மாற்றுத்துணி கூட இல்லை. சமூகச் சேரழிவு மற்றும் நோய்கள் போன்றவற்றால் அவர்கள் எளிதில் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். சமூகத்தின் மீது அவர்களுக்கு எவ்வித செல்வாக்கு மில்லை."

மிகச்சமீபத்தில், ஜனாதிபதி அபேட்சகர் என்ற முறையில், ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் விசேஷ கூட்டத்தொடரில் உரை நிகழ்த்திய பிரதமர் நாட்டின் சனத்தொகையினரில் அரைவாசிப்பேர் உணவு முத்திரைகளைப் பெற்று வாழ்ந்து வருகிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார். "சனத்தொகையில் அரைவாசிப்பேர் இவ்விதமாக வாழும்போது சமூக கொந்தளிப்பை நாம் எப்படி ஒழிக்க முடியும்? சாதாரண மக்கள் தான் எங்கள் நாட்டின் அடித்தளம். இந்த அடித்தளத்தின் அரைப்பகுதி வறுமையிலும் சேரழிவிலும் துன்பப்படும்போது, கட்

ட்ட அத்திவாரத்தின் பாதி அழிந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதனையே அது காட்டுகிறது. அப்படியான கட்டடமொன்றினை பழுது பார்ப்பதில் என்ன பிரயோசனம் கிடைக்கப்போகிறது? அத்திவாரம் அமிழ்ந்து செல்லும் போது சுவரில் வெடிப்புக்கள் தோன்றுவதில் எந்த ஆச்சரியமில்லை. எமது நாட்டுக்கு நிகழ்ந்திருப்பதும் இப்படியான ஒரு நிலைமை இல்லையா?" செய்வதற்கெதுவுமின்றி வறுமையில் துன்பப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் ஏழை எளியோர் வசதிபடைத்தவர்களை இன்று சபித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சமூகத்தை தங்களுடைய எதிரியாக கருதுவதற்கு அவர்கள் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அது சுழிய வேண்டும் என்று அவர்கள் விரும்புகிறார்கள்" என்றும் அவர் தனது உரையில் குறிப்பிட்டார்.

வறுமைப் பிரச்சினை

(வறுமை ஒழிப்பு தொடர்பான உயர்மட்டக் கமிட்டியின் அறிக்கையிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பகுதிகள்)

வறுமையை ஒழிக்கும் விஷயத்தில் இரு பிரச்சினைகளை சமாளிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஒன்று வேலையில்லாத திண்டாட்டம்; மற்றது வளர்ந்து வரும் போஷணைக்குறைவுப் பிரச்சினை.

வேலையில்லாத திண்டாட்டம் குறிப்பாக 1983-ன் பின்னர் பெருமளவில் அதிகரித்திருக்கிறது. இனப் பிரச்சினை, பயங்கரவாத நடவடிக்கைகள், பொருளாதார செயற்பாடுகளின் மந்தப் போக்கு மற்றும் தற்போதைய நிச்சயமற்ற தன்மை போன்ற காரணிகள் தனியார்துறை அதன் நடவடிக்கைகளை விஸ்தரிப்பதின்றும் அதனை தடுத்து வந்தன. அரசாங்க துறையையும் இது பாதித்தது. வேலையில்லாத திண்டாட்டம் பெருமளவில் கிராமப்புறங்களிலேயே காணப்பட்டது. அதிலும் ஆண்களை விட பெண்களே இத

னால் அதிகம் பாதிக்கப்பட்டிருந்தனர். குடும்ப ஒற்றுமை குறித்த பாரம்பரிய மாதிரிகள் இப்பொழுது பலவீனமடைந்து வருவதனால் குடும்ப அமைப்புக்கூடாக வேலையற்றோர் பெற்றிருந்த பாதுகாப்பு முறையும் இப்பொழுது அருகிவருகிறது.

வேலையில்லாத திண்டாட்டமே வறுமைக்கான முக்கிய காரணமாகும். வேலையின்மை தனிநபர் மீது உளவியல் பாதிப்புக்களையும் ஏற்படுத்துகிறது. தொழில் தேடும் முயற்சிகைகூடாதபோது ஒருவர் விரக்தியும் வெறுப்பும் கொள்கிறார். குடும்பமும் அவரை ஒரு சுமையாக கருதத் தொடங்குகிறது. தான் வேண்டப்படாதவராக இருப்பதுடன் தனக்கு எந்தப் பாதுகாப்பும் இல்லையென்பதையும் அவர் உணர்கிறார். இது இவரை குடும்பத்துக்குள்ளேயே ஒரு கலகக் காரனாக மாற்றிவிடுகிறது. அத்துடன் தனக்கு எந்த எதிர்கால நம்பிக்கையையும் தராத சமூகத்துக்கெதிராகவும் அவர் கிளர்ந்தெழுகிறார். கிடைக்கக்கூடியதாக இருக்கும் வரையறுக்கப்பட்ட தொழில் வாய்ப்புக்கள் தகுதியின் அடிப்படையில் கொடுக்கப்படாததால் இந்த நிலை மேலும் தீவிரமடைகின்றது.

வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தின் பெருக்கம் ஊழல் அதி

கரிப்புக்கும் ஸ்திரமற்ற நிலை தோன்றுவதற்கும் சட்டம் ஒழுங்கு சீரழிவதற்கும் வழிகோலுகிறது என்பது பொதுவான கருத்தாகும்.

உயர் மட்ட அதிகாரிகளின் கமிட்டியின் அறிக்கையில் வெளியிடப்பட்ட பின்வரும் அட்டவணியிலிருந்து இப்பிரச்சினையின் பரிமாணங்களை அறிந்துகொள்ள முடியும். சனத்தொகை கணிப்பீடு மற்றும் நுகர்வோர் நிதி ஆய்வு போன்ற மூலங்களிலிருந்து இதற்கான தரவுகள் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

வேலையின்மை குறித்த மதிப்பீடுகள் சாதாரண சூழ்நிலைகளின் கீழ் ஊழியர் படையில் நிகழும் அதிகரிப்புக்களையும் கணக்கில் எடுத்திருக்கிறது. வேலையாய்ப்புக்கள் பெருகும்போது அதிகளவிலான பெண்களும் தொழிலாளர் படையில் சேர்ந்து கொள்வார்கள். இது தவிர தற்பொழுது கீழைப்பில் ஈடுபட்டிருப்போர் நல்ல வாய்ப்புக்களைத் தேடும்போது வேலையில்லாதோரின் தொகை மேலும் பெருகும். அட்டவணியில் காட்டப்பட்டுள்ள வேலையில்லாதோரின் மதிப்பீட்டின்படி தொழிலாளர் படையில் வேலையில்லாதோரின் எண்ணிக்கை 18 சதவீதமாகும். அதாவது சுமார் 11 இலட்சம் பேர் என்று கூற முடியும். வேலை

அட்டவணை 2

கல்வித்தர அடிப்படையில் வேலையில்லாதோர்

கல்வி மட்டம்	சதவீதம்	எண்ணிக்கை
பாடசாலை செல்லாதோர்	4.7	51,700
தரம் 1-4	7.7	84,700
தரம் 5-7	26.4	290,400
தரம் 7-9	26.8	294,800
க. பொ. த. (சா. த.)	33.2	365,200
க. பொ. த. (உ. த.)	2.4	24,400
பட்டதாரிகள்	0.5	5,500
குறித்துரைக்கப் படாதவர்கள்	0.3	3,300
மொத்தம்	100.0	1,120,000

யற்றோர் பின்வரும் முறையில் பகிரப்பட்டுள்ளனர்.

க. பொ. த. (சா. த.) மட்டத்துக்கு கீழ் தகைமை பெற்றோர் மட்டும் சுமார் 721,600 பேர் ஆவர். க. பொ. த. (சா. த.) மற்றும் அதற்கு மேல் தகைமை பெற்றோர் (பட்டதாரிகள் தவிர) 389,600 பேர்; வேலையற்ற பட்டதாரிகளின் எண்ணிக்கை 5,500 ஆகும்; வேலையற்ற இளைஞர்கள் சுமார் 800,000 பேர். இவ்விதம் வேலையற்றோரில் சில வகை தொழில்களில் ஈடுபட விரும்பாதவர்களும், குறிப்பிட்ட ஒரு கல்வி மட்டத்துக்கு கீழ் வேலை செய்ய விரும்பாதவர்களும் அடங்குவர்.

வேலையில்லாத திண்டாட்டம் கிராமப் புறங்களிலேயே மிகக்கடுமையாக உணரப்பட்டிருக்கிறது. கம்பகா (27%), கருத்துறை (28%), மாத்தறை (28%), காலி (27%), கோலை (23%), அம்பாந்தேசுட்டை (20%), கொழும்பு (21%), யாழ்ப்பாணம் (14%), சண்டி (19%), குரணை (15%) ஆகிய மாவட்டங்களில் இது பரவலாக காணப்படுகிறது.

வேலையில்லாத திண்டாட்டம் வறுமைக்கும் போஷணைக்குறைவுக்கும் இட்டுச் செல்கிறது. திட்ட அமல் அமைச்சு போஷணைக்குறைவுப் பிரச்சினையின் பாரதூரமான மட்டத்தை எடுத்த

அட்டவணை 1
வேலையின்மையின் அளவு

	1988	1989	1990
வருட தொடக்கத்தில் ஊழியர் படை	6.67	6.81	6.95
ஊழியர் படைக்கு தேரிய சேர்க்கை	0.14	0.14	0.14
வருட முடிவில் ஊழியர் படை	6.81	6.95	7.09
நிகழ்ச்சித்திட்டமெதுவுமின்றி வருட முடிவில் வேலைவாய்ப்பு	5.57	5.57	5.57
நிகழ்ச்சித்திட்டமெதுவுமின்றி வருட முடிவில் வேலையின்மை	1.24	1.38	1.52
நிகழ்ச்சித்திட்டமெதுவுமின்றி வேலையின்மை வீதம் (%)	18.2	19.9	21.4

துக் காட்டியிருக்கிறது. சமூகத் தின் வறிய பிரிவினரிடையே போஷணை மட்டங்களில் கடுமையான சீரழிவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. போஷாக்கின்மை எதிர்கால சந்ததியினரையும் பாதிக்கக் கூடியதாகும். இப்பிரச்சினையின் தன்மையை பின்வருமாறு சுருக்கிக் கூறலாம்:

(அ) குறைவளர்ச்சி அல்லது நாட்பட்ட போஷணைக்குறைவு (வயதுக்குரிய உயரமில்லாத குறை) குறித்த தேசிய சராசரி 36.58 சதவீதமாகும். நீண்டகால ரீதியில் போதியளவு உணவு கிடைக்காமலிருப்பதன் கட்டுவினை வளர்ச்சிக்குறைவாகும். மிக மோசமாக பாதிக்கப்பட்ட மாவட்டங்களாவன:

1. நுவரெலியா	64.3	சதவீதம்
2. பதுளை	51.5	"
3. கண்டி	45.0	"
4. மட்டக்களப்பு	45.3	"
5. அம்பாறை	43.4	"
6. திருகோணமலை	43.0	"
7. மாத்தளை	42.5	"
8. கேகாலை	40.1	"
9. இரத்தினபுரி	40.3	"

(ஆ) மெலிவு அல்லது கடுமையான போஷணைக்குறைவு (அதாவது உயரத்துக்கேற்ற நிறையின்மை) குறித்த தேசிய சராசரி 12.12 சதவீதமாகும்; வேறு சில காரணிகளுடன் சேர்ந்து குறுங்காலத்தில் போதியளவில் உணவு கிடைக்காமலிருப்பதே மெலிவுக்கான காரணமாகும். மிக மோசமாக பாதிக்கப்பட்ட மாவட்டங்களாவன:

1. புத்தளம்	16.9	சதவீதம்
2. வவுனியா	16.9	"
3. திருகோணமலை	16.2	"
4. மட்டக்களப்பு	15.4	"
5. அநுராதபுரம்	13.9	"
6. இரத்தினபுரி	13.6	"
7. மொனராகலை	13.8	"
8. நுவரெலியா	12.2	"

(இ) ஒரே சமயத்தில் நிகழும் நாட்பட்ட கடுமையான போஷாக்கின்மை (அதாவது வளர்ச்சிக்குறைவு மெலிவு என்பவற்றின்

(சேர்க்கை) குறித்த தேசிய சராசரி 5.44 சதவீதமாகும். மிக மோசமாக பாதிக்கப்பட்ட மாவட்டங்களாவன:

1. மட்டக்களப்பு	9.5	சதவீதம்
2. புத்தளம்	7.1	"
3. அம்பாறை	6.9	"
4. மொனராகலை	6.8	"
5. பதுளை	6.3	"
6. கண்டி	5.8	"
7. திருகோணமலை	5.8	"
8. அநுராதபுரம்	5.8	"

(ஈ) போஷணைக்குறைவுடன் தொடர்புடைய இரத்தச் சோகை மற்றும் அயடன் அல்லது ஊட்டச்சத்துக்குறைவு நோய் போன்ற நோய்கள் குறித்து சிறப்பான ஆய்வுகள் எதுவும் நடாத்தப்படவில்லை. எனினும், கிராமிய மற்றும் பெருந்தோட்டத்துறையிலும் பாடசாலைகளிலும் இங்குமங்குமாக நடாத்தப்பட்ட ஆய்வுகளின் படி:

(i) பாடசாலை வயதுக்கு முற்பட்ட மற்றும் பாடசாலை சிறுவர்களில் 60 சதவீதத்துக்கு மேற்பட்டோரிடையே போஷாக்கு சோகை காணப்படுகிறது.

(ii) 1960-ல் உலக சுகாதாரச்தாபனம் மேற்கொண்ட மதிப்பீட்டின் பின்னர் பாடசாலை வயதுக்கு முற்பட்ட மற்றும் பாடசாலை சிறுவர்களிடையே காணப்படும் அயடன் குறைவு நோய்கள் கணிசமான அளவில் அதிகரித்துள்ளன. களுத்துறை, இரத்தினபுரி, காலி, மொனராகலை, கண்டி, கம்பகா, பதுளை, நுவரெலியா ஆகிய மாவட்டங்களில் இந் நோய்கள் பரவலாத காணப்படுகின்றன.

1969/70 சமூக பொருளாதார ஆய்வினையும் 1981/82 ஆய்வினையும் ஒப்புநோக்கிப் பார்க்கும்போது கிராமப்புற, தோட்டப்புற, நகர்ப்புற ஆகிய மூன்று பிரிவுகளிலும் கலோரி மற்றும் புரத நுகர்வு மட்டங்கள் வீழ்ச்சியடைந்திருப்பதை காண முடி

கிறது. நபரொருவர் நாளொன்றுக்கு 2200 கலோரிகளை உட்கொள்ள வேண்டும் என்று எதிர்க்கொள்ளப்படுகிறது. ஆனால், சமூகத்தின் குறைந்த வருமானப் பிரிவினரிடையே (குறிப்பாக அடிமட்டத்திலிருக்கும் 20 சதவீதத்தினரிடையே) இது 1200 முதல் 1500 கலோரிகள் வரையிலேயே இருக்கிறது. இது தவிர, நபரொருவர் நாளொன்றுக்கு உட்கொள்ள வேண்டிய புரதச்சத்து 48 கிராம்களாக இருக்க வேண்டுமென 1981/82 சமூக, பொருளாதார ஆய்வு சிபார்சு செய்துள்ளது. ஆனால், மேலே சொன்ன பிரிவினரிடையே இது நபரொருவருக்கு 30 கிராம் குறைவாகவே இருக்கிறது. குறிப்பாக பால், மீன் போன்ற விலங்குப்புரதங்களின் நுகர்வு வறிய வருமானக்குழுக்களிடையே வீழ்ச்சியடைந்து காணப்படுகிறது.

மிகவும் வறிய குடும்பங்கள் - அதாவது நாட்டின் சனத்தொகையில் 12 சதவீதத்தினர் தமது வருமானங்களில் 80 சதவீதத்துக்கும் கூடுதலான பாகத்தை உணவுக்காக செலவிட்டு வருகிறார்கள் என்பதை சமூக, பொருளாதார ஆய்வு (1981/82) எடுத்துக்காட்டியது. அதாவது தமது அடிப்படை கலோரி தேவைகளை நிறைவு செய்து கொள்ளும் விஷயத்தில் இக்குடும்பங்கள் கடுமையான உணவுப்பற்றாக்குறையை எதிர்நோக்கியிருக்கின்றன. கலோரி அடிப்படையில் நோக்கும்போது சனத்தொகையின் 25 சதவீதத்தினர் வறுமைக்கோட்டுக்கு கீழேயே வாழ்கின்றனர்.

உயர் மட்டக் குழுவினால் உத்தேசிக்கப்பட்ட உத்தி

வேலையில்லாத திண்டாட்டம், அதிகரித்துவரும் போஷணைக்குறைவு மற்றும் கொடிய வறுமை என்பவற்றின் விளைவாக தோன்றும் சமூகச் சீரழிவை அகற்றக் கூடிய உத்தியொன்று வகுக்கப்படுதல் வேண்டும்.

பொருளியல் நோக்கு, ஆகஸ்ட் 1988

உயர் மட்டக்குழுவின் அணுகுமுறை

மக்களை அடிப்படையாக கொண்ட அபிவிருத்திக்கான செயல் திட்டமொன்றை தயாரிக்கும் பொருட்டு, அமைச்சரவை 1987 நவம்பரில் அதிகாரிகளை கொண்ட உயர் மட்டக் குழுவொன்றை நியமனஞ் செய்தது. இந்தக்கமிட்டியின் இறுதி அறிக்கை அமைச்சரவைக்கு 1988 ஜனவரி 11-ந் தேதி சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. "அணுகுமுறை", "பிரச்சினை", "உத்தி" என்ற மூன்று பிரிவுகளில் இந்த அறிக்கையை சுருக்கிக் கூறலாம்.

அணுகு முறை

மக்களை அடிப்படையாக கொண்ட அபிவிருத்தி என்பது பாரம்பரிய அபிவிருத்தி முறைக்குப்பதிலான ஓர் அணுகுமுறையாகும். அது மக்களை - குறிப்பாக வறிய மக்களை - அடிப்படையாக கொண்டதும், தற்சார்புள்ளதும் அடிமட்டத்திலிருந்து மேலே செய்வதாகும். உலாசார வேர்களைக் கொண்ட இந்த அணுகு முறையை நாடளாவிய ரீதியில் சாதிக்கவும் முடியும். இந்த அணுகு முறையின் கீழ், தொடக்கத்தை மேற்கொள்பவர்களும் தீர்மானங்களை எடுப்பவர்களும், அமுல் செய்பவர்களும் மக்களாவர்.

பிரச்சினை

வறுமை, வேலையில்லாத திண்டாட்டம் போஷணைக்குறைவு என்பன செங்குத்தாக உயர்ந்து வருகின்றன. வேலையில்லாத திண்டாட்டம் பெருகும்போது, அது பெரிய அளவிலான ஊழலுக்கும், ஸ்திரமீன்மைக்கும், சட்டம் ஒழுங்கு வீழ்ச்சியடைவதற்கும் வழி கோலுகிறது என்பது பொதுவான நம்பிக்கையாகும். இன்று 12 இலட்சம் பேர் வேலையில்லாதிருக்கின்றனர். இவர்களில் சுமார் 800,000 பேர் இளைஞர்கள். வேலையில்லாதோரில் 35 சதவீதமானோர் ஐ. டி. ச. தகைமை பெற்றவர்கள்.

உலோரி உட்கொள்ளல் அடிப்படையில், சனத்தொகையினரில் 25 சதவீதமானோர் வறுமைக் கோட்டுக்கு கீழே வாழ்கின்றனர். சுமார் 75 இலட்சம் பேர் உணவு முக்தி ரைகளைப் பெற்று வருகிறார்கள். ஐந்து வயது வரையுள்ள பிள்ளைகளில் சுமார் 37 சதவீதமானோர் நாட்பட்ட போஷணைக்குறைவினால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தையும், போஷணைக்குறைவையும் குறைப்பதற்கு முதல் முன்னுரிமையும், அவசரமும் காட்டப்படுதல் வேண்டும். அவ்வாறு செய்வதற்கான அரசியல் வீரப்ப உறுதியாக வளர்த்தெடுக்கப்பட்டு மக்களுக்கு அறிவிக்கப்படுதல் வேண்டும்.

உத்தி

வறியோருக்கு உதவும் முயற்சிகளை தீவிரப்படுத்தும் அதே வேளையில் உச்ச மட்ட வளர்ச்சியை எய்தும் நோக்கில் அனைத்து மூலவளங்களும் ஒன்று திரட்டப்பட்டுள்ளன.

வேலைவாய்ப்பு இலக்கு மற்றும் சமூகத்தின் வறிய பிரிவினருக்கான போஷாக்கு, சமூக சேவை நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள் என்பன.

செலவுகளையும் இலாப எல்லைகளையும் குறைப்பதற்கும், தொழில் செறிவுமிக்க நுட்பங்களைப் பயன்படுத்துவதற்குமேன அமுலிடுக்கும் நிகழ்ச்சித் திட்டத்தை விவகையாக கையாளுதல்.

ஒரு நாளைக்கு ஒரு கோப்பை பால், சோயா அல்லது ஒரு முட்டை என்ற அடிப்படையில் பின்வருவோருக்கு சத்துணவு வழங்குவதற்கு இலக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது:

பாடசாலை செல்வாத 0-5 வயது வரையிலான சிறுவர்; கர்ப்பிணிப் பெண்களும் குழந்தைக்குப் பாலூட்டும் தாய்மாரும்.

பின்வருவனவற்றை விஸ்தரிப்பதற்கு வீரப்பார்வத்துடன் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுதல் வேண்டும்:

தற்பொழுது 650,000 ஆகவுள்ள திரிபோஷ திட்டத்தை 10 இலட்சமாக உயர்த்துதல்; பயறு அல்லது சோயா என்பவற்றுடனான இலைக்கஞ்சித் திட்டம்.

வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை தணிப்பதற்கு ஒரே நேரத்தில் இரண்டு முக்கியமான நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை அமுல் செய்வதற்கு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த திட்டங்கள்:

கிராமிய வேலைகள் நிகழ்ச்சித் திட்டம்; பயிற்சி நிகழ்ச்சித் திட்டம்

நிதி மூலவளங்கள் 1988-ன் வரவு செலவுத் திட்டத்திலிருந்து இனங்காணப்படுதல் வேண்டும்.

வேலையின்மை

வேலைவாய்ப்புக்களை பெருக்குவதற்கு வளர்ச்சியைத் தவிர வேறு மாற்று வழிகளில்லை. ஆனால், இந்த வளர்ச்சி எல்லாத் துறைகளுக்கும் கசிந்து செல்வதில்லை; எனவே வளர்ச்சி மட்டும் போதியதன்று. அபிவிருத்தியின் முழு அணுகுமையையும் வறிய மக்கள் பெற்றுக் கொள்ள முடியாத வகையில் பல தடங்கல்கள் காணப்படுகின்றன. வளர்ச்சியைத் தூண்டுவதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும் அதே நேரத்தில் வறிய சமூகக் குழுவினரை பாதுகாக்கவும், வறியோரிலும் வறியோரின் எண்ணிக்கையை குறைப்பதற்கும் திட்டங்கள் தீட்டப்படுதல் அவசியம். ஒவ்வொரு வறுமை ஒழிப்புத் திட்டமும், மறுபுறத்தில் வளர்ச்சிப்படி முறைக்கு உதவுகிறது.

வறியோருக்கு உதவும் முயற்சிகள் மிகத் தீவிரமாக மேற்கொள்ளப்படும் அதே வேளையில், உச்ச மட்ட வளர்ச்சியை கொண்டுவரக் கூடிய விதத்தில் மூலவளங்களை ஒழுங்குபடுத்துதல் அத்தியாவசியமாகும். அருமையான வளங்களை பயன்படுத்தும் மிகத்தாக்கமான வழி முறைகளில் ஒன்று வீண்விரயத்தை தவிர்ப்பதாகும். இதன் விளைவாக திட்டங்கள் நல்ல திறமையுடன் அமுல் செய்யப்படும். அத்துடன் அவற்றினால் பயன்பெறும் குழுவினரும் அதிகளவில் இருப்பர். வளர்ச்சி நோக்கிலான திட்டங்கள் குறுங்காலத்தில் வறுமை ஒழிப்புக்கு உதவுகூடியவையாக இருக்க மாட்டா. இதனால் வறிய பிரிவினருக்கு வேலைவாய்ப்பு, போஷாக்கு, சமூக நலன்போன்ற விஷயங்களில் இலக்குகளுடன் கூடிய நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள் வகுக்கப்படுதல் வேண்டும்.

போஷாக்கின்மை

வறிய மக்களுக்கான எல்லாமடங்கிய போஷணை நிகழ்ச்சித் திட்டமொன்றை இலக்காகக்

கொள்ளும் முயற்சி நிதி, நிர்வாக மூலவளங்களின் பற்றாக்குறையினால் கடுமையாக பாதிப்படைந்துள்ளது. தற்பொழுது நடைமுறையில் இருக்கும் நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை குறிப்பிட்ட ஓரளவுக்கு மட்டுமே விஸ்தரிக்க முடியும். இந்த வருடத்தில் ஒரு தொடக்கம் மேற்கொள்ளப்பட்டு அடுத்து வரும் வருடங்களில் அது முனைப்புடன் முன்னெடுத்துச் செல்லப்படுதல் வேண்டும்.

செலவினங்களை திசை திருப்புவதன் மூலம் வறியோருக்கு பயனளிக்கும் வேலைவாய்ப்புத் திட்டங்களை சாதித்துக் கொள்ள முடியும். செலவுகளையும் இலாப எல்லைகளையும் குறைப்பதும், செய் திட்டமொன்றை அமல் செய்வதில் தொழிற் செறிவு மிக்க நுட்பங்களை பாவிப்பதுமே செலவினங்களை திசை திருப்புவதன் நோக்கமாகும். முன்னுரிமைகள் குறித்து சரியான தெரிவில்லாமல் அமல் செய்யப்பட்ட பல செய்திட்டங்கள் பல சந்தர்ப்பங்களில் வறியோருகன்றி செல்வந்தர்க்கே நன்மையளித்துள்ளன. வறியோருக்கு உதவும் மிகச் சிறந்த வழி அவர்களுக்கு தொழில்களை வழங்குவதாகும். இப்பொழுது நிலவும் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை தீர்க்கும் விஷயத்தில் பாரம்பரிய பொருளியல் பகுப்பாய்வு முறைகள் பலனளிக்கப்போவதில்லை. அதற்குக் காரணம் இந்த வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தின் இயல்பும் பரிமாணமுமாகும். வேலை வாய்ப்புக்களை உருவாக்கக்கூடிய எந்த நிகழ்ச்சித் திட்டமும் பொருளாதார ரீதியில் பலம் வாய்ந்ததாகவும், தொழில் நுட்ப ரீதியில் சாத்தியமானதாகவும், அரசியல் ரீதியில் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாகவும் இருத்தல் வேண்டும். வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை தணிப்பது தொடர்பான அவசரம் மற்றும் தொழில் வாய்ப்புக்களின் உருவாக்கத்தில் வெவ்வேறு துறைகளிலும் தங்கியிருக்கும்

அளவு என்பவற்றைப் பொறுத்து நாம் தெரிவு செய்யும் உத்தி அமையும். முதல் வருடத்திலேயே வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தின் மீது கடுமையான தாக்குதலை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்பது பொதுவாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. தேவையான சமூக பொதுவசதிகள் உருவாக்கப்பட்டிருந்தால் இத் தொழில் வாய்ப்புக்களை உருவாக்குவதனால் ஏற்படும் மறைமுகமான விளைவுகள் மேலும் வேலை வாய்ப்புக்களை கொண்டு வரும்.

வளர்முக நாடொன்றின் எதிர்காலம் அதன் கிராமப்புறங்களின் அபிவிருத்தியிலேயே தங்கியிருக்கிறது. இந்த நோக்களை எய்தும்பொருட்டு கிராமப்புறங்களின் வளர்ச்சிக்கு பல வழிகளிலும் முன்னுரிமை அளிக்கப்படவேண்டும். உயர்ந்த பொருளாதார வளர்ச்சி விகிதத்தை அடைதல், சமூக கொந்தளிப்பை தணித்தல், நகர்ப்புறங்களை நோக்கி மக்கள் குடிபெயர்வதை தடுத்தல், கிராமவறியோரின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துதல் போன்றவற்றில் கூடிய கவனஞ்செலுத்துதல் அவசியம். கிராமப்புறங்களில் காணப்படும் பிரச்சினைகளும் கூட பிரதேசத்துக்குப் பிரதேசம் வேறுபடக்கூடும். வெவ்வேறு பகுதிகளையும் பாதிக்கும் பிரச்சினைகளின் தன்மை, அளவு என்பவற்றை நாம் கவனமாக கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

வறுமை

கிராமப்புறங்களில் வறுமையை ஒழிக்கும் விஷயத்தில் திடமான அரசியல் அர்ப்பணிப்பு இருத்தல்வேண்டும். வறிமை ஒழிப்பு உடன் செயல்படுவதாக இருப்பதுடன் தாக்கமானதாகவும், பரந்துபட்டதாகவும் அமைதல்வேண்டும். வறியோரின் நிலையை குறிப்பிடக்கூடிய அளவுக்கு முன்னேற்ற வேண்டுமானால், மாண்பொருளியல், நுண்பொருளியல்

தொடர்பான துணிகரமான தீர்மானங்களை எடுப்பதற்கும், வேலைவாய்ப்புக்களை வழங்குவதற்கும் மற்றும் நிலையான வளர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதற்கான உத்திகளை வகுப்பதற்கும் அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும்.

மாண்பொருளியல் கொள்கைகள் பல சந்தர்ப்பங்களில் நகர்சார்ந்த கைத்தொழில்துறைக்குச் சார்பான வையாகவே இருந்துவந்துள்ளன. நகர்சார்ந்த கைத்தொழில் துறைக்குச் சாதகமாக விவசாய உற்பத்தித் துறைக்கு பாரபட்சம் காட்டக்கூடாது. உணவு உற்பத்தி - குறிப்பாக நெல் உற்பத்தி முயற்சி - வெற்றிகரமான செய் திட்டங்களில் ஒன்றாக இருந்துவந்துள்ளது. உணவு உற்பத்தியில் உள்ள ஆர்வம் தொடர்ச்சியாக நிலைத்துவருவதற்கு அதற்கு ஆதரவளிக்கவும் வேண்டும்.

நிலப்பாவளை

உற்பத்தியையும், விளைதிறனையும் விருத்தி செய்வதற்கும் வருமானப் பகிர்வுக்குமென நிலச்சீர்திருத்தங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. ஆனால் இவை சரியான முறையிலும், தாக்கமான விதத்திலும் அமல் செய்யப்படவில்லை; வழமையாக நிலச்சீர்திருத்தத்தையடுத்து காணிக் குடியேற்றத்திட்டங்கள் வருவதுண்டு. தகுந்த காணிக் குடியேற்றத் திட்டமொன்றின் மூலம் தரிசு நிலங்களையும், குறைந்த அளவில் பயன்படுத்தப்படும் காணிகளையும் உற்பத்தி நோக்கில் நல்ல திறமையுடன் பயன்படுத்திக் கொள்ளமுடியும், சந்தைப்படுத்தல் கடன் வசதிகள் உள்ளீட்டு வெளியீட்டு தேவைகளின் நல்ல நிர்வாகம் போன்றனமூலம் இத் திட்டங்களைப் பண்படுத்தமுடியும். சமீபத்தில் வெளிவரவிருக்கும் மூன்றாவது காணி ஆணைக்குழுவின் இறுதி அறிக்கையில்

(19 -ம் பக்கம் பார்க்க)

வறுமை ஒழிப்பு

வர்ணசேன ராசுபுத்ர
[ஆளுநர், இலங்கை மத்திய வங்கி]

1987 நவம்பர் 25-ஆம் திகதி அடிப்படை ஆய்வுகள் நிறுவனத்தில் நிகழ்த்தப்பட்ட உரையின் சுருக்கம்

வறுமையை ஒழிப்பதற்காக உலகெங்கணும் திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டுள்ளன. ஆனால் அவை முழுமையாக வெற்றி பெறவில்லை; முயற்சிகள் பல செய்யப்பட்டிருப்பினும் வளர்முக நாடுகளில் வறுமை தொடர்ந்து ஒரு பிரச்சினையாகவே இருந்து வருகிறது. இலங்கை மக்களில் 30 சதவீதமானோர் வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழேயே வாழ்கின்றனர். வறுமை நிலைக்குப் பல காரணங்களுண்டு. ஆகையால் பொதுவான கொள்கைகளை வகுத்தல் சாத்தியமானதன்று. பொதுவான அணுகுமுறைகளின் அடிப்படையில் இப்பிரச்சினை முறையாக அணுகப்படவில்லை.

வருமானத்திலும் செல்வ நிலையிலும் காணப்படும் பாரிய ஏற்றத்தாழ்வுகள் வறுமை ஒழிப்புத் திட்டங்களை அரங்கத்தில் மத்திக்குக் கொண்டுவந்துள்ளன. தாழ்ந்த பெறுபேறுகளைத் தரும் உற்பத்தித் திறக் குறைவும் தொழிலாளரின் குறைந்த வருமானமும் வறுமைக்குரிய முக்கிய காரணிகளில் ஒன்றாகும். போதாக்குறைக்கு, வறுமையை ஒழிப்பதற்கு மேற்கொள்ளப்பட்ட எம்முயற்சியும் எதிர்பார்த்த பயனைத் தரவில்லை. ஏற்கெனவேயுள்ள இடர்ப்பாடுகளோடு அரசாங்கத்தின் வறுமை ஒழிப்புத் திட்டங்கள் அனைத்தும் சிக்கனமானவையாக அமையவில்லை. அவற்றின் செயற்பாட்டுக்கும் தாபனத்திற்கும் நிருவாகத்திற்கும் பெருந்தொகைப் பணம் செலவாயிற்று. வறுமையும் தொழில் இல்லாமையும் சமூகச் செலவுகளை அதிகரிக்கச் செய்கின்றன. அத்துடன் வறுமையானது போசாக்கு, சுகாதாரத் தரங்களைப் பாதித்து தற்கால, எதிர்காலச் சந்ததியினரின்

வாழ்க்கைத் தரத்தையும் பாதிக்கிறது.

கிராமப் புறங்களிலேயே வறுமை அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. ஆதலால் வறுமை ஒழிப்புக்கான எத்திட்டத்திலும் கிராமத்துறை முக்கிய இடம் பெறவேண்டும். இது, வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தையும் போதிய வேலையில்லாமையையும் குறைப்பதற்கும் அபிவிருத்தி வேகத்தை அதிகரிப்பதற்கும் அவசியமாகும். ஆனால் பொருளாதார ஆதினிருத்தி மட்டும் கிராமப்புறங்களில் வறுமையை ஒழித்து விடுவதில்லை. ஏனெனில் அதன் பயன்கள் வறியவர்களை வேகமாகச் சென்றடைவதில்லை. எனவே அபிவிருத்தி உபாயம், அபிவிருத்தியின் பயன்கள் வறியவர்களைச் சென்றடையும் வகையில் கண்காணித்து மீளவும் வடிமைத்து அவ்விலக்கை நோக்கிச் செயல்படுவதாக அமைய வேண்டும்.

வாழ்க்கைக்கு அவசியமான அடிப்படைத் தேவைகள் நிறைவேற்றப்படாதவிடத்து வறுமை தலைதாக்குகிறது. "மனிதனுக்குத் தேவையான உணவை" நுகரும் நிலையில்லாது போயின் அது வறுமையின் ஓர் அறிகுறியாகும். உட்கொள்ளப்படும் கலோரிகள் வறுமையை அளப்பதற்குரிய அளவுகோலாகக் கொள்ளப்படுகிறது. இவ்வடிப்படையில், மிகக் குறைந்த அளவான 2,200 கலோரிகளை ஒருவர் ஒரு நாளைக்கு உட்கொள்ளுதல் வேண்டும். இவ்வளவுக்கும் குறைய உட்கொள்வோர் வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழ் உள்ளவர்களாவர். இந்நாட்டில் இத்தகையோர் 1981-82ல் குடிசனத்தொகையில் 30 சதவீதமாக இருந்தனர். இவர்களிற் பெரும்பாலோர் கிராமவாசிகள்

ளாவர். கிராமவாசிகளில் ஏறத்தாழ 82 சதவீதமானோரும் நகர்ப்புறங்களில் 14 சதவீதமானோரும் வறுமைவாய்ப்பட்டுள்ளனர். வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழ் உள்ளவர்களின் குடும்பங்கள் சராசரி 6.14 பேரையும் அக் கோட்டுக்கு மேல் உள்ளவர்களின் குடும்பங்கள் சராசரி 5.00 பேரையும் கொண்டிருந்தன. அவர்களின் போசாக்கு மட்டம் குறைந்திருப்பதனால் நோய்களுக்கு ஆளாவதோடு உற்பத்தித் திறனும் செயற்றிறனும் அற்றவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர்.

வறுமையும் அதன் ஆணிகளும் இனங்காணப்பட்ட பின் கிறிய பெரிய மட்டங்களில் உள்ள எல்லா இடர்ப்பாடுகளும் அகற்றப்படவேண்டியது அவசியமாகும். வறுமை நிலைப்பதற்குரிய அடிப்படைக் காரணங்களில் வேலையில்லாமையும் ஒன்றாகும். பாரிய திட்ட மட்டத்தில் வருமானத்தை உயர்த்துவதற்கும், பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் பொது வசதிகளை ஏற்படுத்துவதற்கும் ஒப்புரவுடன் கூடிய உயர்ந்த பொருளாதார வளர்ச்சியை அடைதற்குமான கொள்கைகள் சமநிலையின்மையையும் வறுமை மட்டங்களையும் குறைக்கும். அமைப்புச் செம்மையாக்கல் கொள்கைகளின் வாயிலாக வளர்ச்சி இடம் பெறலாம். ஆனால், நெகிழ்வற்ற தன்மைகள் காரணமாக, தொழிலாளரின் அதிகரித்த எண்ணிக்கைக்கு ஏற்ற அளவு தொழில் வாய்ப்புகள் அதிகரிக்கமாட்டா. ஆதலால் சமூக நலினின் காரணமாக வறியவர்கள் துன்பத்திற்கு ஆளாகலாம். குடிமக்களில் பலவீனமானவர்கள் மீது திணிக்கப்படும் துன்பத்தின் அளவானது, செல்வம், சொத்துக்கள், வருமானம் ஆகியவற்றின் பங்கீட்டில் காணப்படும் ஏற்றத் தாழ்வுகளின் விளைவாக வறியவர்கள் எந்தளவுக்குப் பாதிக்கப்படத்தக்கவர்களாக

உள்ளனர் என்பதைப் பொறுத்ததாகும். திறமையின்மை, வேறுபொருளாதார காரணங்களாலும் பொருளாதாரம் சாராத காரணங்களாலும் ஏன் அரசியற் காரணங்களால் கூட அவர்கள் வேலைவாய்ப்புகள் பெற முடியாமற் போவதனால் வறுமைப் பிரச்சினை மேலும் உக்கிரமாகிறது எனவே சமூகப் பதற்றநிலை, சமூக நலிவு என்பவற்றைக் குறைக்கு முகமாக வறுமைக்கோட்டிற்குக் கீழுள்ள வறியவர்களுக்கு உதவுவதற்காக தாழ்மட்டத்தில் மேலதிக முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

பிரதானமாக வறியவர்களைப் பாதிக்கும் முட்டுக்கட்டைகளை இனங்காண முடியும். பயிற் றப்பட்ட ஆளணியில்லாமை, துணிவுமுயற்சி விருத்தி செய்யப் படாமை என்பன இம்முட்டுக் கட்டைகளிற் சிலவாகும். இவற்றிற் பின்வருவன அடங்கும்:

(1) உத்தியோகபூர்வமட்டத்திலும் அடிமட்டத்திலும் தகுந்த செயல் முனைப்பு அளிக்கப்படாமை.

(2) நலின தொழினுட்பவியல் தொடர்பாக தாழ்ந்த கிரகிப்புத்திறன்.

(3) கடன் வசதிகளின் மந்த வளர்ச்சி.

(4) உரிய பயிற்சித் திட்டங்களின்மையால் மோசமான மனித வளப் பராமரிப்பு.

(5) மூலதனச் சொத்துக்களின் திறமையற்ற பராமரிப்பு.

(6) எல்லாமட்டங்களிலும் பலவீனமான முகாமைச் செயல் முறைகள்.

(ஆ) நியாய விலையில் தரமான ஒரு பொருளை உற்பத்தி செய்யாமை.

(இ) தீர்மானமெடுப்பதில் திறமையின்மை.

(ஈ) உற்பத்தித்திறனின் மந்தமான வளர்ச்சி.

(உ) வளங்களைத் திறமையாப் பயன்படுத்தாமை.

(7) உற்பத்தி, சந்தைப்படுத்தல், நுகர்தல் என்பவற்றின் சங்கிலித் தொடர் பலவீனமடையா திருக்கும் பொருட்டு, உற்பத்தியாளர் தம் பொருட்களை சந்தைப்படுத்துவதற்குத் தேவையான சந்தைப்படுத்தல் வசதிகளை உரியமுறையில் விருத்தி செய்யாமை.

(8) உள்ளமைப்பு ஆதாரம் இல்லாமை, பலவீனமான நிறுவாக அமைப்பு, பொருளாதார, சமூக மாற்றங்கள் தொடர்பான தவறான மனப்பாங்கு.

எனவே, நாட்டில் எல்லாப் பகுதிகளிலும் வறுமையை ஒழிக்கத்தக்க ஒரு திட்டத்தை உருவாக்குவதற்கு நாம் அனைவரும் இயைபுபட்ட வகையில் ஒன்றிணைந்து உழைப்பது அவசியமாகும். சமுதாயத்தின் ஒரு சிறு பகுதியினர் மட்டும் செல்வந்தர்களாகவும் பொருளாதார பலமிக்கவர்களாகவும் விளங்க, பெரும்பாலோர் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட போசாக்கு மட்டங்களைவிடத் தாழ்ந்த நிலையில் வாழ்வது குறித்து நாம் மகிழ்ச்சி அடையமுடியாது.

ஏற்கெனவே கூறப்பட்டது போன்று இன்று, வறுமை அரங்கத்தின் நடுப்பகுதிக்கு வந்துள்ளது. அதனால் நாம் சென்ற காலத்தை விடக் கூடிய சவால் களை எதிர்நோக்க வேண்டியுள்ளது. எல்லாமடங்கிய வாழ்க்கைப்பாங்கில் பாரிய மாற்றங்கள் நிகழும் பொழுதும், உலகின் பெரும்பாலான பகுதிகளில் செல்வந்தர்களுக்கும் வறியவர்களுக்கும் இடையிலான இடைவெளி விரியடையும் பொழுதும் இச்சவால்கள் வளர்ச்சியடைகின்றன. இன்று உலகை வாட்டும் பல நெருக்கடிகளுக்கிடையே, நாம் வறுமை எனும் முக்கிய பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு வழிகாணவேண்டும். நாம் வறுமை மீது பெருங் கவனஞ் செலுத்தி

யுள்ளோம். ஆயினும், வித்தியாசமான ஒரு சூழ்நிலையிலேயே இவ்வாறு கவனஞ் செலுத்தியுள்ளோம். சூழ்நிலை மாற்றமடைகையில் எமது மனப்பாங்கை மாற்றி நாம், வறுமையை ஒழிப்பதற்கான வளங்களைப் பயன்படுத்துவதற்குப் புதுக் கருவிகளை உருவாக்க வேண்டும். ஏற்றத் தாழ்வுகள் குறைவதைக் காட்டும் வருமானப் பங்கீட்டை ஏற்படுத்தாத பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்படுமாயின் அது எமது நாட்டுக்குப் பொருத்தமானதல்ல என்பதைச் சிலர் ஏற்றுக் கொள்வர். இது தவறானதொரு கருத்தாகும். மொத்த தேசிய வருமானத்தைப் பெருக்குவதற்குப் பொருளாதாரம் வளரவேண்டும். அதனால் பெருகும் வருமானம் பல்வேறு வருமானக் குழுக்களிடையே பகிரப்படலாம்; இந்நோக்கத்திற்காக வறுமையின் மீது இரு முனைத் தாக்குதல் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்; துரித பொருளாதார அபிவிருத்திக்கு மாற்றீடு இல்லை. ஆனால் இதன் காரணமாக வருமானப் பங்கீட்டில் ஒருதலைப்பட்சமான போக்குத் தோன்றலாம். ஏற்கெனவேயுள்ள சமநிலையற்ற நிலையைக் குறைப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்தாலன்றி ஒரு தலைப்பட்சப் போக்கு இடம் பெறும். வறியவர்கள் பொறுமையிழந்து நியாயமற்ற போக்குகளைக் கடைப்பிடிக்கலாம். எல்லாநாட்டு அரசாங்கங்களும் ஒரு தலைப்பட்சமான வருமானப் பங்கீட்டைமிதமாக்குவதற்குக் கொள்கைகளை வகுத்துச் செயல்படுத்தியுள்ளனர்; அதேபோன்று சுகாதாரம், கல்வி, உணவு முத்திரை, வரி நடவடிக்கைகள் போன்ற இலங்கையின் நலனும்பு கொள்கைகள் வளர்முக் நாடுகளிடையே சிறப்புற்று விளங்குகின்றன. எனவே வறியோரின் நலனுக்கான நல் வாழ்வு நடவடிக்கைகள் தொடர்பான ஒரு நீண்ட வரலாறு எமக்குண்டு. இதன் பயனாக எமது சடவாழ்க்கை நிலை அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளின் நிலையுடன் ஒப்பிடத்தக்கதாக

வுள்ளது. ஆனால் குழலும் அபி
லாசைகளும் தொடர்ந்து மாற்ற
மடைந்து கொண்டிருக்கின்றன.
எனவே உயர்ந்த வாழ்க்கைத்
தரத்திற்கான கோரிக்கை காலத்
திற்குக் காலமும் இடத்துக்கு
இடமும் மாறிக் கொண்டிருக்
கும்.

வறுமை ஒழிப்புத் திட்டங்
களை வகுப்பதிலும் செயல்படுத்து
வதிலும் இலங்கைக்கு வளமான
அனுபவமுண்டு. இவற்றிற் சில
அரசாங்கத்தினாலும் சில தனி
யார் துறை நிறுவனங்களாலும்
செயல்படுத்தப்பட்டுள்ளன.
எனவே நாம் வறுமையை ஒழிப்
பதற்கான போராட்டத்தைத்
தொடர்ந்து நடத்துவதற்குத்
தேவையான அறிவையும் அனுப
வத்தையும் நிறையப் பெற்றுள்
ளோம்.

இத்திட்டங்களில் பணியா
ற்றுவோரிடம் உற்சாகமும் ஈடு
பாடும் இல்லாமலும், இவற்றுல்
பயன் பெறுவோர் அக்கறையற்ற
வர்களுமாயிருந்தால் அரசாங்
கத்தின் முயற்சிகள் வீணாகிவிடும்.
அரசாங்கத்தின் முயற்சிகளிலிரு
ந்து மிகக் கூடிய பயன் பெற
வேண்டுமானால் கைகட்டி வாய்
பொத்தியிருக்க முடியாது; திட்ட
ங்களில் மும்முரமாக பங்கு
கொள்ள வேண்டும். திட்டங்
கள், வறியர்களை இலக்காக மட்
டும் கொண்டிருந்தால் அது
நோயின் வேதனையைச் சற்றுக்
குறைக்குமேயன்றி வறுமையை
முற்றாக ஒழிக்கப் பயன்படமாட்
டாது. மிகத்தாழ்ந்த வருமான
மட்டத்திலுள்ள ஒவ்வொரு
குடும்பமும் உண்டு வாழக்கூடிய
அல்லது ஓரளவு உண்டு வாழ்க்
கூடிய மட்டத்தை விட உயர்ந்த
உறுதியான அளவு வருமானம்
பெறத்தக்க குடும்பமாக ஆக்கு
வதற்கு ஏற்றவகையில் நாம்
வறுமை ஒழிப்புத் திட்டங்களைச்
செயற்படுத்த வேண்டும். அக்கு
டும்பங்கள் பொருளாதார ரீதி
யாக உருப்படியாகத்தக்க கூறுக
ளாக மாற்றப்பட வேண்டும்.
அவ்வாறு செய்தால் திடகாத்தி
ரமர்ன, உறுதியான, உருப்படி

யான சொத்துக்களுக்கு உரித்து
டைய சனநாயக அமைப்
பொன்று உருவாகும். பயன்கள்
தற்காலிகமானவையாகவும் நவீ
னமயத்தாலும் மாற்றங்களா
லும் நலிவுறக் கூடியதுமான
வறுமை ஒழிப்புத் திட்டம் எது
வும் வெற்றிகரமானதெனக்
கொள்ளப்பட முடியாது. சமுதா
யத்தின் வறியவர்கள் உற்பத்தி
செய்யும் பொருட்களும் அளித்
தும் சேவைகளும் தரக்கூடிய
சந்தையை நேரடியாக அடையச்
செய்யவேண்டும். அவ்வாறானால்
தான் அவர்கள் பெறும் கூடிய
வருமானம் நிலையானதாக இரு
க்கமுடியும். அதேவேளையில் இவ்
வகுப்பைச் சார்ந்த மக்களுக்
கான வேலைவாய்ப்புகள் விரிவ
டைய வேண்டும். சுதந்திரச்
சந்தை இவர்களின் வருமான
த்தை அதிகரித்துக்கொள்ள
வாய்ப்பளிக்க மறுக்குமாயின்
கூடிய கூலி பெறத்தக்க பொறு
க்கியெடுத்த தொழில்கள் இவர்க
ளுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்.
தனிநபர்களை அடிப்படையாகக்
கொண்டு வறுமை ஒழிப்புத் திட்ட
ங்களை நோக்க இயலாது.
எனவே இதற்கான உபாயம்
குடும்பங்களை மையமாகக்
கொள்ள வேண்டும். குறைந்த
பட்சம் குடும்பத்தில் ஓர் உறுப்
பினரேனும் பொருளாதாரத்
துறையில் ஈடுபாடுடையவராக
அல்லது கூலிகிடைக்கும் தொழில்
செய்ப்பவராக இருக்க வேண்டும்.

எந்நாடாயினும் எல்லாம
டங்கிய வளர்ச்சியடைவதற்கு
அமைப்புக்களில் மாற்றங்கள்
செய்யப்படவேண்டும். ஆனால்,
அமைப்புச் செம்மையாக்கல் திட்ட
ங்கள் மற்றவரையும் விட
ஏழைகளைப் பாதிக்கலாம். இல
ங்கை போன்ற ஒரு நாட்டில் உற்
பத்தி, சேமிப்பு, முதலீடு என்ப
வற்றை உயர்த்தும் நோக்கமு
டைய பொருளாதார அமைப்
புச் செம்மையாக்கல்கள் வறு
மைக் கோட்டுக்குக் கீழ் வாழ்
பவர்களைக் கடுமையாகப் பாதிக்க
லாம். இவர்கள் பெரும்பாலும்
கமக்காரர்கள், காணியற்ற

தொழிலாளர்களும் நலிவுற்ற
நிலையிலுள்ள ஏனையோருமாவர்.

வளர்ச்சிக்கும் செம்மையாக்
கலுக்கும் உற்பத்திச் சொத்து
களைப் பெருக்கவும் அவற்றின்
வருவாயை அதிகரிக்கவும் மூல
தன திரட்டு மட்டத்தை உயர்த்
தவும் சேமிப்பு, முதலீடு, நுகர்வு
ஆகியவற்றின் மட்டங்களை உயர்
த்தவும் வேண்டும். இழிவுதரும்
வறுமைக்குப் பக்கத்தில் செல்வச்
செழிப்பு அமையாதிருக்கும்
வகையில் பொருளாதார வளர்
ச்சி நியாயத்தை அடிப்படையாகக்
கொண்டிருக்க வேண்டும்.
ஆதலால் உற்பத்திக்குத் தேவையான
சொத்துக்களை ஏழைகளும்
பெறக்கூடிய வகையில் திட்டங்
கள் தீட்டப்படவேண்டும். இல
ங்கை ஏற்கெனவே காணிச் சிர்
திருத்தத் திட்டம் ஒன்றைச்
செயல்படுத்தியுள்ளது. காணிக்
களுக்கு சட்டமுறையான உரித்து
ஏழைகளுக்கு வழங்கப்படுதல்
அவர்கள் வெறுமனே உண்டு
வாழ்வதற்காக வன்றி முன்
னேறிச் செல்வதற்காகக் காணி
யை அபிவிருத்தி செய்யத்
தூண்டுகோலாக அமையும்.
இது, சிறந்த கடன் திட்டம்
ஒன்றுடன் இணைக்கப்பட்டால்
அவர்களின் வருமான உற்பத்திக்
கான சொத்துக்களின் உற்பத்
தித்திறன் விருத்தியடையும்.
அதனால் வருமானம் பெருகும்.
வருமானப் பிறப்பாக்கம் பெருக்
குத் திறனுடையதாக இருக்க
வேண்டும். அத்துடன் உற்பத்தி
யாளர் விலை கவர்ச்சிகரமான
தாக வைத்திருக்கத்தக்க விலையி
டற் கொள்கைகள் அதற்கு ஆதர
வாக அமைய வேண்டும்.

வறுமை ஒழிப்புத் திட்டம்
எதிலும் பொதுவாக ஏழைகளும்
குறிப்பாக ஏழைகளில் ஏழைகளும்
பயன்டையத்தக்க உபாயம்
கையாளப்பட வேண்டும். "ஏழை
களிலும் ஏழைகளான" வர்களின்
பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்குப்
பொறுமை அவசியமாகும். அத்து
டன் அவர்களின் தொழினுட்பத்
திறமையையும் வருமானத்தைப்

பெருக்குவதற்சான ஆற்றலையும் அதிகரிப்பதற்கு நேரடி உதவியும் அவசியமாகும். குறைந்த வருமானமுடையோர் உட்கொள்ளும் கலோரிகளில் 41 சதவீதம் அரிசியிலிருந்தே கிடைக்கிறது. எனவே வறுமையை ஒழிப்பதற்கான எத்திட்டமும் அரிசிக்கான செலவுக்கும் குறைந்த வருமானத்திற்கும் இடையிலான தொடர்பைக் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும். போசாக்கின்மை வறுமையின் ஒரு வெளிப்பாடு என்பது தெளிவு.

போசாக்கின்மையைக் குறைப்பதும் வருமான மட்டங்களை உயர்த்துவதும் உபாயங்களை வகுப்பதில் ஒன்றாகக் கவனத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டும். அத்தகைய உபாயமொன்று இல்லாதவிடத்து, ஏற்படும் கடுமையான விளைவுகளை எதிர்நோக்க வேண்டிய நிலை உருவாகும். இதனால் உற்பத்தித்திறக் குறைவு, குறைந்த வருமானம், குறைந்த சேமிப்பு, மந்தநிலை, என்பன தோன்றி அதன் காரணமாக நலனோம்பு செலவுகள் அதிகரிக்கும். போசாக்குத் தரங்களைப் பேணுவதற்கான அரசாங்கத்தலையீடு ஒரு தற்காலிக நடவடிக்கையாகக் கருதப்பட வேண்டும். போசாக்குத் தரங்களிற்காணப்படும் குறைப்பாடுகள் அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் மூலம் அகற்றப்பட்டபின் அரசாங்க உதவி மீளப் பெறப்படலாம். மாதமொன்றுக்கு 300 ரூபாவுக்குக் குறைந்த வருமானமுள்ள எல்லாக்கும் பங்குக்கும் உணவு முத்திரை வழங்கும் திட்டம், குறைந்த வருமானம் பெறுவோரின் வருமானத்தைப் 10 சதவீதத்தால் அதிகரிப்பதற்கு உதவியுள்ளது. அதனால் அவர்கள் உட்கொள்ளும் சோற்றின் அளவை 7 சதவீதத்தினால் அதிகரித்துள்ளனர்.

வறுமை ஒழிப்புத்திட்டம் எதிலும் முக்கியமான அம்சங்கள் உற்பத்தியும் உற்பத்தித்திறமும் ஆனால் குறைந்த வரு

மானம் பெறுவோர் தம் உற்பத்தி மட்டங்களை உயர்த்த முடியாமல் சங்கடப்படுகின்றனர் காரணம் கூடிய வருமானம் பெறுவோருடன் ஒப்பிடுகையில் குறைந்த வருமானம் பெறுவோருக்கு அபிவிருத்தியின் பயன்சன் குறைந்த விகிதாசாரத்தில் மிகத்தாமதமாகவே சென்றடைகின்றன.

இவ்வேளையில் நாம் மற்றோர் இக்கட்டான நிலையினை எதிர்நோக்குகின்றோம். தொடக்க கட்டங்களில் அபிவிருத்தியின் பயன்சன் வறியவர்களுக்குக் குறைவாகவே கிடைக்கிறது. நீண்டகாலத்தில் அவர்கள் பயன்பெறும் பொருட்டே தொடக்கத்தில் இவ்வாறு நிகழ்கின்றது. குறுகிய இந்நிகழ்வு எப்பொழுதும் தெளிவாகத் தெரியாவிடினும், தொடக்கத்திலிருந்தே வறியவர்களின் பொருளாதார நலனை உயர்த்துவதில் நாம் அக்கறை கொள்ள வேண்டும். அதற்கான திட்டவட்டமான நடவடிக்கைகள் அவர்களின் வருமான வளர்ச்சியில் சாதகமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் அதே வேளையில் மொத்தப் பொருளாதார வளர்ச்சியையும் பேணத்தக்கதாக அமைய வேண்டும். அத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் அரசாங்கம் நேரடியாகத் தலையிட்டுவறியவர்களுக்கு உதவியளிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படலாம். எனவே மொத்த அபிவிருத்தியின் பின்னணியில், "வறியவர்களிலும் வறியவர்களை" மையமாகக் கொண்ட வறுமை ஒழிப்புத் திட்டங்கள் நோக்கப்படவேண்டும். இவ்வகையில் அடங்குவோரில் பெரும்பாலானோர் காணியற்றவர்களும் வேலையற்றவர்களும் ஆவர். குறைந்த வருமானம் பெறுவோரில் ஓர் இலக்குக் குழுவினருக்கான திட்டத்தில் வெற்றி பெறுவதற்கு, எல்லா ஆண்டுகளிலும் மொத்தப் பொருளாதார வளர்ச்சியைப் பேணுவது அவசியமாகும்.

வேலையில்லாமையும் வறுமையும் இணைந்து செல்லும்

இயல்புடயவை. இன்று தொழிலாளர்களாகச் சேருவோரில் பெரும்பாலானோர் சுற்றவர்களாவர். ஆனால் அவர்களுக்கு வேலை கிடைப்பதில்லை. வேலையற்றோரின் வீதம் 1981 ல் 12 சதவீதமாகக் குறைக்கப்பட்டது. ஆனால் இன்று அது 18 சதவீதமாக உயர்ந்துள்ளது. கல்விசற்ற இளைஞர்களிடையே கடுமையான வேலையில்லாமை நிலவுகிறது. வறுமை ஒழிப்புத் திட்டம் எதிலும் பொருளாதார ரீதியான நடவடிக்கைகளில் இளைஞரை ஈடுபடுத்துவதில் அதிக கவனஞ் செலுத்தப்படல் வேண்டும். வளர்முக நாடுகள் எல்லாவற்றிலும் குடிசனங்களிற்கு பெரும்பான்மையானோர் 35 வயதுக்குக் குறைந்தவர்களாவர்.

இதன்காரணமாக எந்நாடும், இளைஞர்கள் நேரடியாகப் பங்குபற்றி பொருளாதார அபிவிருத்தியில் பங்காளிகளாவதற்கு ஏற்ற ஒரு குழுவை உருவாக்குவதில் கூடிய கவனஞ் செலுத்தும். நாட்டின் எதிர்காலம் இளைஞர்களுக்குச் சொந்தமானது. அவர்களே சமூகத்தின் பெறுமானங்கள், செல்வம் சமூக பொருளாதார அமைப்பு என்பவற்றை மரபுரிமையாகப் பெறப்போகின்றவர்கள். எனவே அவர்கள் தம் மனப்பாங்குகளும் கருத்துக்களும் ஏற்று இடம் பெறச் செய்ய வேண்டுமெனக் கோருவதற்கு அவர்களுக்கு உரிமையுண்டு. எங்கும் இளைஞர்கள் எதிர்த்துப் போராடுவோராக இருக்கின்றனர். அவர்களுக்கு கூடிய பொருளாதார வாய்ப்புகளை அளிக்கத்தக்க மாற்றங்களைப் பொருளாதார அமைப்பில் செய்யும் வரை காத்திருக்க இளைஞர்களுக்குப் பொறுமையில்லை. அவர்களுக்கு சந்தர்ப்பச் சமத்துவம் தரப்படவேண்டும் எனக் கேட்பதால் அவர்கள் இலட்சியவாதப் போக்குடையவர்களாக இருக்கலாம். சமசந்தர்ப்பம் என்பதில் வேலை வாய்ப்புகள், பொருளாதார வாய்ப்புகள் என்பவை மட்டுமன்றி அடிப்படை மனித உரிமைகள், அரசியலில் பங்களிப்பு, சம

பெறுபேறுகள் என்பனவும் அடங்கும். அவர்கள் ஏமாற்றமும் விரக்தியும் அடைந்துள்ளனர். தம் கருத்துக்களை வளர்ந்தவர்கள் மதிப்பதில்லை எனக் கருதும் அவர்கள் உண்மையான பிரச்சினைகள் தமக்குத் தெரியாமல் மறைக்கப்படுவதை எதிர்த்து கிளர்ந்து எழுகின்றனர். இதற்கு அதிகாரத்திலிருப்போர் நாட்டை நடத்தும் பொறுப்பை இளைஞர்களிடம் ஒப்படைத்துவிட வேண்டும் என்பது அர்த்தமல்ல. ஆனால் இளைஞர்களின் இலட்சியங்கள் நாட்டின் சமூக - பொருளாதார அமைப்பு முறையாக ஆற்றுப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

எனவே நிராகரிக்கப்படத் தக்க நிபந்தனைகளை விதிக்காமல் அனைவருக்கும் நல்லதொரு எதிர்காலத்தினை உருவாக்குவதற்காக இளைஞர்களின் சக்தி திரட்டப்பட வேண்டும். இளைஞர்களை ஊக்குவித்து சரியான வழியில் நடத்துவதற்குப் பொருத்தமான வழிகளுண்டு. அவ்வாறு செய்தால் பொருளாதாரத்துறையில் ஏற்கெனவே அடையப் பெற்றுள்ள பயன்களை துவம்சம் செய்வதற்குப்பதில் பொருளாதார அபிவிருத்தி துரிதமாக நடைபெறுவதற்கு வழிபிறக்கும். கல்வியைத் திட்டமிடுவோர் இளைஞர்களின் பிரச்சினைகளைக் கவனத்திற்கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் வாழும் சூழலையும் கவனிக்க வேண்டும்; பஸ்கலைக் கழகங்களிற் பட்டம்பெற்று வெளியேறுவோர் வேலை பெற முடியாதிருந்தால், பெருந் தொகையான இளைஞர்கள் உயர்கல்வி கற்கக் கூடிய நிலையில் இல்லாதிருந்தால், ஏமாற்றமடைந்த இளைஞர்களால் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகளை கல்வித்திட்டம் ஏற்கவேண்டும். அவர்கள் தம் விரக்தியை சமூக உறுதிப்பாடினமை எனும் உருவில் வெளிக்காட்டுவர். கல்வி நன்கு திட்டமிடப்படும் நாட்டின் அபிவிருத்தித் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யத் தக்கதாகவும் இருக்க வேண்டும். அதே வேளையில் நாட்டின் அபி

விருத்திப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகாண்பதில் ஒத்துழைப்பதற்கு சிறந்த முறையில் வழிகாட்டத்தக்க திறமைகளும் பண்புகளும் அவர்களிடையே வளர்க்கப்பட வேண்டும். அபிவிருத்தித் திட்டங்களில் இளைஞர்கள் பங்குபற்றினால்தான் அவர்களின் ஒத்துழைப்பைப் பெற முடியும் என்பது மட்டுமன்றி, நாட்டின் சமூக - பொருளாதார அமைப்புக்குள் அவர்களை ஈர்த்துக்கொள்ளவும் முடியும். இந்த விலைமதிப்பற்ற வளத்தைப் பயன்படுத்தும் பொருட்டு மட்டும் வேலைவாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்தும் பணியை மேற்கொள்ளாமல், நீண்டகாலத் தீர்வு காண்பதற்காகவும் உடனடியான குறுகிய காலப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்காகவும் அப்பணி மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். திட்டங்களிற் பெரும் பாலானவை முறையாகச் செயல்படுத்தப்பட்டால் இளைஞர்களுக்குப் பயன் அளிக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

எதிர்காலத்தில் வேலைவாய்ப்புக்களை அளிக்கத்தக்க வளங்களை வைத்துள்ளோரில் விதிகள் அமைத்தல், குடிநீர் வழங்குவோர், நீர்ப்பாசனக் கால்வாய்கள், சிறு நீர்ப்பாசன வாய்க்கால்கள் அமைத்தல், சநதைப்படுத்தல், விரிவாக்கவேலை, பாலங்கள் அமைத்தல், கல்வி என்பவற்றுடனும் பிற உள் அமைப்பு வசதிகளை அளிப்போரும் அடங்குவர். கிராமிய வேலைத்திட்டங்கள் பலவற்றின் பலனீனம் உயர்ந்த தரப்பனச் செலவும் விரயமுமாகும். இத்திட்டங்கள் கருதிய பயனை அளிக்க வேண்டுமானால் அவை நன்கு இயைபு படுத்தப்படுவதோடு அனாவசிய செலவுகள் தவிர்க்கப்படவும் வேண்டும். வேலைவாய்ப்புக்கள் நிரந்தரமற்றவையாகவோ ஓரளவு நிரந்தரமானவையாகவோ இருப்பதில் பயனில்லை. அவை ஒரு போதும் வேலையற்றோருக்கு அளிக்கப்படும் நிவாரணமாக அமையலாகாது. அவை உற்பத்தியையும் உற்பத்தித்திறனையும் அதிகரிப்பனவாகவும், பல்

வேறு வகை உற்பத்திப் பொருட்களுக்கும் சேவைகளுக்கும் தேவையை ஏற்படுத்தக் கூடியனவாகவும் இருக்க வேண்டும்; நிறுவனக் கடன்கள் தாமதமின்றி வழங்கப்படவேண்டும்; மிகச் சிறந்த பயன்தரத்தக்க வகையில் ஏற்கெனவேயுள்ள வளங்களிலிருந்து மிகக்கூடிய பயன் கிடைக்கத் தக்கதாகக் கடன்கள் நெறிப்படுத்தப்பட வேண்டும். கடன் வசதிகள் வறியவர்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும். இந்நோக்கத்திற்காகவே பிராந்திய கிராமிய அபிவிருத்தி வங்கிகள் தாபிக்கப்பட்டன.

மேற்கொள்ளப்படும் கொள்கைகள் வறியவர்களிலும் வறியவர்களுக்கு உதவாவிட்டால் அவர்களுக்கு வருமான, நுகர்வு மாற்றங்கள் மூலம் உதவி நல்கப்பட வேண்டும். சென்ற பத்தாண்டுகளில் இவ்வகுப்பினரின் போசாக்குத் தரம் குறைந்து வந்துள்ளது. வறியவர்களுக்குக் கொள்வனவுச் சக்தியில்லை. விலையிடற் கொள்கைகள் அவர்களின் தேவைகளைக் கருத்திற்கொள்வதில்லை. இவர்கள் தொடர்பாகத்தான் அபிவிருத்தி உபாயம் "தேவையை அடிப்படையாக" கொண்டிருக்க வேண்டும். விலையதிகரிப்பு வறிய மக்களில் ஏற்படுத்தும் பாதிப்பைச் சமாளிப்பதற்கு தாய்மாரினதும், பள்ளிப்பிள்ளைகளதும் பலவீனமான ஏனையோரதும் போசாக்குத் தரத்தைப் பேணு முக்கமாக உணவுகவித்திட்டங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டிய நிலை உருவாகலாம். வரவு செலவுத் திட்டத்தில் இதற்கு ஏற்கெனவே நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. தயக்கத்தாமே உதவிக்கொள்ள இயலாத நிலையில் உள்ளவர்களுக்கு உதவியளிக்கப்பட வேண்டும்.

வறுமை எனும் பாரிய பிரச்சினையைத் தீர்க்க உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். எவ்வாறாயினும் அடுத்த தந்த ஆண்டுகளில் வறுமை குறிதமாக ஒழிக்கப்பட்டதற்கான தெளிவான அடையாளங்கள் தென்பட வேண்டும்.

1977-ன் பின்னர் வேலையில்லாத திண்டாட்டமும் வறுமையும்.

எஸ். திலகாத்நன்

(பொருளியல் பேராசிரியர்,

ஸ்ரீ ஜெயவர்தனபுர பல்கலைக்கழகம்)

நடுத்தர காலத்தில் சராசரி 5 சதவீத வருடாந்த மொத்த தேசிய உற்பத்தி வளர்ச்சியை எய்துவதே 1977-ன் பொருளாதார கொள்கையின் முக்கிய நோக்கமாக இருந்தது. உதாரணமாக, மிகச் சமீபத்திய நடுத்தர கால கொள்கைத்திட்டம் (1988-92) வருடாந்தம் 5.3 சதவீத வருடாந்த வளர்ச்சியை எய்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கிறது. வறுமை ஒழிப்போ அல்லது வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைக் குறைக்கும் முயற்சியோ இந்த திட்டமிடல் நடவடிக்கைகளில் தெளிவான நோக்குகளாக விளக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. திருப்திகரமான பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்படும்போது அது இயற்கையாகவே வறுமை ஒழிப்புக்கும் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் தணிவதற்கும் வழிகோலும் என்பதே இந்த முயற்சிகளின் விளக்கப்படாத எடுகோளாக இருந்தது. இது அடிப்படையில், "கசிந்துசெல்லும்" ஓர் அணுகுமுறையாக இருந்தது. அதாவது இந்த அணுகுமுறையின் முதல் முக்கிய நோக்கம் வளர்ச்சியை எய்துவதாகும். இந்த வளர்ச்சியை அடியொற்றி ஏனையன தானாகவே தோன்றிவரும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. இதன் காரணமாக திட்டமிடுவோரின் முழுக் கவனமும் வறுமை, வேலையில்லாத திண்டாட்டம் போன்ற அபிவிருத்தியின் சமூக மானிட அம்சங்களில் அன்றி மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி வளர்ச்சி, முதலீட்டு விகிதம், வரவுசெலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறைகள், சென்மதி நிலுவை போன்ற அம்சங்களிலேயே சென்றிருக்கிறது.

மொத்த தேசிய உற்பத்தியின் சராசரி வளர்ச்சி 1978-1987 காலத்தில் 5 சதவீதமாக இருந்துள்ளது. ஆனால், பொருளாதாரம், தொடர்ந்தும் வறுமைப் பெருக்கம், வேலையில்லாத திண்டாட்டம் போன்ற பிரச்சினைகளால் தாக்குண்டிருந்தது. இப்பிரச்சினைகள் இக்காலப்பிரிவில் பின்பற்றப்பட்ட பொருளாதாரக் கொள்கைகளின் இயல்பு மற்றும் அடையப்பட்ட வளர்ச்சியின் மாதிரி என்பவற்றுடன் நேரடியாக அல்லது மறைமுகமாக தொடர்புற்றிருந்தன. முதலில், திறந்த பொருளாதாரத்துக்கு நிலைமாரும் கட்டத்தின்போது வறிய மக்கள் கடுமையான சில நெருக்கடிகளை எதிர்நோக்க வேண்டியிருந்தது. சேமநலச் செலவுகளில் செய்யப்பட்ட வெட்டுக்கள் மற்றும் நிலைமாற்றத்தின் விளைவாக தோன்றிய முன்னெப்போது மிராத மட்டத்திலான பணவீக்கம் போன்றவற்றின் சமீப சமனற்ற விதத்தில் குறைந்த வருமானப்பிரிவினரிடையே திரண்டிருந்தன. சமூகத்தின் வறிய பிரிவினருக்கு ஏற்பட்ட பொருளாதார இழப்புகளுக்கு போதியளவில் ஈடுசெய்யக்கூடிய விதத்தில் பொருளாதார வளர்ச்சிப் படிமுறையிலிருந்து வேலைவாய்ப்புக்கள், வருமான அதிகரிப்பு போன்ற அனுகூலங்கள் கிட்டவில்லை. மாறாக, 1977-ன் பின்னரான வளர்ச்சிப்படிமுறையின் அனுகூலங்கள் முதல்தர வருமானம்பெறும் 10 சதவீதத்தினரிடையே பரவலாக பகிரப்பட்டுள்ளது என்பதற்கு போதிய சான்றுகள் உள்ளன. இலங்கையின் சுமார் 50 இலட்சம் உழைக்கும் மக்களில் இவர்களின் தொகை சுமார் 2½ இலட்சம் மட்டுமேயாகும்.

வேலைவாய்ப்பில் அதிகரிப்பு

குடித்தொகை கணிப்பீட்டு, புள்ளிவிபரவியல் திணைக்களத்தினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஊழியர் படை மற்றும் சமூக - பொருளாதார ஆய்வுகளின்படி,

வேலையற்றோரின் எண்ணிக்கை 1980 - 85 காலத்தில் சுமார் 850,000 அளவில் நிலையாக இருந்து வந்துள்ளது. அந்த எண்ணிக்கை பின்வருமாறு:

1980 - 81 : 857,168

1985 : 840,252

ஒவ்வொராண்டிலும் ஊழியர் படையில் புதிதாக சேர்ந்தோரின் எண்ணிக்கைக்கு சமமான ஒரு தொசையினர் மட்டுமே இக்காலப்பிரிவில் வேலைவாய்ப்புக்களைப் பெற்றிருக்கின்றனர் என்பதனையே இது காட்டுகிறது. 1980 - 85 காலப்பிரிவில் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி 5.3 சதவீதம் வளர்ச்சியடைந்த போதிலும் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை குறைப்பதில் இந்த வளர்ச்சி தோல்வி கண்டுள்ளது. வேலையில்லாத திண்டாட்டம் 1985-ன் பின்னர் மிக மோசமான கட்டத்தை அடைந்துள்ளது. 1987 அளவில் வேலையற்றோரின் எண்ணிக்கை பத்து இலட்சத்தையும் தாண்டிவிட்டது என்று உத்தியோகபூர்வமாக அறிவிக்கப்பட்டது. எனவே, சமீப வருடங்களில் புதிதாக ஊழியர் சந்தைக்கு வந்தவர்களைக்கூட உறிஞ்சிக் கொள்ளக்கூடிய நிலையில் பொருளாதாரம் இருக்கவில்லையென்பதனையே இது காட்டுகிறது. பொருளாதாரம் 1977-ல் எந்த இடத்திலிருந்து ஆரம்பித்ததோ இப்பொழுது அதே இடத்துக்கு மீண்டும் வந்து சேர்ந்திருக்கிறது. அதாவது பத்து இலட்சம் பேருக்கு வேலையில்லாத நிலை.

வேலையில்லாதவர்களில் சுமார் 70 சதவீதத்துக்கு மேற்பட்டவர்கள் கிராமப்புறங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பது கவனத்தில் எடுக்கப்பட வேண்டிய

ஒரு விஷயம். அதுவும் அம்பாந்தோட்டை, மாத்தறை, காலி, கம்பகா போன்ற தென்னிலங்கை மாவட்டங்களிலேயே வேலையற்றவர்கள் செறிந்து காணப்படுகின்றனர். வேலையில்லாமல் இருப்பவர்களில் 40 சதவீதம் வரையானோர் 20-24 வயதுப்பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். மத்திய வங்கி 1981-82-ல் மேற்கொண்ட ஓர் ஆய்வின் படி 37 சதவீதமானோர் கைத் தொழில் தொழில்களை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். மேலும் 21 சதவீதமானோர் தொழில்சார், தொழில்நுட்ப, முகாமைத்துவ தொழில்களை எதிர்பார்ப்பவர்களாக இருந்தனர். 1977-ன் பின்னரான வளர்ச்சி மாதிரி குறிப்பாக (நகர்சார்ந்த) வர்த்தக, சேவைத்துறை நடவடிக்கைகளின் பக்கம் சாய்வுற்றதாகவே இருந்தது. வர்த்தகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட நடவடிக்கையிலிருந்து கைத் தொழில் நடவடிக்கைக்கு நிலை மாறுவதில் பொருளாதாரம் தோல்வி கண்டது. இதன் காரணமாக தொழில்கள் தொடர்பான அபிவிருத்திகளை நிறைவு செய்ய முடியவில்லை. நடுத்தர கால திட்டமும் (1988-92) வேலையில்லாத திண்டாட்டம் பற்றி குறிப்பிட்டிருப்பதாக தெரியவில்லை. இந்த மானிடப் பிரச்சினையை சமாளிக்கும் விதத்திலான எந்த உத்தியையும் அது முன்வைக்கவில்லை. பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் சமூக பொது வசதிகளிலான முதலீடு என்பவற்றிலேயே அது முழுக்கவனத்தையும் செலுத்துகிறது.

வாழ்க்கைச் செலவு உயர்வு

திறந்த பொருளாதாரத்துக்கு நிலைமாற்றம் ஏற்பட்டபொழுது முன்னெப்போதுமிருந்திராத உயர் வீதத்தில் பணவீக்கம் ஏற்பட்டதுடன் அதன் விளைவாக வாழ்க்கைச் செலவுகள் செங்குத்தாக உயர்ந்து சென்றன.

குறைந்த வருமானம் பெறும் சமூகப்பிரிவினரின் வாழ்க்கை நிலைமைகளில் இது மிகமோசமான தாக்கங்களை எடுத்துவந்தது. கொழும்பு நுகர்வோர் விலைச் சுட்டெண் (உத்தியோக பூர்வமான வாழ்க்கைச் செலவுச் சுட்டெண்) 1977 டிசம்பர் மாதத்துக்கும் 1987 டிசம்பர் மாதத்துக்கும் இடையில் 238 சதவீதத்தால் உயர்ந்திருந்தது. இந்தச் சுட்டெண் வாழ்க்கைச் செலவுகளில் ஏற்பட்டிருக்கும் மாற்றங்களை உள்ளபடியாக பிரதிபலிப்பதில்லை என்பது பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதாகும். இது 35 வருடம் பழமையான, காலத்துக்கு ஒவ்வாத நுகர்பொருள் தொகுதியொன்றின் அடிப்படையில் கணிக்கப்படுகிறது. (உதாரணமாக, வீட்டு வாடிகைகள் குறித்த உப சுட்டெண் 1970-ன் பின்னர் இன்னும் மாற்றமெதுவுமின்றி இருக்கிறது) வாழ்க்கைச் செலவில் உண்மையாக ஏற்படும் அதிகரிப்புக்களை இந்தச் சுட்டெண் கணிசமான அளவில் குறைத்தே மதிப்பிடுகிறது, நியாயமான மதிப்பீடுகளின்படி வாழ்க்கைச் செலவில் ஏற்பட்டுள்ள அதிகரிப்பு 238 சதவீதமன்றி 300 சதவீதம் வரையில் இருக்கும் என்று கூறுவது பொருத்தமாக இருக்கும். எனினும், 1978-87 காலத்தில் வாழ்க்கைச் செலவில் 350 சதவீத அதிகரிப்பு ஏற்பட்டிருக்கும் என்று பொதுவாக கருதிக் கொள்வோம்.

மெய் வருமானங்களில் வீழ்ச்சி

வாழ்க்கைச் செலவு இவ்விதமாக வானளாவ உயர்ந்து சென்றிருக்கும் ஒரு பின்னணியில், நாம் கண்டறிய வேண்டிய முக்கியமான விஷயம்; நாட்டில் வாழும் குடும்பங்களில் எத்தனை குடும்பங்கள் தங்கள் பண வருவாய்களை 1978-87 காலத்தில் வாழ்க்கைச் செலவு அதிகரிப்புடன் இசைந்துபோகக் கூடிய வகையில் (அதாவது 250 சதவீதம்) அதிகரித்துக் கொள்வதில் வெற்றி கண்டுள்ளன.

இந்த மட்டத்திலான வருமான அதிகரிப்பொன்றினைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியாது போன குடும்பங்களின் மெய்வருமானங்கள் நிச்சயமாக வீழ்ச்சியடைந்திருக்கும். அதாவது அவர்களின் கொள்வனவுச் சக்தியில் வீழ்ச்சி ஏற்பட்டு அதன் விளைவாக நுகர்வு மட்டங்கள் குறைவடைந்திருக்கும் 1978-ன் ஆரம்பத்தில் இக்குடும்பங்கள் இருந்த நிலைமையுடன் ஒப்பிடும்போது இப்பொழுது மேலும் வறுமைப்பட்டுள்ளன என்றே கூறவேண்டும். இந்த விஷயம் குறித்து விரிவான பரிசீலனையொன்றை மேற்கொள்ளக் கூடிய அளவுக்குத் தரவுகளில்லை, தவிர நபர் மொத்த தேசிய உற்பத்தி (நடைமுறை விலைகளில்) 1978-ல் 2,836 ரூபாவாக இருந்து 1987-ல் 10,598 ரூபாவாக அதிகரித்திருக்கிறது. சராசரி வருமானங்களில் இக் காலப்பிரிவில் 274 சதவீத அதிகரிப்பு ஏற்பட்டுள்ளதனை இது காட்டுகிறது. மெய்வருமானங்களும், சனத்தொகையினரின் வாழ்க்கைத் தரங்களுக்கும் அத்தகைய ஒரு அதிகரிப்பு போதியதாக இருந்திருக்கும். ஆனால், வருமானப் பகிர்வு விஷயத்தில் நாட்டில் வெளிப்படையாகவே தென்படும் கடுமையான சம மின்மைக்கள் காரணமாக, குறைந்த வருமானப் பிரிவினரைப் பொறுத்தவரையில் மேலே குறிப்பிடப்பட்ட சராசரி அவர்களின் உண்மை நிலைவரத்துடன் பொருந்துவதாக இல்லை. ஆகக் கூடிய வருமானம் பெறும் 10 சதவீதமானோர் கணிசமான அளவில் பெற்றுக் கொண்டுள்ளதுடன், கீழ் மட்ட 50 சதவீதமான வருமானப்பிரிவினர் மெய் அளவுகளில் குறிப்பிட்டுக் கூறக்கூடிய எந்த அதிகரிப்பினையும் பெற்றுக்கொள்ளவில்லை என்பதற்குப் போதிய சான்றுகள் உண்டு. எனவே, உண்மை நிலையை பிழையின்றி தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமாயின் ஒவ்வொரு வருமானப் பிரிவினரையும் தனித்தனியாக எடுத்து நோக்குதல் அவசியம்.

(அரசதுறை ஊழியர்கள் மற்றும் சம்பளச் சபையின் கீழ் வரும் தனியார்துறை ஊழியர்கள் போன்றோரை உள்ளடக்கிய) ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட துறையைப் பொறுத்தவரையில், வாழ்க்கைச் செலவு அதிகரிப்புக்கு ஓரளவுக்கேனும் ஈடுசெய்யக் கூடிய விதத்தில் சம்பள மட்டங்கள் உயர்ந்து சென்றிருக்கின்றன. அதனால், கிடைத்த சம்பள அதிகரிப்புக்களின் அளவு ஒவ்வொரு துறைகளிலும் வேறுபட்ட அளவுகளில் இருந்தது. மேலும், வாழ்க்கைச் செலவு உயர்வுக்கும் சம்பளங்கள் அதிகரிக்கப்பட்டதற்கும் இடையில் கால இடைவெளி யொன்றும் காணப்பட்டது. இதன் காரணமாக இந்த இடைக்காலத்தில் மெய்க்கூலிகள் வீழ்ச்சியடைந்துள்ளன. குறைந்த பட்ச கூலி விகிதம் (1978=100) டிசம்பர் 1987 வரையான காலப்பிரிவில் பின்வரும் விதத்தில் அதிகரிப்பினை காட்டுகிறது.

வேளாண்மை தொழிலாளர் (பிரதானமாக பெருந்தோட்டங்கள்)	+ 212%
கைத்தொழில் மற்றும் வணிக தொழிலாளர்	+ 168%
சேவைத்துறை ஊழியர்	+ 124%
மத்திய அரசாங்க ஊழியர்	+ 197%
அரசாங்கப் பாடசாலை ஆசிரியர்கள்	+ 147%

இக்காலப் பிரிவில் (1978-87) வாழ்க்கைச் செலவில் 250 சதவீத மெய் அளவு அதிகரிப்பு ஏற்பட்டிருந்தது என்ற எமது முன்சூய எடுகோளினை இப்பொழுது பிரயோகித்துப் பார்ப்போமாயின், இங்கு இடம்பெற்றுள்ள எந்த பிரிவைச் சேர்ந்த ஊழியர்களும், மெய் வருமானங்கள் வீழ்ச்சியடைவதிலிருந்தும் தம்மைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளக்கூடிய அளவுக்கு சம்பள உயர்வுகளைப்பெறவில்லை என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. இக்காலப்பிரிவில், உத்தியோக

பூர்வ வாழ்க்கைச் செலவுச் சுட்டெண் 189 சதவீத அதிகரிப்பினை பதிவு செய்திருக்கிறது. இந்த அளவீட்டின்படி பார்த்தாலும்கூட, விவசாய (பெருந்தோட்ட) தொழிலாளரும், (212%) மத்திய அரசு ஊழியர்களும் (197%) மட்டுமே விலைவாசி உயர்வுக்கு ஈடு செய்யக்கூடிய அளவுக்கு சம்பள உயர்வுகளைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஏனையவகை தொழிலாளர்கள் அனைவரும் தங்கள் மெய் வருமானங்களில் இழப்புக்களை அனுபவித்திருக்கிறார்கள். சேவைத்துறை தொழிலாளர்களும், அரசு பாடசாலை ஆசிரியர்களும் தமது மெய் வருமானங்களில் இழப்புக்களை அனுபவித்திருப்பது தெளிவாகவே தெரிகிறது.

முறைசார் துறையில் சுமார் 15 இலட்சம் பேர் வேலையில் இருக்கிறார்கள். இது நாட்டின் வேலை செய்யும் ஊழியர் படையின் 30 சதவீதமாகும். தொழில் அமைச்சு சமீபத்தில் மேற்கொண்ட ஓர் ஆய்வின்படி, தனியார் துறையிலிருக்கும் சுமார் 700,000 ஊழியர்கள் சம்பளச்சபை சூழித்திருக்கும் சம்பளங்களைவிட மிகக் குறைந்த சம்பளங்களையே பெறுகிறார்கள் என்பது தெரிய வந்துள்ளது. உழைப்புச் சுரண்டலுக்கும் பணவீக்கத்துக்கும் இவர்கள் ஒரே நேரத்தில் இரையாகியிருக்கிறார்கள்.

விவசாயத்தில் தங்கியிருக்கும் நெல் மற்றும் ஏனைய பயிர்களைப் பயிரிடும் விவசாய மக்களின் நிலையைப் பார்ப்போம். இவ்வீதம் சுய தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் சுமார் பத்து இலட்சம் பேர் வரை இருக்கிறார்கள். (நெல் விவசாயிகள் மட்டும் சுமார் 800,000 பேர்) பணவீக்கத்தினால் அவர்கள் எந்தளவுக்கு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்? நெல் பயிரிடுவோரைப் பொறுத்த வரையில், நெல்லுக்கு கிடைத்தவிலை 1977-87 காலத்தில் சுமார் 100 சதவீதம் வரையில் அதிகரித்திருக்கிறது.

இந்த விவசாயிகளின் மெய் வருமானங்களுக்கு என்ன நடந்திருக்கிறது? இக்காலப் பிரிவில் விதைகள், உரம் மற்றும் இரசாயனப் பொருட்கள் போன்ற பண்ணை உள்ளீடுகளின் செலவு 100-150 சதவீதம் வரையில் அதிகரித்திருக்கிறது. நெல் விவசாயத்தில் பண்ணை வேலைக்கான கூலிகள் 1978-87 காலத்தில் 150 சதவீதம் வரையில் உயர்ந்து சென்றுள்ளன. இத்தகைய ஒரு பின்னணியில் நெல் உற்பத்தி செய்வோர் தங்கள் மெய் வருமானங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளக்கூடிய அளவுக்கு இலாப எல்லைகளைப் பெற்றிருக்க முடியாது. நுகர் பொருட்களிலும் அதேபோல பண்ணை உள்ளீட்டுப் பொருட்களிலும் ஏற்பட்டிருந்த விலையதிகரிப்புக்களின் தாக்கத்தை அவர்கள் கடுமையாக அனுபவிக்க வேண்டியிருந்தது.

தொழில் செய்வோரில் மூன்றிலொரு பங்குக்கு மேற்பட்டோர் சமயாசமய ஊழியர்களாவர். இவர்களில் பெரும்பகுதியினர் ஒழுங்குபடுத்தப்படாத துறையிலேயே வேலை செய்கிறார்கள். ஒழுங்காக அவர்களுக்கு வேலை கிடைப்பதில்லை. இவர்களில் 40 சதவீதமானோர் வாரமொன்றுக்கு ஐந்து நாட்களுக்கும் குறைவாகவே வேலை செய்கிறார்கள் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எனவே, கூலி விகிதங்கள் ஒருபுறமிருக்க, வேலை கிடைக்கும் கால எல்லை அவர்களது வாழ்க்கைத் தரத்தினை நிர்ணயிக்கும் ஒரு முக்கிய காரணியாக இருக்கிறது. இத்தொழிலாளர்களின் சம்பளங்கள் அதிகரித்திருக்கும் அளவு, அவர்கள் செய்யும் வேலையின் இயல்பைப் பொறுத்திருக்கிறது. உதாரணமாக, நெல் உற்பத்தித்துறையில் 1978-87 காலத்தில் கூலிகள் சுமார் 150 சதவீதத்தினால் அதிகரித்துள்ளன. கட்டடம் கட்டும் தொழில் வேதனங்கள் 250 சதவீதத்துக்கும் மேல் அதிகரித்துள்ளன. பொருளாதாரம் சார்புரீதியாக உயர்

வளர்ச்சி வேகத்தைக்காட்டிய 1978-82 காலப் பிரிவில் இத் தொழிலாளர்கள் அநேகமாக தொடர்ச்சியாக வேலை பெற்று வந்தார்கள் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

குடும்பத் தலைவர் விவசாயி யாகவோ, விலங்குப்பண்ணைத் தொழிலாளியாகவோ, கூலித் தொழிலாளியாகவோ இருக்கும் குடும்பங்களைப் பொறுத்த வரையில் போஷணை அளவு மிகக் குறைந்த மட்டங்களில் இருப்பதாக பல ஆய்வுகள் காட்டியுள்ளன. வறியோரிலும் வறியோர் சுமார் 60 சதவீத மாறாக இப்பிரிவுகளைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பது கண்டறியப் பட்டுள்ளது. (கலோரி உட்கொள்ளல் விதிக்கப்பட்ட அளவை விட 80 சதவீதத்துக்கும் குறைவாக இருக்கும் குடும்பங்களும் உணவின் மீது தமது வருமானத்தில் 80 சதவீதத்துக்கும் கூடிய தொகையை செலவிடும் குடும்பங்களும் வறியோரிலும் வறியோர் என வரைவிலக்கணம் செய்யப்படுகின்றன)

உணவு முத்திரை பெறும் சுமார் 70 இலட்சம் பேர் (மொத்த சனத்தொகையில் 45 சதவீதமாறாக) வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே வாழ்பவர்கள் என்று உத்தியோக பூர்வமாக தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. உணவு முத்திரைத் திட்டம் இந்த வறிய பிரிவினருக்கு வருமானத்தை மாற்றுகிறது. ஆனால் முன்னர் அமுலில் இருந்த உணவு பங்கீட்டு முறையில் காணப்பட்ட குறித்த அளவு போஷணைத் திட்டம் இதில்

	மொத்த வருமானத்தின் துறைவாரியான பகிர்வு (%)		சனத்தொகை பகிர்வு (%)
	1981/82	1985	
சதவீத பங்கு:			
(i) நகரத்துறை	28.1	35.6	22
(ii) கிராமியத்துறை	67.2	59.4	72
(iii) பெருந் தோட்டத்துறை	4.6	5.0	06
மொத்தம்	100	100	100

இல்லை. உணவு விலைகளில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்புக்கள் காரணமாக 1979-ம் வருடத்திலிருந்து உணவு முத்திரைகளின் மெய்ப்பெறுமதி (கொள்வனவுச் சக்தி) கடுமையாக வீழ்ச்சியடைந்திருக்கிறது. 1984 அளவில், 1979-ல் வாங்கிய அதே அளவு உணவுத் தொகுதியை வாங்குவதற்கு 15 ரூபா உணவு முத்திரையொன்று ரூ. 38 ஆகவும் (148%) 20 ரூபா உணவு முத்திரையொன்று 49 ரூபாவாகவும் (130%), 25 ரூபா முத்திரை 67 ரூபாவரையும் (168) அதிகரிக்கப்பட்ட வேண்டியிருந்தது என மதிப்பீடுகள் தெரிவித்தன. 1984-ன் பின்னர் வந்த வருடங்களிலும் தொடர்ச்சியாக உணவு முத்திரைகளின் மெய்ப்பெறுமதி வீழ்ச்சியடைந்திருக்கிறது. வறியோரின் வாழ்க்கைத் தரங்களைப் பாதுகாக்கும் விஷயத்தில் உணவு முத்திரைகளின் ஆற்றல் தொடர்ந்தும் பலவீனமடைந்து வந்திருக்கிறது.

சனத் தொகையின் கணிசமான ஒரு பிரிவினரின் மெய்ப வருமானங்கள் வீழ்ச்சியடைந்

தது ஒருபுறமிருக்க, நாட்டின் மொத்த வருமானத்தில் வறிய பிரிவினரின் சார்பு ரீதியான பங்கு கடுமையாக சீரழிந்து வந்திருப்பதற்கான சான்றுகள் உள்ளன. வறுமை பெருகியிருப்பதனையே இது காட்டுகிறது. அநேகமாக மேற்கொள்ளப்பட்ட மாதிரி ஆய்வுகள் அனைத்துமே வருமானப் பகிர்வில் ஏற்பட்டுள்ள சமனின்மைகளை எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

குறைந்த வருமானம் பெறுவோரில் 50 சதவீதத்தினர் (சுமார் 25 இலட்சம் பேர்) கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதை இந்த ஆய்வு காட்டுகிறது. மொத்த வருமானத்தில் இக்குழுவினரின் பங்கு 1973-ல் 22 சதவீதமாக இருந்து 1978/79-ல் 18 சதவீதமாகவும், 1985-ல் 13 சதவீதமாகவும் வீழ்ச்சியடைந்திருந்தது. 1973-85 காலப்பிரிவில் 40 சதவீத வீழ்ச்சி ஏற்பட்டிருப்பதனை இது பிரதிபலிக்கிறது. மிக வறிய சமூகக்குழுக்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் அடிமட்டத்திலிருக்கும் 40 சதவீத மாறாக நில் கடுமையான சீரழிவுக்குள்ளாகியுள்ளது. மொத்த வருமானத்தில் இப்பிரிவினர் பெற்றிருந்த பங்கு 1983-ல் 15 சதவீதமாக இருந்து, 1978/79-ல் 12 சதவீதமாகவும், 1985-ல் 7 சதவீதமாகவும் வீழ்ச்சியடைந்திருந்தது. அவர்களது சார்பு ரீதியான பங்கில் ஏற்பட்டுள்ள இழப்பு 1973-உடன் ஒப்பிடும் போது 50 சதவீதமாகவும், 1978/79 - உடன் ஒப்பிடும்

மொத்த வருமானத்தில் ஒவ்வொரு வருமானப் பிரிவினரும் பெற்ற சதவீத பங்கு	1973	1978/79	1981/82	1985
(i) ஆகக் கூடிய வருமானம் பெறும் 10 சதவீதத்தினர்	30.0	39.1	41.7	49.3
(ii) நடுத்தர வருமானம் பெறும் 50%	22.2	18.1	17.4	12.6
(iii) அடிமட்ட 40%	15.1	12.1	11.8	7.1

மூலம்: சனத்தொகை கணிப்பீட்டு, புள்ளிவிவர திணைக்களம் இலங்கை மத்திய வங்கி

போது 40 சதவீதமாகவும் இருக்கிறது.

மறுபுறத்தில் உயர் மட்ட வருமானம் பெறும் 10 வீதத்தினர் (சுமார் 500,000 பேர் மட்டும்) மொத்த வருமானத்தில் அவர்களது சார்பு ரீதியான பங்கினை கணிசமான அளவுக்கு அதிகரித்துக் கொள்வதில் வெற்றி கண்டுள்ளனர். மொத்த வருமானத்தில் இப்பிரிவினரின் பங்கு 1973-ல் 30 சதவீதமாக இருந்தது. 1978/79-ல் 39 சதவீதம் அதிகரித்து, இறுதியில் 1985-ல் 49 சதவீதம் வரை உயர்ந்திருந்தது. 1973-85 காலப் பிரிவில் 49 சதவீத அதிகரிப்பு பதியப்பட்டுள்ளதனை இது பிரதிபலிக்கிறது.

சமூகத்தில் செல்வந்த குழுக்களுக்கு சார்பான விதத்தில் கடந்த சில வருடங்களில் வருமானப் பகிர்வு இடம் பெற்று வந்திருப்பதனை இது காட்டுகிறது. சார்பு ரீதியில் செல்வந்தர் மேலும் செல்வந்தராகிக்கொண்டு செல்கையில் வறியோர் மேலும் வறியோராகியுள்ளனர். ஒரு தசாப்தத்துக்கும் குறைந்த கால எல்லைக்குள் இத்தகைய பாரிய அளவிலான சமனின்மைகளை உருவாக்குவதானது நாட்டில் சமூக கொந்தளிப்பை தோற்றுவிப்பதற்கு மூலகாரணமாக இருக்கும் என்பதில் எவ்வித ஐயமும் இல்லை.

வளர்ச்சியடைந்த முதலாளித்துவ நாடுகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது கூட இந்நிலை கூவலைக்கிடமானதாகவே தெரிகிறது. அந்நாடுகளிலும்கூட செல்வம்மிக்க 10 சதவீதத்தினர் மொத்த வருமானத்தில் 22-25 சதவீதங்கள் வரையிலேயே பெற்றுக்கொள்கின்றனர். கீழ் மட்டத்தில் இருக்கும் 40 சதவீதத்தினர் 20 சதவீதமான வருமானப் பங்கினைப் பெறுகிறார்கள். அமெரிக்கா, ஐப்பான், ஐக்கிய இராச்சியம் மற்றும் பல ஐரோப்பிய நாடுகள் என்பவற்றின் நிலை இது தான்.

புதிதாக தொழில் வளர்ச்சி கண்டுவரும் தென் கொரியா, தாய்வான் போன்ற நாடுகளும் உயர் வருமானப்பிரிவில் இருக்கும் 10 சதவீதத்தினர் மொத்த வருமானத்தில் 30 சதவீதத்துக்கு குறைந்த பங்கினைப் பெற்றுக்கொள்ளும் அளவுக்கு நிலைமையைக் கட்டுப்படுத்தியுள்ளன. சார்பு ரீதியான சமத்துவத்துடன் துரித பொருளாதார வளர்ச்சியை எய்தும் விஷயத்தில் தொழில் செறிவு மிக்க கைத்தொழில்மயமாக்கல் ஒரு முக்கிய காரணியாக இருந்து வந்துள்ளது. வேலைவாய்ப்புக்களின் உருவாக்கம் மற்றும் உயர்ந்த மெய்க் கூலி விகிதங்கள் என்பவற்றுக் கூடாக இது சமூகத்தின் வறிய பிரிவினருக்கு பொருளாதார அனுகூலங்களை எடுத்து வருகிறது. மறுபுறத்தில், தென்கொரியா போன்ற நாடுகள் அடைந்திருந்த வெற்றியை ஆதர்சமாகக் கொண்டுவருக்கப்பட்ட 1977க்கு பிற்பட்ட இலங்கையின் பொருளாதார கொள்கை அமைப்பு, தொழில் செறிவு மிக்க பொருளாதார வளர்ச்சிப்படி முறையொன்றை தூண்டுவிடும் விஷயத்தில் தோல்வி கண்டுள்ளது. மேலும், இலங்கையில் வருமானப் பகிர்வு நகர்ப்புறங்களுக்கு சார்பானதாக இருந்த ஒரு போக்கும் அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், நாட்டின் மொத்தச் சனத்தொகையினரில் 22 சதவீதத்தினர் மட்டுமே நகர்ப்புறங்களில் வாழ்கின்றனர்.

நாட்டின் வருமானப் பகிர்வில் நகர்ப்புறங்கள் பெற்ற பங்கு 1981-ல் 28 சதவீதமாக இருந்து 1985-ல் 36 சதவீதமாக அதிகரித்திருந்தது. இது 26 சதவீத அதிகரிப்பாகும்.

அதேவேளையில் நாட்டு மக்களில் 72 சதவீதமானோர் வாழும் கிராமப்புறங்கள் அவற்றின் பங்கில் 12 சதவீத இழப்பினை அனுபவித்துள்ளன. இலங்கையில் 1977-ன் பிற்பட்ட காலத்தில் காணப்பட்ட பொரு

ளாதார வளர்ச்சி மாதிரி நகர்ப்புறம் சார்ந்த வர்த்தக, சேவைத்துறை நடவடிக்கைகளுக்கு சார்பானதாக இருந்தது என்பதனையே இது காட்டுகிறது. எனவே, நகர்ப்புறங்களின் வருமான வளர்ச்சி விகிதம், கிராமப்புறங்களின் வருமான வளர்ச்சி விகிதத்திலும் பார்க்க கூடுதலாக இருந்துவந்துள்ளது. மேலும், கிராமத்துறையுடனும், பெருந்தோட்டத்துறையுடனும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது நகரத்துறையில் வருமானச் சமனின்மையும் உயர் மட்டத்தில் இருந்து வந்துள்ளது. இந்தப் பின்னணியில் வருமானப் பகிர்வு நகர்ப்புறத்துக்கு சார்பானதாக இருந்தது என்ற முன்னைய அவதானிப்பு, நகரத்துறையிலிருந்த உயர் வருமானக் குழுக்களிடையிலேயே இம்மீள்பகிர்வு ஏற்பட்டுள்ளது என்பதனையே சுட்டிக்காட்டுகிறது.

முடிவுரை

1978-87 காலத்தில் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி சராசரியாக ஆண்டொன்றுக்கு 5 சதவீதத்தால் அதிகரித்திருந்தது. முதலீட்டு விகிதம் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் 25 சதவீதத்துக்கு கூடுதலாக உயர்ந்திருந்தது. ஏற்றுமதிகள் மெதுவாக அதிகரித்துச் சென்றபோதிலும், தாராள இறக்குமதிப் பொருளாதாரத்தை தொடர்ச்சியாக நடத்திச் செல்லும் பொருட்டு நாடு ஆண்டொன்றுக்கு 50 கோடி டொலருக்கு (சுமார் 1500 கோடி ரூபாய்) மேற்பட்ட வெளிநாட்டுக் கடன்களையும், உதவிகளையும் பெற்றுக்கொண்டது. புதிய கைத்தொழில் ஏற்றுமதிகள் - குறிப்பாக உடுதுணிகள் - கணிசமான அளவில் அதிகரித்துச் சென்றன. மொத்த ஏற்றுமதிச் சம்பாத்தியங்களில் அரைவாசிக்கு இவை பொறுப்பாக இருந்தன. நாட்டின் பௌதீக பொது வசதிகளை விருத்தி செய்யும் நோக்கில் பல முக்கியமான செய்தி

உணவு முத்திரைகளும் மானியங்களும்

உணவு முத்திரைகளைப் பெற்றுவரும் 75 இலட்சம் மக்கள் - அல்லது 15 இலட்சம் குடும்பங்கள் - குறித்த பிரதமரின் அறிக்கைபற்றி இந்த விசேஷ அறிக்கையின் ஆரம்பத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இப்பொழுது சுமார் 200 ரூபா பெறுமதியான உணவு முத்திரைகளைப் பெற்றுவரும் 5 பேரைக்கொண்ட ஒரு குடும்பம், இச்சிறு தொகையை வைத்து எப்படிச் சீவிக்க முடியும் என்ற கேள்வியை பிரதமர் எழுப்பியுள்ளார்.

உலக வங்கி, இலங்கையின் பொருளாதாரம் குறித்த அதன் சமீபத்திய அறிக்கையொன்றில், உணவு, மண்ணெண்ணெய் முத்திரை வடிவில் இக்குடும்பங்கள் பெறும் சிறு தொகையின் 80 சதவீதம் சமீபத்தில் வெளிநாட்டுச் சம்பளிகளுடன் கூட்டுச் சேர்ந்து ஸ்தாபிக்கப்பட்ட உள்நாட்டு சீனிக்கைத்தொழிலுக்கு வழங்கப்படும் மானியமாக கரைந்து செல்கிறது என்பது சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது. "உள்நாட்டில் ஒரு தொன் சீனி உற்பத்தி செய்வதற்கு ஏற்படும் செலவு 650 அமெரிக்க டொலர்களாகும். அதேவேளையில், இறக்குமதி செய்யப்பட்ட ஒரு தொன் சீனியின் விலை 190 டொலர்கள். நாட்டில் நுகரப்படும் ஒரு தொன் சீனிக்கு நுகர்வோர் 285 டொலர்களை வரியாக செலுத்துகிறார்கள். மிகுதி 175 டொலர்களையும் திறைசேரி உற்பத்தியாளர்களுக்கு வழங்குகிறது. மிக வறிய பிரிவினர் சீனிக்கு உயர்ந்த அளவிலான வரியைச் செலுத்த வேண்டியிருப்பதால், உணவு, மண்ணெண்ணெய் முத்திரைகளின் வடிவத்தில் அவர்கள் பெறும் வருமானத்தில் 80 சதவீதம் இவ்வீதம் செலவாகி விடுகின்றது."

டங்கள் துவக்கி வைக்கப்பட்டன. துரிதப்படுத்தப்பட்ட மகாவலி அபிவிருத்தித் திட்டம் இவற்றுள் முதன்மையானதாகும். இச் செய்திட்டம் சுமார் 4500 கோடி ரூபா வரையில் உறிஞ்சிக்கொண்டுள்ளது.

வேலையில்லாதோரின் தொகை சமீபத்தில் 10 இலட்சமாக அதிகரித்திருக்கிறது. பணவீக்க நிலைமைகளினால் மிக மோசமாக பாதிக்கப்பட்டவர்கள் 10 இலட்சத்துக்கு மேற்பட்ட வேலையற்றோராவர். வறிய பிரிவினர் மானியங்களில் கணிசமான ஒரு பகுதியை இழந்துள்ளனர். உயர் முதலீடு, வளர்ச்சி என்பவற்றின் அனுகூலங்களும் அவர்களுக்கு கிடைக்கவில்லை.

தாராளமயமாக்கலுக்கு பிற்பட்ட பொருளாதார மாற்றங்களினால் நன்மையடைந்தவர்கள யார்? உயர் வருமானம் பெறும் 10 சதவீதத்தினர் மட்டுமே. (சுமார் 500,000 பேர்) இந்த மாற்றங்களினால் முக்கியமாக பயன்பெற்றவர்கள் என்று கூறுவதற்கு போதிய சான்றுகள் உள்ளன. கடந்த சில வருடங்களில் நாட்டின் மொத்த வருமானத்தில் 50 சதவீதம் வருயிலான பங்கினைப் பெற்றுக் கொள்வதில் இப் பிரிவினர் வெற்றிகண்டுள்ளனர்.

1977-ன் பின்னரான பொருளாதார அனுபவம், அபிவிருத்திக் கொள்கைகள் அடிப்படையில் மீளமைக்கப்பட வேண்டிய அவசியத்தை உணர்ந்துகின்றது அது குறிப்பாக, பின்வருவனவற்றை தெளிவாக காட்டியுள்ளது:

- (i) மொ. உ. உ., மொ. தே. உ. மற்றும் உயர் முதலீட்டு விகிதங்கள் என்பவற்றால் அளவிடப்படும் பொருளாதார வளர்ச்சி மட்டும் அபிவிருத்தி இலக்குகளுக்கு போதியதாக இல்லை.
- (ii) அபிவிருத்தியின் பொருதார, சமூக, மானிட அம்சங்களுக்கிடையில் ஓர் உச்சமட்ட கலவையை அடையவேண்டிய தேவை குறிப்பாக வளர்ச்சிக்கும் பங்கிட்டுக்கும் இடையில் ஓர் இணக்கம்.
- (iii) குறிப்பாக கிராமத்துறையை கருத்தில் கொண்ட வறுமை ஒழிப்பு நோக்கிலான வேலைவாய்ப்பு உத்திகளின் தேவை. அத்தகைய உத்திகளை தேசிய முன்னுரிமைகளாக தொடர்ச்சியாக முன்னெடுத்துச் செல்லல்.

(8 -ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

தாக்கமான நிலப்பாவனை குறித்த சிபார்சுகள் இடம் பெற்றிருக்கும்.

உலக வங்கியின் யோசனைகள்

சமூகசீரழிவிருந்தும் வறுமைப் பெருக்கத்திலிருந்தும் வறிய மக்களை பாதுகாக்கும் பொருட்டு வறுமை ஒழிப்பு மற்றும் வேலைவாய்ப்பு நிகழ்ச்சித் திட்டங்களின் தேவை குறித்து உலக வங்கி வறியோரைப் பாதுகாப்பது தொடர்பான அதன் அறிக்கையில் ஆராய்கிறது. அனுசரித்துச் செல்லும் திட்டங்கள் வளர்ச்சியைத் தூண்டுவதாக இருந்த போதிலும் அவை வறியோரின் மீது மேலும் சுமைகளை ஏற்றுகின்றன. எளிதில் பாதிக்கப்படும் சமூக குழுக்களுக்கு மாற்று உத்திகள் மூலம் பாதுகாப்பளித்தல் வேண்டும். குறிக்கப்பட்ட வறிய பிரதேசங்களில் இளம் பிள்ளைகளை அல்லது கர்ப்பிணிப் பெண்களைக் கொண்ட குடும்பங்களுக்கு உதவும் வகையில் நாடளாவிய உணவு மானியத்திட்ட மொன்றுக்கென உலக வங்கி கொலம்பியாவுக்கு உதவி செய்துள்ளது. சுகாதார மையங்கள் உணவுக் கூப்பன்கள் மூலம் இம் மானியத்தைப்பகிர்ந்தளித்தன. இந்நிகழ்ச்சித்திட்டம் அதன் உச்ச கட்டத்தின் போது 1981ல் சராசரியிலிருந்து 30 சதவீதத்துக்கு குறைந்த வருமானம் பெற்ற 88 சதவீதமான குடும்பங்களுக்கு பயனளித்தது. நிர்வாகச்செலவுகள் இந்த மானியத்தின் 2 சதவீதத்துக்கும் குறைவாகவே இருந்தது. தமிழ்நாட்டுக் குழந்தைகளுக்கான போஷணை நிகழ்ச்சித் திட்டமொன்றிலும் உலக வங்கி பங்குபற்றியுள்ளது. மேலும், தாக்கமான போஷணை நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை வகுப்பதில் பிரேஸில், இந்தோனேஷியா போன்ற நாடுகளுக்கு உதவி வழங்கப்பட்டுள்ளது.

(33 -ம் பக்கம் பார்க்க)

சர்வதேச நாணய நிதியம்

'பொருளியல் நோக்கு' அறிமுகப்படுத்தும் மற்றுமொரு புதிய பகுதி இது. பொருளாதார கொள்கை தொடர்பான சர்வதேச அமைப்புக்களை உயர் வகுப்புக்களில் கல்வி பயிலும் மாணவர்களுக்கு விளக்குவதே 'பாடசாலை பொருளியல்' என்ற இந்த புதிய அம்சத்தின் நோக்கம். நாம் தொடர்ச்சியாக வெளியிட்டு வரும் 'மாணவர் பக்கம்' பொருளாதார கோட்பாடு தொடர்பான பல்வேறு பதங்களையும் எளிய முறையில் புரிய வைத்து வருகிறது. 'பாடசாலை பொருளியல்', 'மாணவர் பக்கம்' ஆகிய இரு கிறப்பம்சங்களும் இனிவரும் இதழ்களில் மாறிமாறி இடம் பெறும்.

1944 ல் பிரெட்டன்லூட்ஸ், நியூஹம் செயர் என்ற இடத்தில் கூடிய, யத்தத்திற்கு பிற்பட்ட பொருளாதார ஒழுங்கினை வகுத்த திட்டவறிஞர்கள் தாம் உருவாக்கும் புதிய அமைப்பான சர்வதேச நாணய நிதியமானது இருபதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் உலகினை அபிவிருத்தி நோக்கி வழிநடாத்திச் செல்லுமென நம்பிக்கை கொண்டிருந்தனர். நிலையான நாணய மாற்றுவீதங்களைக் கொண்டுள்ள உலகிற்கு, ஓர் உறுதியான சர்வதேசக் கொடுப்பனவு முறைமையொன்றினை உருவாக்கிக் கொடுப்பதே இதன்பணியாக இருந்தது. புனரமைப்பு, அபிவிருத்தி ஆகியவற்றுக்கான சர்வதேச வங்கி (ஐரோப்பாவினை மீள அமைப்பதற்கான நிதியினை வழங்குவதற்காக), சர்வதேச வர்த்தக நிறுவனம் (வரிவீதங்கள், இறக்குமதிக் கட்டுப்பாடுகள், வர்த்தகத்திலுள்ள ஏனைய கெடுபிடிகள் ஆகியவற்றினை மேற்பார்வை செய்வதற்காக) ஆகிய இரண்டுமே இதன் ஏனைய இரு பங்களி நிழுவனங்களாக இருந்தன.

இம் மூன்று நிறுவனங்களில் எதுவும் அவற்றினை உருவாக்கியோர் எதிர்பார்த்தது போல் செயலாற்றவில்லை. சர்வதேச வர்த்தக நிறுவனத்தின் ஒரு சில

கடமைகள் GATT என அழைக்கப்படும் தீர்வைகள் வர்த்தகம் என்பவற்றுக்கான பொது உடன்படிக்கை அமைப்புமூலம் மேற்கொள்ளப்பட்டாலும், இந்த நிறுவனம் இன்னமும் முறையாக முதிர்ச்சியடையவில்லை. (இன்று உலகவங்கி என அழைக்கப்படும்) புனரமைப்பு, அபிவிருத்தி ஆகியவற்றுக்கான சர்வதேச வங்கியானது, உலகின் வறிய நாடுகளின் பால் தனது கவனிப்பினை விஸ்தரித்துள்ளது. நீண்டகால அடிப்படையில் அபிவிருத்திக்குத் தேவையான நிதியினை மூன்றாம் உலக நாடுகளுக்கு வழங்கும் மிகப்பெரிய ஸ்தாபனமாக இது அமைந்துள்ளது.

இன்று சர்வதேச நாணய நிதியம் கூட மாறுபட்டுவிட்டது. ஏனெனில் மேற்பார்வை செய்ய வேண்டியிருந்த பிரதான நாணய மொன்றுடன் பிணைக்கப்பட்டிருந்த நாணய முறைமையானது 1971 - 1973 காலப்பகுதியில் வீழ்ச்சியடைந்துவிட்டது. இதன் பின்னர் பல வருட காலமாக மிதக்கவிடப்பட்ட நாணய மாற்றுவீதங்களைக் கொண்டுள்ள ஒரு புதிய நிலைமைக்கேற்ற விதிமுறைகளை இயற்றுவதில் இந்நிதியம் தீவிரகவனம் செலுத்திவந்தது. ஒப்பந்தத்திலுள்ள சில சரத்துகளைத் திருத்தம் செய்து 1978ம் ஆண்டில் இப்பணியினை

நிதியம் பூர்த்தி செய்தது. இதன் விளைவாக மிதக்கவிடப்பட்ட நாணயமாற்றுவீதங்கள் சட்டபூர்வமாக்கப்பட்டதோடு, மேற்பார்வை செய்யும் பணி சர்வதேச நாணய நிதியத்திடம் விடப்பட்டது. அதாவது அங்கத்துவ நாடுகளின் பொருளாதார கொள்கைகளை மேற்பார்வை செய்வதன் மூலம் முன்கூட்டியே நாணய மாற்றுவீதம் பற்றியோ அல்லது செல்மதி நிலுவைப் பிரச்சினைகள் பற்றியோ அந்தந்த நாடுகளுக்கு ஒரு முன்னெச்சரிக்கையினை வழங்க முடியுமென இந்நிதியம் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தது.

இதற்கிடையே, சகல "மேற்பார்வைகளை"யும் மேற்கொண்டிருந்த போதிலும், சென்மதி நிலுவைப் பிரச்சினைகளுக்குட்பட்டிருந்த நாடுகளுக்கு மீண்டும் உதவியளிக்கின்ற தனது ஆரம்பப்பணியினை செய்வதற்கு நிதியம் உறுதியாய் நின்றது. குறைந்துகொண்டுவரும் வெளிநாட்டுச் செலாவணி ஒதுக்குகளைக் கொண்டுள்ளதும், வெளிநாட்டுக் கடன்களை மீளச் செலுத்தக் கஷ்டப்படுகின்றதுமான நாடுகள் கடன் பெறும் முகமாக சர்வதேச நாணய நிதியத்தினை நாடலாம். சென்மதி நிலுவைப் பிரச்சினைகள் தற்காலிகமானவையென இந்நிதியம் தீர்மானித்து, பெற்றுக்கொள்ளும் கடனுக்கு மாற்றீடாக பொருளாதாரக் கொள்கைகளில் திருத்தங்களை மேற்கொள்வதன் மூலம் பற்றாக்குறை குறைக்கப்படும் என்ற அரசினது உறுதிப்பாடுகிடைத்தபின்னரே பணம் வழங்கப்படுகிறது.

வேறு வார்த்தையில் கூறுவதாயின், இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் ஒரு நாடு வங்கிச் சுழற்சியிலேயே தொடர்ந்தும் தங்கியிராது, தனது வரவுக்குள் செலவுகளை வைத்துக்கொள்ள முயற்சி செய்யும்போது உருவாகும் இக்கட்டான மாறுநிலைகளை இலகுவடுத்துவதை தனது பணியாக சர்வதேச நாணய நிதியம் கருதிக் கொண்டது. சர்வதேச

நாணய நிதியத்திடம் உதவி கோரிக்கட்டாயப்படுத்தப்பட்ட நாடுகள் வித்தியாசமான சூழ்நிலைகளை எதிர்கொண்டன. இவைகளால் மேற்கொள்ள வேண்டியிருந்த கொள்கைமாற்றங்கள் இவற்றுக்கு சங்கடமளிப்பவையாக இருந்திருக்கலாம். மறுபுறத்தில், பொதுச் செலவு வெட்டு மற்றும் நாணய பெறுமதியற்றக்கம் போன்ற நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டியிருந்த அரசாங்கங்கள் மக்களை சமாளிப்பதற்காக சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் தலையில் பழியைப் போடக்கூடியதாக இருந்தது.

1976 ல் சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் சேவைகளைப் பெற வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் பிரிட்டனுக்கு ஏற்பட்டது. சென்மதி நிலுவைகளுக்காக வழங்கப்படும் உதவிக்கு பிரதியுபகாரமாக, பொதுச் செலவினங்கள் குறைக்கப்பட வேண்டுமெனவும், பணநிரம்பலின் விரிவாக்கத்திற்கு வரையறைகள் இருத்தல் வேண்டுமெனவும், தொழிற்கட்சி அரசாங்கத்தின் நிதிமந்திரியாகவிருந்த டெனிஸ் ஹேலியிடம் நிதியம் கோரியது. திருமதி தாட்ச்சர் பதவி ஏற்பதற்கு முன்று வருடங்களுக்கு முன்னரேயே ச. நா. நிதியத்தின் புண்ணியத்தில் "தாட்சரிஸ்" கொள்கைகள் பிரிட்டனில் வேரூன்றி விட்டன. இதற்கு அடுத்த தசாப்தத்தில், இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளுக்கும், ஏனைய பாதிப்புற்ற நாடுகளுக்கும் இதேவகைக் கொடுப்பனவுகள் பாரிய ஆளவில் மேற்கொள்ளப்பட்டபோது இம்முறை வர்த்தக வங்கிகளின் ஆலோசனையுடனேயே வழங்கப்பட்டன. பிரெட்டன்லூட்ஸ் ஒப்பந்தம் வீழ்ச்சியடைந்ததிலிருந்து, சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் பணியாது என்பதைத் தேடும் முயற்சிக்கு விடையாக இப்புதிய கடன் கொடுப்பனவு முறை அமைந்தது.

யார் பணம் செலுத்துகிறார்கள்?

இந்நிதியத்தில் 151 அங்கத்

தவர்களுள்ளனர். சுவீட்சர்லாந்து தவிர்ந்த எல்லாக் கைத் தொழில் சந்தைப் பொருளாதாரங்களும், வளர்முக நாடுகளில் அநேகமானவையும், ஆசியா, ஆபிரிக்கா, ஐரோப்பா ஆகியவற்றின் ஒரு சில மத்தியிலிருந்து திட்டமிடப்படும் பொருளாதாரங்களும் இதில் அங்கம் வகிக்கின்றன. 1944 ல் ரஷ்யா பிரெட்டன்லூட்ஸ் ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டதாயினும், சர்வதேச நாணய நிதியத்தில் சேரவில்லை. அது சர்வதேச நாணய நிதியத்தில் தற்போது சேர்ந்து கொள்ள விரும்புகின்றதென சமீபத்தில் சமிக்ஞை காட்டியுள்ளது.

ஓவ்வொரு அங்கத்துவ நாடும் நிதியத்தின் மூலவளங்களுக்கு செலுத்தும் "சந்தாத் தொகைக்குச்" சமானமான தொகையினை அதன் "கோட்டாவாக" கொண்டுள்ளது. இந்த கோட்டாக்கள் சந்தாக் கட்டணங்கள் என்பன, அங்கத்துவ நாடுகளின் தேசிய வருமானம், மீளச் செலுத்தக்கூடியதன்மை ஆகியவற்றினைக் கருத்திற் கொண்டு ஒரு சிக்கலான குத்திரத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு கணக்கிடப்படுகிறது. சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் பல்வேறு கொள்கை அமைப்புக்களிலும் ஓவ்வொரு நாட்டினதும் வாக்குப்பலத்தினைத் தீர்மானிப்பதற்கும் இவை உதவுகின்றன.

நிதியத்தின் ஓவ்வொரு அமைப்பினாலும் எடுக்கப்படும் முக்கிய தீர்மானங்களுக்கு சாதகமான அறுதிப் பெரும்பான்மை ஆதரவு தேவை. இந்நிதியத்தின் கடன்களில் மேற்கொள்ளப்படும் கட்டணங்களில் திருத்தம் செய்வதாயின் 70% பெரும்பான்மை வேண்டும். கோட்டாவின் அளவினை மாற்றுவதற்கோ அல்லது நிதியத்தின் கட்டமைப்பினை மாற்றுவதற்கோ 85% பெரும்பான்மை வேண்டும். பாரிய கோட்டாக்கள் மூலம் கொள்வனவு செய்த வாக்குகளும் சேர்ந்து, ஏழு பிரதான கைத்தொழில் நாடுகளுக்கு பெரும் செல்

வாக்கினைத் தருகின்றன. மொத்த கோட்டாவில் அமெரிக்கா அண்ணளவாக 20% னைக் கொண்டுள்ளதுடன், மொத்த வாக்குகளில் இதைவிடச் சற்றுக்குறைவான ஒரு தொகையைக் கொண்டிருப்பதால் 80% பெரும்பான்மை தேவைப்படும் தீர்மானங்களுக்கெதிராக, அவற்றை வீட்டோ செய்யக்கூடிய அதிகாரத்தினையும் இது கொண்டுள்ளது.

ஓவ்வொரு அங்கத்துவ நாடுகளினதும் நிதிமந்திரி அல்லது மத்திய வங்கி ஆளுநரைக் கொண்டமைந்த ஆளுநர் சபையே அதியுயர் கொள்கைவகுக்கும் குழுவாக இருக்கிறது. இந்நிதியத்தின் நிர்வாகப் பணிப்பாளரைத் தலைவராகக் கொண்ட நிர்வாகக் குழுவிடம், நிதியத்தின் நாளாந்த விடயங்களைக் கவனிக்கும் பணி ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. பாரம்பரியமாக இந்நிர்வாகப் பணிப்பாளர் ஒரு ஐரோப்பியராவார், பிராணசுக்கு இரண்டு தடவைகள் இச்சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. 1978 லிருந்து 1987 வரை திரு. ஐக்கஸ்டி லரோசியர் என்பவரும், 1987 லிருந்து தொடர்ந்து திரு. மைக்கல் கம்டெசஸ் என்பவரும் இப்பதவியினை வகித்தனர். (பாரம்பரியமாக உலகவங்கியின் தலைவர் ஒரு அமெரிக்கராவார்).

அமைச்சர்கள் மட்டத்தினாலான இரு குழுக்களினால் இச்சபைகளுக்கு ஆலோசனை வழங்கப்படுகின்றது. 1974 ல் பதவிக்கு வந்த இடைக்காலக் குழுவானது, சர்வதேச நாணய முறைமைக்குகந்த கொள்கைகளை உருவாக்குகின்றது. சர்வதேச நாணய நிதியத்தினையும், உலகவங்கியினையும் ஒருங்கே கொண்டுள்ள அபிவிருத்திக் குழுவானது, வளர்முக நாடுகள் சார்பான கொள்கைகளைப்பற்றி ஆலோசனை வழங்குகின்றது. இந்நிதியத்தின் தலைமைக் காரியாலயம் அமைந்துள்ள வாஷிங்டன் நகரில் வருடத்திற்கு இரண்டு

தடவைகள் இந்த இரு குழுக்களும் கூடுகின்றன. இக் கூட்டத் தொடர்களில் ஒரு கூட்டமானது, வங்கியாளர்களும், நிதி அமைச்ச அதிகாரிகளும் சேர்ந்து கொண்டாடும் வைபவமாகக் கருதப்படும் சர்வதேச நாணய நிதியத்தினதும், உலக வங்கியினதும் இணைப்பு வருடாந்தக் கூட்டத்துடன் இடம்பெறுகிறது.

சர்வதேச நாணய நிதியத்தில் ஏறத்தாழ 2000 நிரந்தர ஊழியர்களுள்ளனர். ஆபிரிக்கா, ஆசியா, ஐரோப்பா, மத்திய கிழக்கு, மேற்கு அரைக்கோளம் ஆகிய ஐந்து பிரதேசங்களுக்குமான 5 பிரிவுகள், அங்கத்துவ நாடுகளின் பொருளாதாரங்கள், கொள்கைகள் ஆகியவற்றை மேற்பார்வை செய்வதோடு, வெளிவாரி நிதிப்பிரச்சினைகள் உருவாக முன்னரே அவற்றைக் கண்டுகொள்ளவும் உதவுகின்றது. செலாவணி, வர்த்தக உறவுத்திணைக்களமானது, நிதியத்திடம் உதவி கோரிவரும் நாடுகளுக்கு உகந்த உறுதியாக்கம் திட்டங்களை வகுப்பதற்கு இப்பிரதேசப் பிரிவுகளுக்கு உதவுகின்றது. நிதியம் தனது மூலவளங்களை எவ்வாறு பயன்படுத்த வேண்டும் என்பது பற்றியும் இக்குழுக்களுக்கு இது ஆலோசனை வழங்குகின்றது. செலாவணி வீத மேற்பார்வை வினை நுட்பங்கள் பற்றியும் இது ஆலோசனை வழங்குகின்றது. சர்வதேச நாணயப் பொருளாதாரங்களில் ஆராய்ச்சிசீரணை மேற்கொள்ளவும், மத்திய வங்கிப்படுத்தலும், பொது நிதியும் என்பதுபற்றி விசேட ஆலோசனை வழங்கவும், பயனுள்ள புள்ளிவிபரங்களை தொகுத்துக் கொள்ளவும் ஏனைய திணைக்களங்கள் பொறுப்பாகவுள்ளன.

பெரெட்டன்லூட்ஸ் முறைமை வீழ்ச்சியடைந்த பின்பு, புதிய உலகப் பொருளாதாரத்தின் பிரதான ஒதுக்குச் சொத்தாக விசேட கொடுப்பனவு உரிமைகளை (SDR) ஊக்கப்படுத்துவதன் மூலம் முன்னணிக்கு வருவதற்கு

- இது வரை வெற்றியளிக்காத ஒரு முயற்சியை இந்நிதியம் மேற்கொண்டது. இதனால் இவ்விசேட எடுப்பனவு உரிமைகளின் பெறுமதி, ஏனைய ஐந்து பிரதான நாணயங்களோடு பிணைக்கப்பட்டு, அதியுயர் தேசிய நாணயமாக இது திகழ்கிறது. (அதாவது அந்த ஐந்து நாடுகளினதும்). நிதியமானது, விசேட எடுப்பனவு உரிமைகளின் வழங்கலை, "ஒதுக்கீடு" செய்வதன் மூலமோ, "ரத்துச்" செய்வதன் மூலமோ கட்டுப்படுத்திக்கொள்ள முடியும். இம்முறை மூலம், சூழலினது அங்கீகாரத்துடன் உலகப் பொருளாதாரத்தில் திரவத்தன்மையினை உருவாக்கவோ அல்லது சீர்குலைக்கவோ இதற்கு முடியும். எனவே கொள்கையடிப்படையில், சர்வதேச நாணய நிதியமானது, சர்வதேச பேரண்டப் பொருளியலின் முகாமை யாளராக இருக்க முடியும்.

தேசிய அரசாங்கங்கள் இதனை ஏற்றுக் கொள்வதற்கு ஆர்வம் காட்டியதே இல்லை. உலக வர்த்தகத்தின் வளர்ச்சிக்குப் பின்தங்கியதாக அமையக் கூடிய வகையில் விசேட எடுப்பனவு உரிமைகளின் நிரம்பல் இருக்க அனுமதிக்கப்பட்டது. 1970களின் பிற்பகுதியில் ஒரு புதிய பணியினை ஆற்றவேண்டிய அவசியம் இந்நிதியத்திற்குண்டானது. அதனை இந்நிதியம் 1982ல் பெற்றுக் கொண்டது. தனது வெளிநாட்டுக் கடன் கொடுப்பனவுகளைச் செய்ய முடியாதுள்ளதென மெக்சிக்கோ அதன் வங்கியாளர்களுக்கு அறிவித்தது; அதனையடுத்து பாரியளவில் கடன்பட்டிருந்த ஏனைய நாடுகளும் அவ்வாறே அறிவித்தன. உலகப் பொருளாதாரத்துக்கு இன்றியமையாத ஓர் அமைப்பாக ச.நா.நி. உருவாகி வருவதற்கானவாய்ப்பினை இந்நிலைமை தோற்றுவித்தது.

சர்வதேச கடன் நிலைமை எதிர்பார்த்தனை விட மிகமோசமான மட்டங்களில் மிக விரைவாகவே கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

உலக நிதி அமைப்பில் வீழ்ச்சி ஏற்படக்கூடிய ஓர் ஆபத்துக்கான சமிக்ஞையை இது காட்டியது. இந்நிலைமையினைச் சீராக்க வங்கிகள் மாறி வங்கிகள் முயற்சி செய்த போதிலும் பிரச்சினை தீர்க்கப்படவில்லை. எப்படியாயினும், இப்பிரச்சினையின் பரிமாணமானது சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் மூலவளங்களைக் கொண்டு தீர்க்கப்படமுடியாத அளவிற்குப் பெரிதாக இருந்தது. 1982ல் கடன்பெற்ற மூன்று பெரிய நாடுகளினதும் (மெக்சிக்கோ, பிறேசில், ஆர்ஜன்டினா) மொத்தக் கடன் தொகை 22000 கோடி டொலராக இருந்தது. இக் கடன்களுக்கான வட்டித் தொகையானது வருடாந்தம் 1300 கோடி டொலராக இருப்பதுடன், தொடர்ந்து அதிகரித்தும் வருகிறது. இதற்கு மாறாக, எண்ணெய் விலையேற்றமும், மந்த நிலைமையும் காணப்பட்ட தசாப்தமான 1970 களில் சர்வதேச நாணய நிதியம் 320 கோடி டொலருக்கு மேல் எந்த ஒரு வருடத்திலாவது கடன் வழங்கவில்லை.

இதற்குப் பிந்திய வருடங்களில், "நிபந்தனை" களின் அடிப்படையில் வழங்கப்படும் கடன்களின் தொகையினை அதிகரிக்க நிதியம் தீர்மானித்தது. கடந்த காலங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்டதுபோன்று, பொருளாதாரக் கொள்கையில் மாத்திரம் மாற்றங்களைக் கொண்டுவராது, புதிய கடன்களை வழங்கும் முறைகளிலும், பழையவைகளை வங்கிகள் மூலம் மீள அமைப்பதிலும் மாற்றங்களைக் கொண்டுவந்தது.

இறுதியாக, வங்கிகள் செய்ய விரும்பியது யாதெனில், புதிய பணத்தினைக் கடனாக வழங்குதலாகும். இது, பழையவைகளுக்குப்பின்னால் புதிய பணத்தினை வீசுதல் என பொருள்படும் என்று வங்கிகள் கருதின. ஆனால், கடனாளிகளுக்கு வழங்குவதற்கான எல்லா தனியார் துறைக் கடன்களும் வற்றிப்போகுமாயின் பல

இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளும் ஏனைய நாடுகளும் தங்கள் கடன்களை கட்டத்தவறுவதனைவிட வேறு வழியே இல்லையென இந்நிதியம் சுட்டிக்காட்டியது. பொருளாதாரக் கொள்கைகளில் மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்த போதிலும், இரண்டாவது தடவையாக இடம்பெற்ற எண்ணெய் விலையேற்ற அதிர்ச்சியும், உலக வட்டி வீதங்களின் துரித அதிகரிப்பும் சேர்ந்து, குறுகிய காலத்தில் பெற்ற கடன்களைத் திருப்பிச் செலுத்தமுடியாத வாறு ஆக்கிவிட்டன.

எழுபது நாடுகளின் பொருளாதார நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை செய்ப்பு செய்யும் முகமாக, சர்வதேச நாணய நிதியம் 2200 கோடி டொலர்களை 1982 ஆகஸ்ட் 4-லிருந்து 1984 ஆண்டு இறுதி வரையுள்ள காலப்பகுதியில் கடனாக வழங்கியுள்ளது. நிதியத்திலிருந்து வழங்கப்பட்ட ஒவ்வொரு டொலரும், வங்கிகளில் அல்லது அரசாங்கங்களிலிருந்து நாவினிலிருந்து ஏழு வரைக்கு மி டையிலான டொலர்களை புதிய கடனாக வழங்கியது.

இம் முயற்சி காரணமாக, கடன் பிரச்சினை சமாளிக்கப்பட்டதோடு, வங்கித் தொழிலானது வீழ்ச்சியடையும் என்ற ஐயப்பாடும் தவிர்க்கப்பட்டது.

1974 ல் இந்நிதியம், விஸ்தரிக்கப்பட்ட நிதிச் சலுகை (EFF) என்னும் ஒரு வகையினை ஏற்படுத்தியது. இந்தச் சலுகையின் கீழ், ஒரு நாடானது, மூன்றாண்டு கால பொருளாதாரச் செய்ப்புச் செய்யும் திட்டத்திற்கு இணங்குவதுடன், கடன்பெற்று நாலரை வருடங்களின் பின்பு, ஆறு வருடத்துக்குள் மீளத்திருப்பிச் செலுத்தவும் உறுதியளிக்கிறது. 1970-க்களின் பின்னரைப் பகுதியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட சராசரி வருடாந்தச் செலவீட்டுத் தொகை அண்ணளவாக 10 கோடி டொலராக இருந்து, விஸ்தரிக்கப்பட்ட நிதிச் சலுகையின்

உதவித் தொகையானது 1982 ல் 120 கோடி டொலருக்கு வளர்ச்சியடைந்து, பின்பு 1984 ல் 200 கோடி டொலருக்கு மேலாக அதிகரித்தது.

முதலாவதாக, கடன் பழுப் பிரச்சினையை சர்வதேச நாணய நிதியம் தவிர்த்திருக்க வேண்டும் என்று ஒருபுறத்திலும், பாதிப்படைந்துள்ள பொருளாதாரங்களுக்கு உதவுவதனைவிட நிதியினை வழங்கும் கைத்தொழில் நாடுகளுக்கும், அவற்றின் வங்கிகளுக்கும் உதவக் கூடியவகையிலேயே நிதியத்தின் கொள்கைகள் அமைந்துள்ளன என்று மறுபுறத்திலும் குற்றச்சாட்டுக்கள் எழுந்துள்ளன. இத்தகைய தாக்குதல்கள் ஒன்றோடொன்று பின்னிப் பிணைந்துள்ளன. 1980 களின் முற்பகுதியில் உலக வட்டி வீதங்களில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பும் கடன் பழுப் பிரச்சினை ஏற்பட முக்கிய காரணிகளில் ஒன்றாகும். இந்நிலைமைக்குக் காரணம், ஐரோப்பாவிலும் அமெரிக்காவிலும் இடம்பெற்ற பொருளாதார துர்நிர்வாகமாகும். நிதியத்தின் மேற்பார்வை (எல்லா அங்கத்தவர்களையும் உள்ளடக்கிய) உரிய வாறு மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தால் 1980 களில் இடம்பெற்ற நிதிச் சமநிலையின்மைகளை முன் கூட்டியே அறிவித்திருக்க முடியும் ஒரு அவசரக் கடனுதவி கோரி, இந்நிதியத்திடம் வரும் நாடுகளோடுள்ள தொடர்பினை விட செல்வந்த நாடுகளுடன் இந்நிதியம் கொண்டுள்ள தொடர்பு மிகவும் பலவீனப்பட்டதாகவுள்ளது. இதன் காரணமாகவே அண்மையில் அந்த ஏழு நாடுகளுக்கு மிடையே செய்யப்பட்ட அநேக சர்வதேச ஒத்துழைப்பு ஒப்பந்தங்கள் (உதாரணமாக கடந்த வருடம் பெப்ரவரியில் கையெழுத்திடப்பட்ட லாவர் ஒப்பந்தம்) பயனற்றுப்போயின. பொருளாதார ஒத்துழைப்பு, அபிவிருத்தி ஆகியவற்றுக்கான நிறுவனம் (OECD), ஒவ்வொரு நாடு குறித்த மதிப்பீடுகளை பிரசுரிப்பதுபோன்று, இந்த நிதியம்

மும் பெரிய நாடுகள் குறித்த தனது மேற்பார்வை அறிக்கைகளை பிரசுரிப்பதனைத்தவிர வேறென்றும் செய்ய முடியாத நிலையில் உள்ளது.

இந்நிதியம், வழங்கும் நிதியுதவி வகைகளில் பாரிய வளைந்து கொடுக்கும் தன்மையினையும் இது காட்ட முடியும். நிவாரணம் அளிக்கும் நிதிப்படுத்தல் வசதி முறையினை (CFF) இந்த நிதியம் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று நீண்ட காலமாக வற்புறுத்தப்பட்டு வந்திருக்கிறது வெளியுலகின் நிலைமைகள் காரணமாக தங்கள் ஏற்றுமதி விலைகள் பாதிக்கப்படுமாயின், அத்தகைய நாடுகளுக்கு இந்நிதியத்திலிருந்து கடன் பெறுவதற்கு மேற்கூறிய முறை வசதி அளிக்கிறது. கடன் பெறும் நாடுகளால் சுட்டுப்படுத்த முடியாததுள்ள வெளிநாட்டு வட்டி வீதங்களின் மாற்றங்கள் காரணமாக உருவாகும் தற்காலிக சென்மதி நிலுவைப் பிரச்சினைகளுக்கும் மேற்கூறிய கோட்பாடு பிரயோகிக்கப்பட வேண்டும். (அமெரிக்காவின் திறைசேரிச் செயலாளரான திரு. ஜேம்ஸ் பேக்கர் என்பவர், இப்படியான ஒரு முறையினை தான் ஆதரிப்பதாக அண்மையில் கூறியுள்ளார்.)

1982 தொடக்கம் சர்வதேச நாணய நிதியம் எய்தியுள்ள சாதனைகள் பற்றி அது பெருமை அடையக்கூடும். கடன் நெருக்கடியை கட்டுப்படுத்தியதை மாத்திரமே ஒரு வெற்றியாகக் கருதலாம். அதாவது, கடன்படு நாடுகளின் அடுத்த கட்ட நடவடிக்கைகளுக்கான பிரதான பத்தர்ப்பு முகவராக உள்ள உலக வங்கிக்கு வழிவிட்டுக் கொடுப்பதற்கு இந்நிதியம் ஆயத்தம் செய்ய வேண்டும். இங்கு ஆரம்பத்தில் காணப்பட்ட திரவநன்மை பிரச்சினையானது - இது சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் திறன்களுக்கும், அதன் பாரம்பரிய உதவி வகைகளுக்கும் ஏற்றதாக இருந்தது - உண்மையிலேயே ஒரு நீண்டகால கட்டமைப்பு மாற்றத்திற்குள்ளாக வேண்டிய விடயமாகும்.

இலங்கை - தாய்லாந்து கெவுடா ஒப்பந்தத்தின் பின்னர் கெவுடா கல் வர்த்தகம் பற்றிய சில குறிப்புகள்

டப். ஜீ. எஸ். வைத்தியநாத
(மக்கள் வங்கி, ஆராய்ச்சிப்பகுதி)

கெவுடா வர்த்தகமானது இலங்கையின் மாணிக்கக்கல் கைத்தொழிலில் கடந்த பத்து வருட காலத்தில் அதிக முக்கியத்துவத்தைப் பெற்று வந்திருக்கிறது. தாய்லாந்து வியாபாரிகள் இத்துறையில் நுழைவதற்கு முன்னர் கெவுடா கல்லின் பொருளாதார முக்கியத்துவத்தினை உள்நூர் மாணிக்கக்கல் கைத்தொழில், வர்த்தக வட்டாரங்கள் உணர்ந்திருக்கவில்லை. அதன் காரணமாக இது ஒரு இரத்தினக்கல்லாக கருதப்படவில்லை; இக்கற்களுக்கு எந்த விலைகளும் கிடைக்கவுமில்லை.

குருந்தம் வகையைச் சேர்ந்த இரத்தினக்கல் ஒன்றாக கெவுடா கல் இனங்காணப்பட்டதன் பின்னர், ஆயிரக்கணக்கானோரின் பொருளாதார, சமூக அந்தஸ்து மேம்பாட்டைவதற்கு அது வழிவகுத்துள்ளது என்பதில் எவ்வித சந்தேகமும் இல்லை. பெருந்தொகையான சுரங்கத் தொழிலாளிகளும் கூலியாட்களும் இதில் அடங்குகிறார்கள். இந்த தொழிலாளர்கள் முன்னர் இரத்தினக்கல் வியாபாரிகளிடம் வேலை செய்து வந்தபோதிலும் போதியளவு வருமானங்களைப் பெறாதவர்களாகவே இருந்தார்கள். சுருக்கமாக சொல்வதானால் கெவுடாவுக்கு ஏற்பட்ட புதிய மலிவு இரத்தினக்கல் அகழ்வு பிரதேசங்களின் சமூக, பொருளாதார வாழ்க்கையில் பாரிய மாற்றங்களை எடுத்து வந்திருக்கிறது.

இரத்தினக்கல் கைத்தொழிலில் சில முக்கிய புள்ளிகள் அனுபவத்து வந்த ஏகபோகம் கணிசமான அளவில் உடைந்துவிட்டது: அக்கைத்தொழில் புதிய, இனைய தலைமுறையொன்றின் கைகளுக்கு சென்று கொண்டிருந்தது. தினக்கூலிகள், வாராந்தம் சம்பளம் பெறும் கல் அகழ்வோர், படிப்பறிவில்லாத இளம் கிராம

வாசிகள் போன்ற வறிய சமூகப் பிரிவினர் இவ்வர்த்தகத்துக்குள் நுழையும் வாய்ப்பைப் பெற்றதுடன் அத்தகைய பலர் செல்வந்தர்களாகவும் மாறினர். சிலர் பிரம்மாண்டமான வீடுகளையும், வாகனங்களையும் கூட சொந்தமாக கொண்டிருந்தனர்.

இதன் விளைவாக, இரத்தினக்கல் அகழ்வுப் பிரதேசங்கள் அரசாங்கத்தின் தலையீடோ உதவியோ இன்றி சுறுசுறுப்பான பொருளாதார நடவடிக்கைகள் இடம் பெறும் பிரதேசங்களாக மாறி வந்தன. இப்பகுதிகளில் பெருவாரியான தொழில்வாய்ப்புக்களும் உருவாக்கப்பட்டன. புதிதாக தோன்றிய இந்த நிலைமை இப்பிரதேசங்களில் வாழும் மக்களின் வாழ்க்கைத்தரத்தையும், சமூக அந்தஸ்தையும் உயர்த்துவதற்கு காரணமாயமைந்தது. இரத்தினபுரி, போலிஸ் அதிகாரிகள் தந்த தகவல்களின்படி திருட்டுக்கள் இப்பொழுது இப்பிரதேசங்களில் கணிசமான அளவில் குறைந்திருக்கின்றன; இப்பகுதி மக்களின் பொருளாதார நிலை முன்னேற்றமடைந்ததே இதற்கான காரணமாகும். மேலும், அடித்தட்டு மக்களிடையே ஏற்பட்டுவரும் செழிப்பு நிலைமைக்கு இதனை ஒரு சிறந்த உதாரணமாக காட்ட முடியும்.

இரத்தினபுரி, கேகாலை மாவட்டங்களில் இடம்பெற்ற களவுகள், திருட்டுக்கள் என்பவற்றின் ஒப்பீட்டுரீதியான நிலைமையை அட்டவணை - 1 காட்டுகிறது. பொருளாதார நடவடிக்கைகள் மற்றும் சமூக அந்தஸ்து என்பவற்றைப் பொறுத்தவரையில் இந்த இரு மாவட்டங்களும் அநேகமாக ஒத்த தன்மைகளைக் காட்டுபவையாகும். ஒரேயொரு வித்தியாசம் இரத்தினபுரியின்

அட்டவணை 1

இரத்தினபுரி, கேகாலை போலிஸ் வட்டாரங்களில் பதிவு செய்யப்பட்ட களவுகள் 1978 - 1987

	இரத்தினபுரி	கேகாலை
1978	3,598	1,703
1979	2,323	927
1980	1,633	1,152
1981	2,528	916
1982	1,363	955
1983	1,208	1,353
1984	1,389	1,220
1985	1,436	1,242
1986	1,489	1,260
1987	1,073	2,003

ஆதாரம்: போலிஸ் தலைமையலுவலகம்

பொருளாதாரம் இரத்தினக்கல் கைத்தொழிலால் ஆதரவு பெற்றிருப்பதாகும். 1978-ல் கேகாலையில் இடம்பெற்ற களவுகளிலும் இரட்டிப்புமடங்கு களவுகள் இரத்தினபுரியில் இடம் பெற்றிருந்தன. ஆனால் கெவுடா வர்த்தகத்தின் வளர்ச்சியுடன் களவுகளின் எண்ணிக்கை கணிசமான அளவில் குறையத் தொடங்கியது. ஐந்து வருட காலத்தில் இது அரைவாசியாக குறைந்து 1987 அளவில் கேகாலையின் அளவைவிடவும் குறைந்திருந்தது. இரத்தினபுரி மாவட்டத்தில் இடம்பெற்று வந்த கெவுடா வர்த்தகம் காரணமாக சமூகத்தின் அடித்தட்டு மக்களிடையே பெருகிவந்த செல்வ நிலைமையே இதற்குக் காரணமாகும்.

இம்மாவட்டத்தில் வங்கித்துறை நடவடிக்கைகளில் ஏற்பட்டு வந்த துரிதமான வளர்ச்சியிலிருந்தும் இப்பகுதியின் பொருளாதார நிலைமைகளில் ஏற்பட்டு வந்த முன்னேற்றத்தை கண்டு

கொள்ள முடியும். அட்டவணை-2 இப்பகுதி வங்கிக்கிளைகளின் வைப்புக்களில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சியைக் காட்டுகிறது. மேலும், வர்த்தக வங்கிகள் பல கிளைகளைத் திறந்து வைத்ததுடன், மக்கள் வங்கி 1987-ல் இரத்தினபுரியில் அதன் இரண்டாவது கிளையை திறந்துவைத்தது.

பாதிப்புக்கள்

இத்தகைய அனுகூலங்கள் ஒரு புறமிருக்க, செவுடா வியாபாரத்தில் இடம்பெற்ற தாய்லாந்து வியாபாரிகளின் தலையீடானது நாட்டின் தேசிய நலன்கள் குறித்த சில பாரதூரமான பிரச்சினைகளையும் தோற்றுவித்திருந்தது. இவற்றுள் பிரதானமானவற்றை பின்வருமாறு சுருக்கிக் கூறமுடியும்; இந்நாட்டில் எத்தகைய வியாபாரமொன்றிலேனும் சரி நுழையும் வெளிநாட்டவர் ஒருவர் நிறைவு செய்ய வேண்டிய அடிப்படைத் தேவை ஒன்று உண்டு. அதாவது, செல்லுபடியாகும் வியாபார விசா ஒன்றினை வைத்திருப்பதே அதுவாகும். இரத்தினக்கல் வியாபாரத்தில் ஈடுபடுவதாயின் இரத்தினக்கல் கூட்டுத்தாபனத்தினால் வழங்கப்படும் விசேஷ லைசென்ஸ் ஒன்றினையும் பெறுதல் வேண்டும். ஆனால், தாய்லாந்து வியாபாரிகள் இத்துறையினுள் முதன் முதலில் நுழைந்த 1977-ம் வருடத்திலிருந்து இலங்கை - தாய் செவுடா ஒப்புந்தம் அமல் செய்யப்பட்ட 1987-ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் வரையில் தாய் பிரஜைகள் எவரும் இத்தேவைகளில் எதனையும் நிறைவு செய்திருக்கவில்லை. ஒரு சுற்றுலாப் பயணிக்

கூரிய அல்லது யாத்திரிகளுக்குரிய விசாவைப் பெற்றுக் கொண்டே அவர்கள் இந்த வியாபார நடவடிக்கைகள் அனைத்திலும் ஈடுபட்டிருந்தார்கள். செல்லுபடியாகும் விசா ஒன்று இல்லாதிருந்தமை அல்லது அனுமதிக்கப்பட்ட காலக் கட்டுவையும் மீறி தங்கியிருந்தமைக்காக பல தாய் பிரஜைகள் கைது செய்யப்பட்ட சம்பவங்களும் இடம் பெற்றிருந்தன. தாய்லாந்து பிரஜைகள் ஏறத்தாழ ஒரு தசாப்த காலமாக நாட்டின் சட்டங்களை கிஞ்சித்தும் பொருட்படுத்தாது இரத்தினக்கல் வியாபாரத்தில் பகிரங்கமாக ஈடுபட்டிருந்தது யாவருமறிந்த ஒரு விஷயமாகும். இலங்கை அரசாங்கத்தையும் அதிகாரிகளையும் இது ஒரு சங்கடமான நிலைமைக்குள் தள்ளி விட்டிருந்தது.

இரத்தினக்கல் கைத்தொழிலில் தாய்லாந்து பிரஜைகளின் பிரவேசத்தின் விளைவாக எழுந்த தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த மற்றொரு பிரச்சினை இவ்வியாபாரிகளின் ஏற்றுமதி முறைகளாகும். இரத்தினக்கல் கூட்டுத்தாபனத்தில் கிடைக்கக் கூடியதாக இருக்கும் புள்ளிவிவரங்களின் படி, உத்தியோகபூர்வமாக பதிவு செய்யப்பட்ட இரத்தினக்கல் ஏற்றுமதிகளில் குறிப்பிடக் கூடிய எந்த அதிகரிப்பும் காணப்படவில்லை. ஆனால் இந்த பத்தாண்டு காலத்திலும் இரத்தினபுரி நகரம் முழுவதிலும் தாய் பிரஜைகள் சுறுசுறுப்பாக இரத்தினக்கல் கொள்வனவில் ஈடுபட்டிருந்தனர். இவ்விதம் கொள்வனவு செய்யப்பட்ட கற்கள் சட்டபூர்வமான மார்க்கங்களைக்

கூடாக வெளியே செல்லவில்லை யென்பதனையே இது காட்டுகிறது. வெளிப்படையாகவே அவை சட்டவிரோதமாக கடத்தப்பட்டு வந்தன, சுங்கப்பகுதியினரால் பல சந்தர்ப்பங்களில் இத்தகைய கடத்தல் முயற்சிகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டமை இதனை நிரூபிக்கிறது. ஒவ்வொரு வருடமும் சுமார் 20 இலட்சம் ரூபா பெறுமதியான கற்கள் கடத்திச் செல்ல மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இதில் சம்பந்தப்பட்டவர்களில் பெரும்பாலானோர் தாய் பிரஜைகளாவர்.

இரத்தினபுரியில் அமைந்திருக்கும் தாய்லாந்து இரத்தினக்கல் நகரமான பட்டுகெதரவில் தினசரி இலட்சக்கணக்கான ரூபா பெறுமதியான கற்களை கொள்வனவு செய்வதற்கு தேவையான நிதிகளை இவ்வியாபாரிகள் எப்படிப் பெற்றுக் கொண்டார்கள் என்பது அடுத்து எழும் ஒரு முக்கியமான கேள்வியாகும். தாய்லாந்து அரசாங்கம் தனிநபரொருவருக்கு வருடமொன்றுக்கு 200 முதல் 300 அமெரிக்க டொலர்கள் வரையான அந்நியச் செலாவணியை மட்டுமே அனுமதிக்கிறது. ஆனால், இவ்வியாபாரிகள் பல இலட்சம் ரூபா பெறுமதியான கற்களை கொள்வனவு செய்ததுடன், வருடத்தில் பல முறை இங்கு வந்து சென்றார்கள். புறக்கோட்டையிலிருந்து பெரிய இந்திய வியாபாரிகளிடமும், செல்வந்தரான இரத்தினக்கல் வியாபாரிகளுடனும் நிதிகளைப் பெறும் பொருட்டு இவர்கள் தொடர்புகளை வைத்திருந்தார்கள் என்பதனை விசாரணைகள் எடுத்துக் காட்டியுள்ளன. அநேகமாக சர்வதேச அளவில் போதை வஸ்து மற்றும் தங்கம் என்பவற்றை கடத்தும் குழுக்களுடன் இணைந்த வகையில் கடத்தல் கோஷ்டியொன்று இயங்கி வந்ததற்கான சான்றுகள் தென்படுகின்றன. விமான சேவைகளில் பணிபுரியும் சில ஊழி

அட்டவணை 2

இரத்தினபுரி மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள சில வங்கிக்கிளைகளில் வைப்புக்கள் நிலை
ரூ. '000

வங்கிக்கிளை	1978	1979	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987
ஏ	23.4	30.7	38.6	43.4	61.7	65.1	84.6	82.8	103.4	125.9
பீ	8.4	10.3	12.3	25.0	15.1	20.8	31.0	33.3	38.1	38.1
ஓ	5.2	8.4	9.7	12.2	14.6	19.3	22.9	25.6	31.2	38.6
டி		9.6	14.5	18.5	19.5	27.8	36.5	37.7	43.9	53.1

யர்கள் பல சந்தர்ப்பங்களில் செவுடா கற்களுடன் பிடிபட்ட சம்பவங்களை இது குறித்த ஊகங்களுக்கு இடமளிக்கின்றன.

இந்த சட்ட விரோத நடவடிக்கைகளின் விளைவாக அரசாங்கம் அந்நியச் செலாவணியாளர்கள் மற்றும் வருமதிகள் என்பனவற்றின் வடிவில் பெருந்தொகையான பணத்தை இழந்துள்ளது. மேலோட்டமான ஒரு மதிப்பீட்டின்படி (இதனை சரியாக கணக்கிடுவது கஷ்டமான காரியமாகும்) வருடமொன்றுக்கு 600 கோடி ரூபா வரையிலான தொகை இழப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. இந்த வியாபாரிகள் கெவுடா கொடுக்கல் வாங்கல்களில் தமது சொந்த மத்திய வங்கியையும், காப்புறுதி அமைப்பையும் நடத்திச் சென்றிருப்பதாக கூறப்படுகிறது.

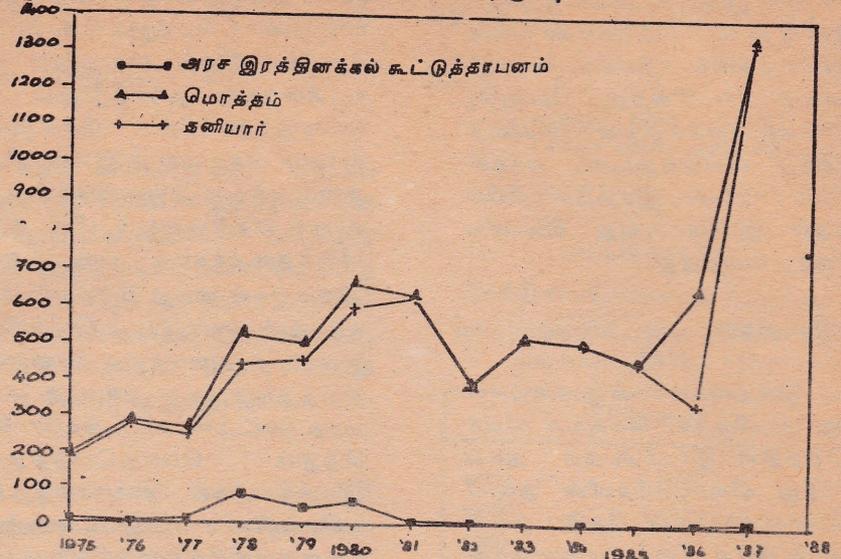
கெவுடா ஒப்பந்தம்

இதுவரையில் எதுவித கட்டுப்பாடுமின்றி நடைபெற்று வந்த கெவுடா வர்த்தகத்தை ஒழுங்குபடுத்துவதற்காக இலங்கையும் தாய்லாந்தும் செய்து கொண்ட கெவுடா ஒப்பந்தம் 1987 ஆகஸ்ட் 01-ம் திகதி அமுலுக்கு வந்தது. இந்த ஒப்பந்தத்தின் நன்மைகளை முதலில் பார்ப்போம்.

கெவுடா வர்த்தகம் தொடர்ச்சியாக, இரகசியமாக கடத்தலில் ஈடுபட்டிருந்த ஒரு கோஷ்டியினால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்ததனால் இந்த வர்த்தகத்தின் மூலம் இலங்கைக்கு எவ்விதமான நன்மையும் கிட்டவில்லை என்பது உத்தியோகபூர்வமான கருத்தாகும். மாறாக, இந்த ஒப்பந்தம் அமுலுக்கு வந்த முதல் பன்னிரண்டு மாதங்களில் இலங்கை சுமார் 174 கோடி ரூபா பெறுமதியான வெளிநாட்டுச் செலாவணியை ஈட்டிக்கொண்டுள்ளது. இக்காலப் பிரிவில் கெவுடா கற்கள் ஏற்றுமதி மூலம் இலங்கை ஈட்டிய சம்பாத்தியங்கள்

ரூ. பத்து இலட்சம்

இரத்தினக்கல் ஏற்றுமதிகள்

இலங்கையின் இரத்தினக்கல் வர்த்தகத்திற்குறிப்பிட்டக்கூறக்கூடிய ஒரு சாதனை என்றே கூற வேண்டும்.

இரத்தினக்கல் ஏற்றுமதிப் பெறுமதி 1986-ம் வருடத்துடன் ஒப்பிடுகையில் 1987-ம் வருடத்தில் 100 சதவீதம் அதிகரித்திருப்பதனை வரைபடம் காட்டுகிறது. ஏற்றுமதிப் பெறுமதியில் ஏற்பட்ட இந்த அதிகரிப்புக்கு பிரதானமாக பாரம்பரிய கற்களே பங்களிப்புச் செய்திருந்தன. ஆனால், இந்த அதிகரிப்புக்கு கெவுடா கற்களும் கணிசமான பங்களிப்பை வழங்கியிருந்தன, பாரம்பரிய இரத்தினக் கற்களின் பங்களிப்பு 155.6 கோடி ரூபா வாகவும், கெவுடா கற்களின் பங்களிப்பு 18.8 கோடி ரூபா வாகவும் இருந்தது. இது தவிர, தாய் பிரஜைகள் ஒவ்வொரு முறையும் இங்கு வரும் போது தமது அன்றாட செலவுகளுக்கென 300 அமெரிக்க டொலர்களை எடுத்து வந்தனர். வெளிநாட்டுச் சம்பாத்தியத்தில் இதனையும் சேர்த்துக்கொள்ள முடியும். இதனையும் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் இது 12 மாதங்களுக்கு 700,000 அ. டொலராக இருக்கிறது. இப்பொழுது அரசு இரத்தினக்கல் கூட்டுத்தாபனம் கெவுடா வர்த்தகத்தை ஓரளவுக்கு கட்டுப்படுத்தக்கூடிய நிலையிலும்

ஒழுங்குபடுத்தக்கூடிய நிலையிலும் இருக்கிறது.

பலவினங்கள்

கெவுடா ஒப்பந்தம் நிறைவு செய்யப்பட்டதற்குப் பின்னரும் கூட சில துஷ்பிரயோகங்களும் பலவினங்களும் காணப்பட்டன. நல்ல பெறுமதி வாய்ந்த பெரிய கெவுடா கற்கள் பெரும்பாலும் கெவுடா விற்பனவு ஒழுங்குகளுக்குடாக ஏற்றுமதி செய்யப்படுவதில்லை என விசாரணைகளின் போது தெரிய வந்துள்ளது. சிறிய கற்களே முறைப்படி செல்கின்றன. இவ்வாண்டின் மே-ஜூலை மாதங்களுக்கிடையில் 15 கோடி ரூபா பெறுமதியான 624 கெவுடா பார்சல்கள் கெவுடா விற்பனை நிலையத்துக்கூடாக ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. ஆனால், அந்த பார்சல்களில் 50,000 ரூபாவுக்கு கூடுதலான பெறுமதி கொண்ட 44 கற்கள் மட்டுமே இருந்தன. ஆனால், 100,000 ரூபாவுக்கும் மேலான விலை மதிக்கப்படும் பல பெறுமதி வாய்ந்த கற்கள் இரத்தினபுரி நகரில் விற்பனை செய்யப்படுவதாக தொடர்ந்து தகவல்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. கெவுடா கடத்தல் தொடர்ச்சியாக மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது என்பதே இதன் கருத்தாகும். கெவுடா வர்த்தக நிலைய அமைப்புக்குள் வராது இவை வேறுவிதமாக வெளியே செல்கின்றன.

இந்த ஒப்பந்த விதிகளின்படி ஒவ்வொரு தாய்லாந்து வியாபாரியும் கெவுடா கற்களை கொள்வனவு செய்வதற்காக இங்கு வரும் ஒவ்வொரு முறையும் வர்த்தக நிலைய வங்கிக்கு குறைந்தது 8000 அ. டொலர்களை அனுப்ப வேண்டும். என்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. நடைமுறையில், கொள்வனவு செய்யப்படும் கெவுடா கற்களுக்கு கூடுதலான பெறுமதி காட்டப்பட்டு இந்த உச்சமட்டத் தொகை அடையப்படுகிறது. பின்னர் மிகுதியாக இருக்கும் பணம் கடத்தல் செய்வதற்கென வேறு பெறுமதியான கற்களை கொள்வனவு செய்ய பயன்படுத்தப்படுகிறது.

விற்பவர்களும் வாங்குபவர்களும் கொடுக்கல் வாங்கல்களை நடத்தும் ஒர் ஏலமையமாக இந்த விற்பனை நிலையம் இயங்கவில்லை. மாறாக, ஏற்றுமதி முகவர் கொடுக்கல் வாங்கல்களை பதிவு செய்யும் ஒரு மையமாகவே இது செயல்படுகிறது. வர்த்தக நிலைய ஒழுங்கு விதிகளை கடைப்பிடிப்பது போல தாய்லாந்துக் காரர்கள் பாசாங்கு செய்கிறார்கள். வர்த்தக நிலையத்துக்கு உண்மையான வர்த்தகர்களை யன்றி தரசுகளை அல்லது உள்ளூர் பங்காளிகளை அவர்கள் அழைத்து வருகிறார்கள். ஏற்கனவே வெளியில் கொள்வனவு செய்த கெவுடா கல்லொன்றை இவர்களின் பெயர்களில் பதிவு செய்கிறார்கள். இதற்கு தேவைப்படும் பணத்தை உள்ளூர் பங்காளர்கள் கொடுக்கின்றனர். பல சந்தர்ப்பங்களில் கற்களுக்கு கிடைக்க வேண்டிய சரியான தொகை கல் அகழ்வோருக்கு கிடைப்பதில்லை. தாய்லாந்து வியாபாரிகளுடன் தொடர்பு கொண்டிருக்கும் தரசுகளும், இடைத்தரசுகளுமே கூடிய அணுகுலத்தைப் பெற்றுக்கொள்கிறார்கள்.

இரத்தினக்கல் கூட்டுத்தாபனத்தின் பதிவுகளின்படி 1988ம் வருடம் ஜனவரியிலிருந்து ஜூன் வரையுள்ள காலத்தில் 1,155 விசாக்கள் மட்டுமே வழங்கப்

ஏற்றுமதி சம்பாத்தியங்கள்

இலங்கையிலிருந்து ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட நிலக்கற்கள், மெரு கூட்டப்பட்ட கற்கள் மற்றும் வேலைப்பாடு செய்யப்பட்ட கற்கள் என்பவற்றுக்கு கிடைத்த விலைகள் கடந்த எட்டாண்டுகளில் கடுமையாக வீழ்ச்சியடைந்து வந்திருக்கின்றன. இதே நேரத்தில் தாய்லாந்தின் ஏற்றுமதி விலைகள் தொடர்ச்சியாக உயர்ந்து சென்றுள்ளன. இங்கு தரப்பட்டுள்ள அட்டவணை இந்நிலைமையை தெளிவாக காட்டுகிறது. இலங்கையின் மெருகூட்டப்பட்ட இரத்தினக்கற்களுக்கு கிடைத்த காரட் ஒன்றுக்கான ஏற்றுமதி விலை 1982-1987 காலத்தில் சுமார் 80 சதவீதத்தால் வீழ்ச்சியடைந்திருக்கிறது. வேலைப்பாடடைந்த நிலக்கற்களின் விலைகள் 60 சதவீதம் வரையில் வீழ்ச்சியடைந்துள்ளன. ஆனால், இதே காலப்பிரிவில் தாய்லாந்திலிருந்து அனுப்பப்பட்ட கற்களின் பெறுமதி முறையே 17 சதவீதத்தாலும் 40 சதவீதத்தாலும் அதிகரித்துள்ளன.

இலங்கையின் நிலக்கல் ஏற்றுமதி (காரட் ஒன்றுக்கான) விலை 1982-ல் தாய்லாந்து ஏற்றுமதி விலையிலும் ஐந்து மடங்கு கூடுதலாக இருந்தது. இலங்கை அசல் நிலக்கற்களை ஏற்றுமதி செய்ததும், தாய்லாந்து குடாக்கிசீர் செய்யப்பட்ட கெவுடா கற்களை நிலக்கற்களாக ஏற்றுமதி செய்ததும் இதற்கான காரணமாகும். எனினும், கெவுடா கற்களை சீராக்குவதிலும், உலக இரத்தினக்கல் சந்தையில் வியாபாரம் செய்வதிலும் தாய்லாந்து கண்ட முன்னேற்றத்தின் விளைவாக, இலங்கையின் அசல் நிலக்கற்களின் விலையில் வீழ்ச்சி ஏற்படலாயிற்று.

மேலும், உத்தியோக பூர்வமாக பதிவு செய்யப்பட்ட இலங்கை நிலக்கற்களின் ஏற்றுமதி 1982-1987 காலத்தில் 234 காரட்களிலிருந்து 450 காரட்களாக உயர்ந்திருந்தது. அதே காலப்பிரிவில் தாய்லாந்து ஏற்றுமதி 8,474 காரட்களிலிருந்து 11,485 காரட்கள் வரை அதிகரித்திருந்தன. இக்கற்களின் வளமான படிவுகளை இலங்கை கொண்டிருந்த போதும், உலகச்சந்தையில் இலங்கை பெற்றிருக்கும் பங்கினை இந்த அட்டவணை காட்டுகிறது.

“முகல் ஐந்து வருடங்களில் இலங்கையிலிருந்து தாய்லாந்துக்கு 20 முதல் 30 தொன்கள் வரையிலான குருந்தம் கற்கள் அனுப்பப்பட்டிருக்கலாம் என மதிப்பிடலாம். இந்தப் பொருளிலிருந்து பெறப்பட்ட பாரிய செல்வம் பாங்கொக்கிலிருக்கும் இரத்தினக்கல் வியாபாரிகளின் கைகளில் இப்பொழுது திரண்டிருக்கிறது. இதுவரை கால சரித்திரத்தில் கண்டிராத பேரளவு செல்வம் இங்ஙனம் குவிந்து கிடக்கிறது. இலங்கையிலிருந்து கற்களை வெள்வனவு செய்யும் அதே தாய்லாந்து நிறுவனங்களுக்கு கடந்த பதினைந்து வருடங்களாக பெருந்தொகையான அவுஸ்திரேலிய நிலக்கற்களை விற்பனை செய்யும் எனது அனுபவத்திலிருந்து இக்கைத்தொழில் பற்றி எனக்கு தெரிய வந்திருக்கிறது” என்று அவுஸ்திரேலிய வர்த்தகர் ஒருவர் குறிப்பிட்டதாக தோமஸ் எல்லாவல தனது கட்டுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இலங்கையிலும் தாய்லாந்திலும் காரட் ஒன்றுக்கு கிடைத்த சராசரி ஏற்றுமதி விலை

வருடம்	இலங்கை நிலக்கற்கள் (எஸ். டி. ஆர்.)	துப்புரவாக்கப்பட்ட நிலக்கற்கள் (அ. டொலர்) தாய்லாந்து இலங்கை		செப்பனிடப்பட்ட நிலக்கற்கள் (அ. டொலர்) தாய்லாந்து இலங்கை	
1979	11.27	-	-	-	-
1980	14.71	-	-	-	-
1981	12.83	-	-	-	-
1982	6.00	7.7	21.2	8.8	40.5
1983	5.67	8.8	11.8	11.2	33.6
1984	5.72	5.3	10.5	9.6	30.7
1985	4.35	6.3	6.5	10.7	17.3
1986	5.24	9.0	4.7	12.3	16.9
1987	9.63	-	-	-	-

ஆதாரம்: தோமஸ் எப்பாவல, இலங்கை அடிப்படை கல்வி நிறுவன ருத்தரங்கு கட்டுரை

பட்டுள்ளன. இலங்கையில் கெவுடா வர்த்தகம் செய்வதற்காக தாய்லாந்திலுள்ள இலங்கை தூதுவராலயம் இந்த விசாக்களை வழங்கியுள்ளது. ஆனால், சுற்றுலாச் சபையின் புள்ளிவிவரங்களின் படி இக்காலப்பிரிவில் 2,940 தாய் பிரஜைகள் இலங்கைக்கு வந்திருக்கிறார்கள். இவர்கள் 2,296 பேர் தமது இலங்கை வருகைக்கான நோக்கம் "உல்லாசம்" எனக் குறித்துள்ளனர். ஆனால் நாட்டின் சுற்றுலா மையங்களில் தாய் சுற்றுப்பயணிகளை காண முடியவில்லை. மிகுதிப்பேர் உத்தியோகபூர்வ நோக்கங்களுக்கோ அல்லது யாத்திரையாகவோ தனிப்பட்ட அலுவலின்பேரிலோ வந்திருக்கிறார்கள். இப்படி வந்தவர்களில் 2078 பேர் "வர்த்தகம்" தமது தொழில் என குறிப்பிட்டுள்ளனர். கெவுடா விசாவைத் திருப்பவர்கள் தவிர பெருந்தொகையான தாய் பிரஜைகள் சுற்றுலாப் பயணிகளாக இங்கு வந்து கெவுடா வர்த்தகத்தில் ஈடுபடுகிறார்கள் என்பது இதிலிருந்து தெளிவாக தெரிகிறது.

ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடப்பட்டதற்கு பின்னர் தாய் பிரஜைகளின் வருகையில் கணிசமான ஒரு வீழ்ச்சி பதிவு செய்யப்பட்டது. இலங்கையின் இரத்தினக்கல் வியாபாரத்தில் சட்டவிரோதமான தலைவீடுகள் இடம் பெறுவதை இந்த ஒப்பந்தம் ஓரளவுக்கு குறைந்திருக்கிறது. இப்பொழுது ஒரு வயது பூர்த்தியாயிருக்கும் இந்த கெவுடா ஒப்பந்தம் கெவுடா ஏற்றுமதிப்பயன்களை நாட்டுக்கு தர தொடங்கியிருக்கிறது என்பதே அதிகாரிகளின் கருத்தாகும். ஆனால், நாடு இந்த வியாபாரத்தின் முழுப்பயன்களையும் இன்னும் சரியாக அறுவடை செய்யவில்லை என்பதனை எமது பரிசீலனைகள் காட்டுகின்றன. மிகவும் பெறுமதிவாய்ந்த பல கற்கள் இன்னமும் கூட சட்டவிரோதமான வழிகளிலேயே வெளியே சென்று கொண்டிருக்கின்றன.

மாதம்	பெறுமதி	மாதமொன்றுக்கு கற்கள்
1988 மே	ரூ. 50,000 - 100,000	- 13
	ரூ. 100,000 - 200,000	- 2
ஜூன்	ரூ. 50,000 - 100,000	- 8
	ரூ. 100,000 - 200,000	- 7
ஜூலை	ரூ. 50,000 - 200,000	- 10
	ரூ. 100,000 - 200,000	- 3
	ரூ. 200,000 - 300,000	- 1
		44

கெவுடா விசாக்களை பெற்ற தாய்லாந்து வர்த்தகர்கள் மட்டும் இவ்வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டிருக்கவில்லை. சுற்றலாப்பயணி விசாக்களை அல்லது யாத்திரிகர்களின் விசாக்களைப் பெற்ற பல தாய்லாந்து வியாபாரிகள் இரத்தினபுரியில் இவ்வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டிருக்கின்றார்கள். சுங்கத்திணைக்களமோ அல்லது அரசினரத்திணைக்கல் கூட்டுத்தாபனமோ இரத்தினபுரியில் இயங்கி வரும் தாய்லாந்து பிரஜைகளை சோதனையிடவோ அல்லது கணக்கெடுக்கவோ இதுவரை முன்வரவில்லை. இரத்தினபுரியில் இருப்பவர்களில் கெவுடா விசாவைத் திருப்பவர்கள் அத்தனை பேர் என்பது குறித்து எந்த அதிகாரிகளிடமும் தகவல்களில்லை. அவர்கள் எங்கு தங்குகிறார்கள்; மற்றும் என்ன செய்கிறார்கள் என்பதும் அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. தமது ஏற்றுமதிப்பார்சல்களை ஒப்படைக்கும் சந்தர்ப்பத்திலும், தமது பண அனுப்பீடுகளை மீளப் பெறும் போதும் மட்டுமே அரச இரத்தினக்கல் கூட்டுத்தாபனம் இவர்களுடன் தொடர்புகொள்கிறது.

யோசனைகள்

கூட்டுத்தாபனமோசங்கப்பகுதியோ அல்லது பொலிசாரோ நாட்டுக்குள் இவ்வியாபாரிகளின் நடமாட்டத்தை அவ்வப்போது சோதனை செய்தல் வேண்டும்.

குறிப்பாக, கெவுடா விசாபெற்று அவர்கள் நாட்டுக்குள் வந்திருக்கிறார்களா என்று கண்டறிதல் வேண்டும்.

உத்தியோகபூர்வ பதிவுகளின் படிசட்ட பூர்வமான தாய்லாந்து கெவுடா கொள்வனவிலிருந்து மாதமொன்றுக்கு நாலரைக் கோடி ரூபா சம்பாத்தியம் கிடைக்கிறது. இக்கற்களை உள் நாட்டில் பதனிடும் ஏதாவது முறையொன்றிருந்தால் இச்சம்பாத்தியம் மேலும் உயர்வாக இருக்கும். கட்டுபெத்தை பல் கலைக்கழகம், கைத்தொழில் விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி மையம், அடிப்படைகல்வி நிறுவனம் போன்ற நிறுவனங்கள் ஒன்று சேர்ந்து, இக்கற்களை ஏற்றுமதிக்கு பதனிடும் முறையொன்றை வகுப்பதற்கு உதவ வேண்டும். இச்சம்பாத்தியங்களில் ஒரு தொகையை இப்படி முறையை அபிவிருத்தி செய்வதில் முதலீடு செய்யலாம் என்று யோசனை தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

நாட்டின் ஏற்றுமதிச் சம்பாத்தியங்களை கணிசமான அளவில் அதிகரிக்கும் ஆற்றல் இக்கற்களுக்குண்டு. அத்துடன் பாரம்பரிய ஏற்றுமதிப் பொருட்களின் சம்பாத்தியத்தில் இப்பொழுது அவதானிக்கப்பட்டு வரும் வீழ்ச்சியை ஈடுசெய்யக்கூடியதாகவும் இது இருக்கும். எனவே இவ்வர்த்தகத்தின் ஆரோக்கியமான வளர்ச்சிக்கு சாத்தியமான சகல முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்படல் வேண்டும்.

உயர் தொழில் நுட்பமும் மூன்றாம் உலக நாடுகளும்

உயர் தொழில் நுட்பம்

தொழில் நுட்ப முன்னேற்றமானது மூன்றாம் உலக நாடுகளை ஆட்டிப்படைக்கிறதா? இதற்கு ஆம் என்றும் இல்லை என்றும் விடையளிக்கலாம். மைக்ரோ இலக்ரோனிக்ஸினை அடிப்படையாகக் கொண்டு நவீன தகவற் தொழிற் நுட்பங்களைக் கொண்டிருக்கும் தொழில் நுட்ப அபிவிருத்திகளின் நன்மைகளைப் பெற்று ஏனைய கைத்தொழில் இராச்சியங்களுடன் ஓரளவுக்கு நின்று பிடிக்கக் கூடிய நிலையில் சில வளர்முக நாடுகள் இருக்கும் அதே சமயம், ஏனைய நாடுகள் கைத்தொழில் இராச்சியங்களுடன் போட்டிபோடக்கூடிய நிலைமையினைக் கொண்டிருந்து, சர்வதேச உதவியிலேயே சதாகாலமும் தங்கியிருக்க வேண்டியவையாகவுள்ளன. மறுபுறத்தில், மேற்கத்திய கைத்தொழில் நாடுகளின் முன்னணி அந்தஸ்து இதுவரையில் எந்த மாற்றத்துக்கும் உள்ளாகவில்லை. இறக்குமதிகளின் தாக்கத்தின் காரணமாக ஜெர்மனியிலுள்ள புடலை கைத்தொழில் ஸ்தாபனங்கள் மிகவும் பாரதூரமாக வீழ்ச்சி அடைந்தது போலவே, ஆசிய வளர்முக நாடுகளின் மிக மலிவான கடிக்கார உற்பத்தி காரணமாக சுவீஸ் கைக்கடிக்கார உற்பத்திக் கைத்தொழிலும் வீழ்ச்சிகண்டது. ஆசியாவின் இத்தகைய உற்பத்திகள் காரணமாக, இயந்திர, உபகரணச் சாதனங்களை உற்பத்தி செய்யும் ஜெர்மனிய உற்பத்தியாளர்கள் கூட ஒரு போட்டி நிலைமைக்கு தயாராக இருக்க வேண்டியுள்ளது.

உற்பத்தியின் அடிப்படையாக விஞ்ஞானமும், தொழில் நுட்பமும் மென்மேலும் தொடர்ந்து வந்துள்ளது. ஆனால், தனியே உற்பத்திக்காக மாத்திரமல்லாது நிர்வாகம், கல்வி, மருத்துவம் ஆகியவற்றுக்கும் இவை

அடிப்படையாக உள்ளன. நவீன தகவற் தொழில் நுட்பங்கள் சகல விடயங்களிலும் முக்கிய பங்கினை ஆற்றிவருகின்றன. விஞ்ஞானமும் தொழில் நுட்பமும் எங்கு முதன்மையிடம் வகிக்கவில்லையோ அங்கு பொருளாதாரமானது பலவீனமுள்ளதாகவும், பின்தங்கியதாகவும் காணப்படுகிறது. நவீன உற்பத்தியானது தொடர்ந்தும் மனிதசத்தியில் தங்கியிருந்து, பாரிய நிதி முதலீட்டிலேயே அதிகம் தங்கியுள்ளது. இத்தகைய போக்கு, வளர்முக நாடுகளின் மிக முக்கிய "மூலப் பொருளாகக்" காணப்படும் மிகை வேலைப்பட்டாளத்தினை குறைத்து மதிப்பீடு செய்கிறது.

தொழில் நுட்பத்தில் அடிக்கடி மேற் கொள்ளப்படும் கட்டுப்பாடுகள் என்னும் போது, அது அபிவிருத்திக் குறிக்கோள்களின் வரையறை, அவற்றின் வேகம் ஆகியவற்றினைக் கட்டுப்படுத்துவதைக் குறிக்குமென சில நாட்டினைச் சேர்ந்தவரும், மைக்ரோ எலக்ரோனிக்ஸ் நிபுணருமான ஜுவான் ரேடா தெரிவிக்கிறார். தொழில் நுட்ப அபிவிருத்தியானது சர்வதேசத் தொழிற்பிரிப்பு மாற்றங்களுக்கு வழிவகுக்கின்றது. மைக்ரோ எலக்ரோனிக்ஸ் கிறப்பாக விருத்தியடைந்திருந்தாலும், தொழில் நுட்ப ரீதியில் வளர்முக நாடுகள் பின்தங்கியவையாகவே உள்ளன. மைக்ரோ எலக்ரோனிக்ஸ் அதன் "அபிவிருத்திப் பாய்ச்சவில்" சில தொழில் நுட்ப அபிவிருத்திக் கட்டங்களை தாண்டிச் செல்லக் கூடிய சந்தர்ப்பத்தினை, அபிவிருத்தியின் ஆரம்ப கட்டத்தில் உள்ள நாடுகளுக்கு வழங்குமென ஏனைய விஞ்ஞானிகள் கருதுகின்றனர்.

ஆனால், இதற்கு குறிப்பிட்ட சில முன்னிபந்தனைகள் தேவை. இவை ஒரு சில வளர்முக நாடுக

இங்கா குருங்மான் டன்டொல்

ளில் மட்டுமே காணப்படுகின்றன. அவையாவன: கம்ப்யூட்டர்களை இயக்குவதற்கு வேண்டிய நம்பத்தகுந்த சக்தி வழங்கல், தரவுகளை அனுப்புவதற்கேதுவான நன்கு இயங்கும் தொலைபேசி அமைப்பு, நவீன தொழில் நுட்பங்களைக் கொண்டு வரக்கூடிய வெளிநாட்டிலுள்ள தனியார் முதலீட்டாளர்களின் கவர்ச்சி, நவீன தொழில் நுட்பங்களை கொள்வனவு செய்ய தேவையான மூலதனம் (வளர்முக நாடுகளின் பாரிய கடன்பழவினைக் கருத்திற் கொண்டு) - அத்துடன் கனரக இரும்புப் பொருட்களின் விலை குறைந்தும், மென் (Software) பொருட்களின் விலை அதிகரித்தும், வளர்முக நாடுகளின் தேவைகளுக்குப் பொருத்த மந்தராகவும் காணப்படுகிறது. எனவே மென் பொருட்களை மீள அமைக்கக்கூடிய அல்லது புதிய நிகழ்வுகளை எழுதக்கூடிய நன்கு தராதரம் பெற்ற நிகழ்ச்சி நிரலாளர்கள் (Programmers) இங்கு தேவையாகவுள்ளனர்.

"வளர்முக நாடுகள்" "மூன்றாம் உலக நாடுகள்" ஆகிய சொற்பதங்கள், ஒரு பிழையான கருத்தினைத் தரக்கூடிய பொதுப் பதங்கள் என்பது தெரிந்த ஒரு விடயமாகும். தென் கொரியா, தாய்வான் போன்ற ஆரம்பப் படியிலுள்ள கைத்தொழில்மயமாக்கப்பட்ட நாடுகளுக்கும், பெனின், பொட்ஸ்வானா, போன்ற மிகவும் அபிவிருத்தி குன்றிய நாடுகளுக்கும் இடையிலுள்ள தொழில் நுட்ப இடைவெளியானது, ஐக்கிய அமெரிக்கா, ஜப்பான் போன்ற கைத் தொழில் இராச்சியங்களுக்கும், போலந்து, போர்த்துகல் போன்ற நாடுகளுக்குமிடையிலுள்ள தொழில் நுட்ப இடைவெளியினைவிட பெரிதானதாகும்.

பல வளர்முக நாடுகள் தொழில் நுட்ப ரீதியில் முன்னேற்றமடைவதற்கான சந்தர்ப்பங்கள் மிகவும் அரிதாக இருந்த போதிலும், ஆசிய நாடுகள் சுவில் கைக்கடிகார உற்பத்திக் கைத்தொழிலினை நகக்குவதில் வெற்றி கண்டுள்ளன. இந்நாடுகள் தம்மிடமிருக்கும் மலிவான ஊழியத்தினையும், நவீன தொழில் நுட்பத்தினையும் ஒருங்கிணைத்து, இயந்திரப் பொறி முறைகளிலிருந்து இலத்திரனியல் தரவு முறைகளுக்கு மாறக் கூடிய வகையில் தொழில் நுட்ப அபிவிருத்தியினை உபயோகப்படுத்தியுள்ளன. நவீன தொழில் நுட்பத்தின் மூலம் ஒரு கைக்கடிகாரத்தினைத் தயாரிப்பதற்கு இலகுவிற்கிடைக்கக் கூடிய ஒரு சில உதிரிப்பாகங்கள் மாத்திரமே தேவையென்பதனை ஹொங்கொங்கிலுள்ள பலசிறிய தொழில் முயற்சியாளர்கள் கண்டு கொண்டனர்; சர்வதேச அடிப்படையில் முன்னணியில் திகழ்ந்து, மிசவும் நுட்பம் வாய்ந்த பொறிமுறைகளைக் கொண்டிருந்த சுவில் கடிகாரமானது, ஒரு இரவிலேயே தனது முன்னணி நிலைமையினை இழந்தது: பாரம்பரிய ரீதியில் ஸ்தாபிதமாகியிருந்த சுவில் கடிகார உற்பத்தித் தேர்ச்சியானது பிரயோசனமற்றதொன்றாகிவிட்டது.

ஜேர்மனிய இயந்திர உபகரண உற்பத்தியாளர்கள் கூட கடும் போட்டிக்கு தயார்ராக இருக்க வேண்டுமென மியூனிச் சிலுள்ள நிறுவனமொன்றின் ஆய்வு தெரிவிக்கின்றது. கொரியா, தாய்வான், ஹொங்கொங், சிங்கப்பூர், மலேசியா, பிலிப்பைன்ஸ் போன்ற நாடுகளிலுள்ள நிறுவனங்கள் அரைக்கடத்திகள், சுற்றிணைப்புக்கள் (Circuits) சேர்ப்பிகள் (accumulators) போன்ற மிகை ஊழிய உற்பத்திகளை மாத்திரம் உற்பத்தி செய்யும் என்பதோடல்லாது, இறைப்பிகள் (Pumps), குளிர்சாதன இயந்திரங்கள், உஷ்ணமாக்கும் கருவிகள், கணிக்

கும் கருவிகள் (Calculators) போன்றவற்றையும் சந்தைப்படுத்தும். கடந்த இரு தசாப்தங்களாக கடுமையான இறக்குமதிக் கட்டுப்பாடுகள் காரணமாக பாதிப்புக்குள்ளான-உலகப்புடவை ஒப்பந்தத்தின் மூலம் இது தணிக்கப்பட்டாலும்-ஜேர்மன் புடவை உற்பத்திக் கைத்தொழிலில் நிலவிய நிலைமை போன்று, இங்கும் உற்பத்திக் குறுக்கம், தொழிலாளர் வேலை நீக்கம் ஆகியன இடம்பெறும். மேலும், நல்ல தராதர் உற்பத்திகளுக்கு வேண்டிய விசேஷ தன்மைகள், நவீன தொழில் நுட்பங்களின் உபயோகம் ஆகியவை காரணமாக புடவைக் கைத்தொழிலானது அதன் ஆட்குறைப்புக் கட்டத்திலிருந்து விடுபட்டு, மீண்டும் "ஒரு நல்ல எதிர்காலத்தினைக் கொண்ட பகுதியாக" மாறியுள்ளது.

இயந்திர மனிதன் சுறுசுறுப்புள்ள மனிதனை மாற்றி செய்கிறான்.

அறுபதுகளில், கைத்தொழில் நாடுகளில் மனித சத்தி குறைவாகக் காணப்பட்டு, ஊதியங்கள் துரிதமாக உயர்ந்து சென்றபோது இவ்வுற்பத்தியாளர்களுக்கு சில வளர்முக நாடுகள் பாரிய அநுகூலங்களை அளித்தன. மிகவும் குறைவான ஊதியம் சொற்பமான சமூக நன்மைகளை மாத்திரமன்று, உற்சாகத்துடன் நீண்ட நேரம் வேலை செய்யக் கூடிய மலிவான தொழிலாளர்களையும், சாதகமான முதலீட்டு நிலைமைகளையும் இந்நாடுகள் அளித்தன. ஊதியமானது ஜேர்மன் சமஷ்டிக் குடியரசில் இருந்ததுபோல் 15% ற்கும் 20% ற்கு மிடைப்பட்டதாக இருந்தது. உற்பத்திச் செலவானது, ஜேர்மனியினைவிட 50% வரை குறைவாக இருந்தது. எனவே பல நிறுவனங்கள், தம் முயற்சியில் கணிசமான பகுதியினை ஆசியா, மத்தியதரைக் கடலைச் சார்ந்துள்ள நாடுகள் என்பவற்றின் பக்கம் திசைதிருப்பின; இது இருபகுதியினருக்கும் சாதகமாக

- சரிசமனை இல்லாவிட்டாலும் கூட - கருதப்பட்டது. தொழில் நுட்பச் செயன் முறைகள் வளர்முக நாடுகளுக்கு மாற்றப்பட்டன. தொழிலாளர்கள், இலகிதர்கள் ஆகியோர் பயிற்றுவிக்கப்பட்டனர். வேலைவாய்ப்புகளும், ஏற்றுமதி வருமானங்களும் உருவாக்கப்பட்டன. குறைந்த ஊதியத்தினைக் கொண்டிருக்கும் நாடுகளில் முதலீட்டினை மேற்கொள்கின்ற நாடுகள், சர்வதேச போட்டியில் நிலையாக நிற்கக் கூடியனவையாக இருந்தன. அவை மறு உற்பத்திகளான மலிவான சட்டைகள், கம்பளிச்சட்டைகள், காலுறைகள், செமராக்கள், இலக்ரோனிக் பொருட்கள் தோற் பொருட்கள், பிளாஸ்டிக் பொருட்கள் ஆகியனவற்றை மட்டுமன்றி இயந்திர உபகரண கருவிகளையும் உலக சந்தையில் சந்தைப்படுத்தின. இந்த நிலைமை, அதிகளவு ஊதியங்களைக் கொடுக்க வேண்டியிருந்த மேற்கத்திய உற்பத்தியாளர்களுக்கு சந்தைப்படுத்துவதில் கஷ்டங்களை உருவாக்கியதோடு, இவற்றோடு போட்டியிட முடியாதவாறும் செய்தது.

தற்போது யாவும் மீண்டும் மாற்றம் அடைந்து விட்டன: கைத்தொழில் மயமாக்கத்தின் ஆரம்பக் கட்டத்திலுள்ள வளர்முக நாடுகள், ஊழியச் செலவின் அநுகூலத்தின் நன்மையினைப் பெறமுடியாதுள்ளது. மலிவு ஊழியச் "சொத்தானது" தேவையற்றதொன்றாகிவிட்டது. வெளிநாட்டு முதலீட்டாளர்களைக் கவருவதற்காக ஆசிய இலத்தின் அமெரிக்க நாடுகளில் இன்னமும் உருவாக்கப்பட்டு வரும் பாரிய சுதந்திர வர்த்தக நிலையங்கள் வெறுமையாகவும், மனித சஞ்சாரமற்ற மாவட்டங்களாகவும் மாறக் கூடிய அச்சுறுத்தல் நிலவி வருகிறது. ஏனெனில், தன்னியக்கப்படுத்துவதற்கு வேண்டிய சக்தியினைக் கொண்டுள்ள சில உற்பத்தியாளர்களுக்கு, மேற்கு நாடுகளில் உற்பத்திகளை மேற்கொள்வது

இலாபகரமானதாக உள்ளது. காரணம் நுண் தொழில் நுட்பத்தின் அநுகூலத்தினால், அதிகளவு ஊதியத்தினைக் கோரும் மிகவும் சொற்ப ஊழியர்களே இங்கு தேவையாகவுள்ளனர்.

தன்னியக்கிகள் (automats) மிகத்துரிதமாக வேலை செய்வதோடு மலிவானதாகவும், நீண்டகாலத்திற்கு உபயோகிக்கக் கூடியதாகவும், அத்துடன் மனிதனை விட மிகவும் குறைந்த அளவிலேயே வழக்களை விடக் கூடியதாகவுமுள்ளன. இலகுவாக்கப்பட்ட உதிரிப்பாகங்கள் தொடர்பாக ஒரு வர்ணத்தொலைக்காட்சிப் பெட்டியினை உருவாக்க எடுக்கப்படும் நேரமானது, 7.00 நிமிடங்களிலிருந்து 100 க்கு குறைக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு தொலைக்காட்சிப் பெட்டியினை உருவாக்குவதற்கான நேரடி உற்பத்திச் செலவானது 6% வரை மாத்திரம் இருக்குமாயின், ஐரோப்பாவிற்கும், குறைந்த ஊதியத்தினை வழங்கும் நாடுகளுக்குமிடையிலான ஊழியச் செலவு வித்தியாசத்தின் முக்கியத்துவம் குறைந்து விடுகிறது. ஊழியச் செலவின் அநுகூலம் குறைக்கப்பட்டின், வெளிநாடுகளில் உற்பத்திகளை மேற்கொள்வதால் ஏற்படும் பிரதி கூலங்கள் முக்கியத்துவத்தினைப் பெறுகின்றன. அவையாவன; உள்நாட்டு நிர்வாக முறைமையிலுள்ள கட்டுப்பாடுகள், ஊழல், அரசியல் உறுதியின்மை, பொருட்களின் தரத்தில் ஏற்றம், இறக்கங்கள் குறிக்கப்பட்டுள்ள வரையறைகளை தவறவிடல், ஐரோப்பியச் சந்தைகள் தொலைவில் அமைந்திருத்தல் என்பனவாகும்.

இலக்ரோனிக் பொருட்கள், கடிக்காரங்கள், அணிகலன்கள், இயந்திர உபகரணங்கள் ஆகியவற்றை உற்பத்தி செய்வதையும், தன்னியக்கமாக்குவதற்கு வேண்டிய சக்தியையும் கொண்டுள்ள வையுமாகிய சில ஐரோப்பிய உற்பத்தியாளர்கள் தூரகிழக்கு நாடுகளிலிருந்தும், மத்திய

தரைக்கடலைச் சார்ந்த நாடுகளிலிருந்தும் பின்வாங்கிக் கொண்டிருக்கின்றனர். அவர்கள் மீண்டும், மிகவும் நவீனமான தன்னியக்க இயந்திர உபகரணங்களின் உதவியுடன் ஜேர்மன் சமஷ்டிக்குடியரசிலும், அதைச் சுற்றியுள்ள நாடுகளிலும் முதலீடு செய்கின்றனர். இதன் கருத்து யாதெனில் இங்கு வேலைவாய்ப்புக்களில் சிறிய அதிகரிப்பு காணப்படும் அதேசமயம், குறைவான ஊதியத்தினைக் கொண்டிருக்கும் நாடுகளில் அநேக வேலை இழப்புகள் உருவாகின்றன.

திறமையாய்ந்த பெனிட்டன் முறைமை (Benetton)

இன்று நாகரிகப் போக்குகள் துரிதமாக மாறிவருகின்றன. கேள்வி மாற்றங்களுக்கேற்ப, உற்பத்தியாளன் துரிதமாக இயங்க வேண்டியது அவசியமாகிறது. பெண்களினதும், குழந்தைகளினதும் அணிகலன்களை உற்பத்தி செய்யும் இத்தாலிய உற்பத்தியாளர்களான பெனிட்டன் (Benetton) ஒரு சிறந்த முறையினைக் கண்டுபிடித்துள்ளனர். பேராசிரியர் ஹெல்முட் ஸ்சூவட் (Hellmut Schuette) இம் முறைமையினைப் பின்வருமாறு தெரிவிக்கிறார்: போதிய முதலீட்டின்றி 20 வருடங்களுக்கு முன்பு ஒரு குடும்பஸ்தாபனமாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட இத்தாபனம், இன்று ஐரோப்பாவிலேயே முன்னணியில் நிற்கும் கம்பெனிகளில் ஒன்றாக திகழ்கின்றது. நான்கு சகோதரர்களாலும், பெனிட்டன் என்றழைக்கப்படும் சகோதரியினும் நிர்வகிக்கப்படும் இத்தாபனம், கடந்த சில வருடங்களாக மைக்ரோ எலக்ரோனிக்ஸின் மூலம் கிடைக்கக்கூடிய எல்லா தொழில் நுட்ப முறைகளினதும் நன்மைகளைப் பெற்றுக் கொண்டு வந்தது. படவரைபுகள் தொடர்ந்தும் படவரைப்புப் பலகையில் வரையப்படாமல், படவரைவுத் தரவுவங்கியின் உதவியுடன் தொலைக்காட்சித் திரையில் CAD என்றழைக்கப்படும் கம்ப்யூட்டரின் உதவியுடன் வரைபுகள் பெறப்

பட்டன. CAM என்றழைக்கப்படும் கம்ப்யூட்டரின் உதவியுடன் உற்பத்திகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு, செலவுச் சேமிப்புக்கள் உடனடியாகக் கணிக்கப்பட்டன. இதன் விளைவு, ஆகக் கூடிய வரைபுகள் பெறப்பட்டன. முழுதளவிலான உற்பத்தி இத்தாலியிலுள்ள சக்திவாய்ந்த தன்னியக்க ஆலைகளிலும், ஒரு சிறிய பகுதி பிரான்ஸ், பிரித்தானியா ஆகிய நாடுகளிலும் மேற்கொள்ளப்பட்டது. ஏறக்குறைய 9 கோடி ஜேர்மன் மார்க்குகள் வரை பெனிட்டனினால் முதலீடு செய்யப்பட்டுள்ள தன்னியக்க களஞ்சிய அறைக்குள் துணிவகைகள் களஞ்சியப் படுத்தப்படுவதற்கு முன்பு, துணிகளின் இயற்கை வர்ணத்தில் அவை செயன்முறைப் படுத்தப்படுகின்றன. விற்பனைக்கட்டளை கொடுக்கப்பட்டு இற்றைவரை ஏறக்குறைய 2500 கிளைகளைக் கொண்டுள்ள பெனிட்டன் களஞ்சிய அறைகளுக்கு அனுப்பப்படும் சந்தர்ப்பத்திலேயே, அவை சாயம் தீட்டப்பட்டு இறுதிச் செயன் முறைக்குட்படுத்தப்படுகின்றன.

பல்வேறு பெயர்களையும், பல்வேறு குறியீடுகளையும் கொண்டுள்ள எல்லாக் களஞ்சியவறைகளும் தங்கள், தங்கள் பதிவுகருவிகளுக்கடாக பிரதேசக் கம்ப்யூட்டர் நிலையங்களுடன் தொடர்பு கொண்டு ஒரு கணக்கு முறைமையை பேணி வருகின்றன. பின்னர் பெறப்பட்ட தகவல்களை இவை இத்தாலியிலுள்ள பிரதான நிலையத்திற்கு அனுப்புகின்றன. இங்கு, கிடைக்கப் பெற்ற தகவல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு, களஞ்சியத்திற்கு வேண்டிய பொருட்களும், உற்பத்தித் திட்டங்களும் உடனுக்குடன் சரி செய்யப்படுகிறது. ஒரு குறிக்கப்பட்ட களஞ்சியத்திற்குள்ள சந்தைப்போக்கினை இனங்கண்டு, அங்கு பொருட்களை அனுப்பிவைப்பதற்கு (ஜேர்மனியப் பெண்கள் நீண்ட கைகையுடைய பச்சை

நிறமேற்சட்டைகளையே பெரிதும் விரும்புகின்றனர்) 8 அல்லது 10 நாட்களுக்கு மேல் செல்வதில்லை. இத்தகைய நிலைமையுடன் நின்று பிடிக்கக் கூடிய வர் யார்? நிச்சயமாக மூன்றாம் உலக நாடுகளிலுள்ள எந்தவொரு உற்பத்தியாளனாலும் முடியாது. வளர்முக நாடுகள், புதிய தகவற் தொழில் நுட்பங்களிலிருந்து எவ்வளவு நன்மைகளைப் பெறலாம்? தகவல் தொழில் நுட்பங்கள் மூலம் கீழுழைப்பின் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முடியாதென்பது தெளிவு. இதற்கு தொழில் நுட்ப வாய்ப்புக்களல்ல, அரசியல் தீர்வுகளே தேவையாகவுள்ளன. ஆனால், இப்புதிய தகவல் தொழில் நுட்பங்கள் சரியாகப் பிரயோகிக்கப்பட்டால், ஒரு சாதகமான அபிவிருத்திக்குரிய நிலைமையினை ஏற்படுத்த முடியும். மைக்ரோ எலக்ரோனிக்ஸ் மூலம் பிரயோகிக்கக் கூடிய வாய்ப்புகள் எண்ணற்றவை. மைக்ரோ எலக்ரோனிக்ஸ் மனிதசக்தியினை மாத்திரமல்லாது, முதலீடு, சக்தி, மூலப்பொருட்கள் ஆகியவற்றையும் மீதப்படுத்த உதவுகிறது. இதில், சில வளர்முக நாடுகளின் சொத்துகளாகவுள்ள மனிதசக்தி, மூலப்பொருட்கள் ஆகியவற்றையும் அடிக்கடி பெறுமதியற்றகம் செய்யப்படுவதினால், இந்நாடுகளுக்கு இவை சாதகமற்றவையாக உள்ளன.

அபிவிருத்திக்குத் தேவையான தகவல்

தகவற் தொழில் நுட்பங்கள், உற்பத்தியில் ஒரு தொழில் நுட்ப புரட்சியினை உருவாக்குவது மட்டுமன்றி சமூகசேவை, கல்வி முறைமை, மருத்துவவழங்கல், அபிவிருத்தித் திட்டமிடல் போன்றவற்றிற்கும் திட்டவட்டமானதும், துரிதமானதாகவும், புள்ளிவிபரங்களைப் பெற்று தீர்மானம் எடுப்பதற்கும் பெரிதும் உதவியாகவுள்ளது. அபிவிருத்தித் திட்டங்களை திட்டமிடுதல், செயற்படுத்துதல், மதிப்பீடு

செய்தல் ஆகியவற்றுக்கிடையிலான கால இடைவெளி குறைக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு திட்டம் வெற்றியடையுமா, இல்லையா என்பது ஏற்கனவே கண்டுபிடிக்கப்படுவதன் காரணமாக, இது செலவினைக்குறைத்து, திறமையினை அதிகரிக்கிறது. கால, சீதோஷண நிலைமையினைத் தெரிவிப்பதற்கும், வரட்சி நிலைமைகள்பற்றி ஏற்கனவே அறிந்து கொள்வதற்கும் இப்புதிய தகவற் தொழில் நுட்பங்கள் பெரிய வரப்பிரசாதங்களாகவுள்ளன.

ஆனால் இதற்கு சரியான "குழுவும்" குறிக்கப்பட்ட உள்ளக அமைப்பும், குறிக்கப்பட்ட நிலைமைகளும் காணப்படவேண்டும். பல கம்ப்யூட்டர்கள் சரியான நோக்கங்களுக்காக வாங்கப்படவோ அல்லது விற்கப்படவோ இல்லை; சரியான பொருட்களும் சேவைகளும் கிடைக்காத காரணத்தினால் இக்கம்ப்யூட்டர்கள் பயனற்றவையாகிவிடுகின்றன. அரசு இராச்சியங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வு முடிவுகளின்படி, கம்ப்யூட்டர்கள் அதன் 60% கொள்ளளவில் 23% வரையே உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது.

ஜீவான் ரோடா என்பவர் "எலக்ரோனிக் புத்திக் கூர்மையின் குடியகல்வு" என்பதன் ஆபத்துபற்றி விபரிக்கிறார். கைத் தொழில் நாடுகளில் தொடர்பு சாதனங்களின் செலவு வீழ்ச்சியினையும், தகவலினை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ள பகுதிகளில் ஆர்வம் காட்டுதலையும் கருத்திற் கொண்டு மூன்றாம் உலக நாடுகளிலுள்ள ஸ்தாபனங்களும் நிறுவனங்களும் தங்களுக்குள்ள நிர்மாணப்பிரச்சினைகள், கணிப்பீடுகள், ஆய்வுகள் தரவுகள் ஆகியவற்றுக்காக உள்நாட்டில் குழுக்களை நிறுவி, அபிவிருத்தி செய்வதிலும் பார்க்க வெளிநாட்டில் பெற்றுக் கொள்வது இலாபகரமானதாக இருக்கும். வளர்முக நாடுகள், கைத்தொழில் நாடுகளிலுள்ள தரவு நிரப்படுத்தும்

வசதிகளை நாடுவதற்கு பல்வேறு காரணங்களுள்.

பழைய, புதிய தொழில் நுட்பங்களை "ஒன்றிணைத்தல்"

அநேகமான மூன்றாம் உலக நாடுகளுக்கு, தாமதவே தகவற் தொழில் நுட்பங்களை விருத்தி செய்வதற்கும், முன்னேற்றுவதற்கும் உரிய வசதிகளில்லை. இந்தியா, பிரேசில், மெக்சிக்கோ, போன்ற சில நாடுகள் நன்கு அபிவிருத்தி அடைந்த தொழில் நுட்பங்களைக் கொண்டுள்ளன. ஆனால் ஏனைய நாடுகளுக்கு அவற்றின் ஆரம்ப நிலைமைகள் கூட அநுகூலமற்றவையாக உள்ளன. எனவே, சாதகமான தீர்வுகளையும், இணக்கங்களையும் ஆராய வேண்டியது அவசியமாகிறது. பழைய, புதிய தொழில் நுட்பங்களை ஒன்றிணைப்பதற்கான அடிப்படை, இதனைக் கருத்திற் கொண்டே உருவானது. வழமையான தொழில் நுட்பங்கள், தகவல் தொழில் நுட்பங்களினால் மாற்றீடு செய்யப்படும்போது, மரபுரீதியிலான பகுதிகளில் எதிர்மாறான தாக்கம் உருவாகிறது. உதாரணமாக, அதிகளவு உற்பத்திமூலம் கைத்தொழில் கடைகள் ஏற்படும் போது இந்நிலைமை உருவாகிறது. இது வேலைவாய்ப்புக்களை இல்லாதொழிப்பதுடன், மரபுரீதியினாலான திறன்கள், அறிவாற்றல், நிபுணத்துவம் ஆகியவற்றினையும் வலுவிழக்கச் செய்கின்றன.

இங்கு, தகவற் தொழில் நுட்பமானது முற்றாக மாற்றீடு செய்யாது, ஏற்கனவேயுள்ள தகவற் தொழில் நுட்பங்களுக்கு மேலதிகமாக இருப்பதன் காரணமாக, இவ்வொன்றிணைக்கும் உபாயமானது அநுகூலமான தொன்மென சர்வதேச தொழில் திணைக்களம் நம்புகிறது. உள்நாட்டுத் திறன்கள், அறிவாற்றல், முதன்மைப் பொருட்கள் ஆகியவற்றின் உற்பத்தித்திறனை அதிகரிப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. எனவே தகவற்,

தொழில் நுட்பமானது அழிவினை ஏற்படுத்தும் விளைவினைக் கொண்டிருந்து, தூண்டுதல் விளைவினைக் கொண்டிருக்கிறது.

பல வளர்முக நாடுகளின் உள்ளக நிலைமைகள், தகவல் தொழில் நுட்பங்களை ஏற்றுக் கொள்வதற்கு சாதகமற்றவையாகவுள்ளன. பெர்லினுள்ள தொழில்நுட்ப பல்கலைக்கழகத்தின் ஒரு பிரிவாகிய தொழில் நுட்ப ஒத்துழைப்பு நிலையத்தினைச் சேர்ந்த டாக்டர் சங்க் (Dr. Chun'g) என்பவரின் அபிப்பிராயப்படி, இவை சில நாடுகளுக்கு, அவற்றின் அபிவிருத்தியில் ஒரு பாய்ச்சலை மேற்கொள்வதற்கு சந்தர்ப்பத்தினை அளிக்கின்றன, முழுதளவிலான எண்ணக்கருக்கள்பற்றி சிந்திக்கும் ஆற்றல் கிழக்கு ஆசியாவில் பிரபல்யம் அடைந்திருப்பதால், இங்கு தகவற் தொழில் நுட்பங்களை மேற்கொள்வது இலகுவானது என கொரியா நாட்டினைச் சேர்ந்த டாக்டர். சங்க் அபிப்பிராயப்படுகிறார். 'நான்கு பறவை நாசங்கள்' (four dragons) என அழைக்கப்படும் தென்கொரியா, தாய்வான், சிங்கப்பூர், ஹொங்காங் ஆகிய நாடுகள் மிகவும் சிறிய, குறைந்த மூலவளங்களைக் கொண்டவையாகவும், அதிகளவு சனத்தொகைகளைக் கொண்டவையாகவும் இருந்த போதிலும், தமது பலவீனங்களை மிகவும் பலம் வாய்ந்தவையாக மாற்றிக் கொள்வதற்கு கற்றுக் கொண்டுள்ளன. ஊதியங்கள் மிகவும் அதிகரித்து, தங்களது மிகை ஊழிய உற்பத்திகளான சேட்டுகள், காஹைகள், ஆகியன மேலும் போட்டிக்கு நிற்க இயலாதென இவை உணர்ந்தபோது, தம்வசமுள்ள அதிக விலையற்ற ஊழியத்துடன், உற்பத்தியினை அதிகரிக்கும் தன்னியக்கினை ஒருங்கிணைத்து நல்ல தராதரமுள்ள பொருட்களை உற்பத்தி செய்ததன் மூலம் தங்களது நிலைமையினை முன்னேற்றுவதில் முயற்சி செய்கின்றன. (இதுவும்

ஒருவகையிலான 'ஒருங்கிணைப்பாகும்.') புதிய போக்குகளுக்கு இணைந்து போகக்கூடிய வாறு இந்நாடுகள் உற்பத்திகளை மேற்கொண்டன. இந்நிலைமையினைப் பேராசிரியர் ஹெல்மட் ஸ்குவட் பின்வருமாறு தெரிவிக்கிறார். 'நேற்றைக்கு முன்னைய நாள் மயிர்முடிகள், நேற்று கடிசாரங்கள், இன்று கணணிகள், நாளை நாடாவற்ற தொலைபேசி முறைமைகள்.'

தொழில் நுட்ப அபிவிருத்தியானது, மூன்றாம் உலக நாடுகளை ஆட்டிப்படைக்கின்றதா? என்ற வினாவிற்கு கீழ் பல்கலைக்கழகத்தினைச் சேர்ந்த உலகப் பொருளாதார நிறுவனத்தில் பிரதிப்பணிப்பாளராகக் கடமையாற்றும் டாக்டர் ஜேகன் டொங்கஸ் (Dr. Jurgan Donges) பின்வருமாறு விடையளிக்கிறார். 'இன்று ஜப்பானியர்கள் என்னத்தைச் செய்கிறார்களோ, அதனை நான்கு பறவை நாசத்தினைச் சேர்ந்த நாடுகள் இன்னும் பத்து வருடங்களுக்குள் செய்வார்கள். அதன் பின்னர், ஜேர்மனிய உற்பத்தியாளர்களுக்கு போட்டியில் நிற்பது மிகவும் கடினமானதாக இருக்கும். இந்நாடுகளின் பொருளாதாரங்கள் ஏற்கனவே மிகவும் சாதாரண உற்பத்தியிலிருந்து, மிகவும் நவீனமயத்திற்கு மாற்றமடைந்து, புதிய தொழில் நுட்பங்களை பிரயோகிக்கும் நிலையிலுள்ளன. ஐரோப்பிய சமூகத்திற்குச் சில பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்வதில் மேலும் இடர்களை ஏற்படுத்தும் மேற்கத்தியத்தடைக்கொள்கைகளை இந்த நான்கு பறவை நாசங்களான அழைக்கப்படும் நாடுகளின் தலைமைத்துவங்கள் வரவேற்கின்றன. காரணம் 'இது உயர் தொழில் நுட்பத்துக்கு கட்டாயப்படுத்துகிறது' என்பதனாலாகும்.

(19-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் குறித்து உலக வங்கி தெரிவிக்க

கும் கருத்துக்கள் மிக முக்கியமானவை. 'பொது வேலைகளில் அல்லது சேவைகளில் ஏற்படுத்தப்படும் நேரடி வேலைவாய்ப்புத் திட்டங்கள் ஆரம்பத்தில் ஏழைகளுக்கே தொழில்வாய்ப்புக்களைத் தோற்றுவிக்கின்றன. கட்டடம் கட்டும் தொழில் இதில் முக்கியமானதாகும். சேவைகள், கைத்தொழில் மற்றும் பொது வசதிகளின் பராமரிப்புப் போன்ற பிரிவுகளிலும் வேலைவாய்ப்புத்திட்டங்கள் காணப்படுகின்றன. இந்த நிகழ்ச்சித்திட்டங்களின் பிரதான குறைபாடு உயர்ந்த செலவுகளாகும். குறிப்பாக சொத்துக்கள் அல்லது சேவைகள் அரசாங்கத்துக்கு எவ்வித வருமானத்தையும் எடுத்துவராத சூழலில் இது சாதகமற்ற விளைவுகளையே எடுத்து வரும். எனினும் மந்த காலத்தின் போது இத்திட்டங்கள் மிகக் கவனமாக அமல் செய்யப்பட்டால் அதிகளவு வீக்கத்தாக்கம் இல்லாமலும், சென்மதி நிலுவையில் நெருக்குதல்களைச் செய்யாமலும் இவை உழைப்புக்கான மேலதிக கேள்வியை உருவாக்க முடியும்.

நேரடி வேலைவாய்ப்பு தொடர்பான மற்றொரு முயற்சி வேலைக்கு உணவு என்ற திட்டமாகும். சில தென்னாசிய, இலத்தின் அமெரிக்க நாடுகளிலும் அண்மையில் ஆபிரிக்காவிலும் இம்முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. நன்றாக வடிவமைக்கப்பட்டு நிர்வகிக்கப்படும் போது அத்தகைய திட்டங்கள் கிராமப்புறங்களில் வறியோரைச் சென்றடையும் விடயத்தில் வெற்றிகண்டுள்ளன.

இத்திட்டங்களில் சிலவற்றுக்கு உலக வங்கியிலிருந்து நிதி உதவி பெறமுடியும் என்பது தெரியு. ஆனால், நேரக்கு உறுதியை நிரூபிக்கும் வகையில் அவை முதலில் துவக்கி வைக்கப்படுதல் வேண்டும். செலவுகளை முடியுமானவரையில் குறைப்பதுடன் அவை திறமையான முறையில் நிர்வகிக்கப்படுதலும் வேண்டும்.

2500/-

In Bank → 1022/-

மக்கள் வங்கி ஒரு சமூகப்பணித் திட்டமாக “பொருளியல்-நோக்கை” வெளியிடுகின்றது. பாரபட்சமற்ற பரிசீலனைகள், கருத்தாழமிக்க கலந் துரையாடல்கள் என்பன மூலம் பொருளாதாரத்தி லும் பொருளாதார அபிவிருத்திப் படிமுறையிலும் ஆர்வத்தினை உண்டாக்கி அறிவினை வளர்ப்பதே எமது குறிக்கோளாகும். நாட்டின் மிக முக்கிய மான சமூக, கலாசாரத் தேவைகள் குறித்து வங்கி யின் வளங்கள் பயன்படுத்தப்படும் பல்வேறுபட்ட திட்டங்களில் இதுவும் ஒன்றாகும்.

மேலும், மக்கள் வங்கி, நாடெங்கணும் சிதறிக் காணப்படும் 300 க்கும் அதிகமான அதன் கிளைகள் மூலமும், சுமார் 800-கூட்டுறவுக் கிராமிய வங்கிகள் மூலமும், கடற்றொழில் வங்கிகள் மூலமும் விரிவான சகல வங்கிச் சேவைகளையும் வழங்கி வருகின்றது. உலகெங்கணுமிருக்கும் முகவர்கள், பிரதிநிதிகள் என்போரின் உதவியுடன் சர்வதேச வர்த்தகம், கொடுப்பனவுகள் என்பன குறித்த சகல அம்சங் களையும் வங்கி மேற்கொண்டு வருகின்றது.

பிரதி விலை
ரூ. 7.50
வருட சந்தா விலை
ரூ. 90.00

பொருளியல்
நோக்கு

மக்கள் வங்கியின் ஆராய்ச்சிப்
பகுதி வெளியீடு